

ÉNEKEK, ÉNEKFORDÍTÁSOK

Túrmezei Erzsébet

TÚRMEZEI ERZSÉBET

Énekek, énekfordítások

TÚRMEZEI ERZSÉBET

Énekek, énekfordítások

Tartalomjegyzék

Összeállította a Túrmezei Erzsébet Emlékbizottság
Szerkesztette: H. Hubert Gabriella
Lektorálta: Herzog Csaba

Előszó (id. Zászkaliczky Pál)	9
Bevezetés (H. Hubert Gabriella)	10
Bibliográfia és rövidítések	11
Énekek	13
Énekek és énekefordítások jegyzéke (EÉ1982)	181
Énekek betűrendes kezdősor mutatója	182

ISBN 978-615-6566-06-5

© Fébé Evangélikus Diakóniai Egyesület,
Evangélikus Országos Gyűjtemény

Felelős kiadó: Az Evangélikus Országos Gyűjtemény igazgatója
Tördelés és borító terv: Rezessy Szabolcs

Előszó

A Fébé Evangélikus Diakonissza Egyesület hivatásának tartotta és tartja néhai főnökösszonya, Túrmezei Erzsébet diakonissza, költő és műfordító szellemi hagyatékának gondozását. Több éves munka eredményeként az Egyesület kiadta három kötetben verseit, egy-egy kötetben műfordításait, illetve prózai írásait (Túrmezei Erzsébet: Összegyűjtött művei. I–V. Összegyűjt. Dénes Pál. Budapest, Fébé Evangélikus Diakonissza Egyesület, 2007 – 2011.). Túrmezei Erzsébet születésének 100. évfordulójára összeállított emlékkönyv pedig a Luther Kiadó gondozásában jelent meg (Ancilla Domini. Túrmezei Erzsébet emlékkönyv. Szerk. Kőhádi Dorottya Éva. Budapest, Luther Kiadó, 2012.).

Az emlékbizottság elhatározta Túrmezei Erzsébet – saját és idegen nyelvből fordított – énekeinek összegyűjtését és kiadását, azokat, amelyek nem szerepelnek egyházunk ma használatos énekeskönyvében. Az abban található több mint nyolcvan énekköltés és tizenöt eredeti költemény mindenki számára elérhető és énekelhető. Szükségessé vált az itt-ott – az Énekem az Úr vagy más konferenciás énekköltésekben, újságokban megjelent, vagy fiókok mélyén – elfekvő, már-már elfeledett énekszövegek és dallamok összegyűjtésére és közkinccsá tételére. Az énekeket a bizottság tagja, Marschalkó Gyula nyugdíjas lelkész gyűjtötte össze feleségével (sz. Szentirmai Anna) együtt. Herzog Csaba lelkész, könyvtáros segített a gyűjtésben. Marschalkó Gyula kérésére, tekintettel előrehaladott korára és egészségi állapotára, 2016 során id. Zászkaliczky Pál ny. lelkész képviselte őt a gyűjtemény sorsának alakításában. Hálás köszönet illeti egyházunk Reformációs Emlékbizottságát, hogy az összegyűjtött mintegy 147 éneket egyházunk megtartandó értékének tekintette, és annak digitalizálásához, ill. a kottairáshoz a szükséges anyagi segítséget biztosította.

A feladat elvégzéséhez külön munkacsoport alakult, amelynek tagjai: Csornyik Ferenc kottagrafikus, Csorba István egyházzeneész, Győri Gábor esperes, H. Hubert Gabriella irodalom- és könyvtörténész, Kendeh K. Péter lelkész, a Luther Kiadó korábbi igazgatója és id. Zászkaliczky Pál ny. lelkész. Csorba István ellenőrizte, illetve javította a dallamok lejegyzését, és Győri Gáborral megosztva elkészítette az énekek kíséretéhez szükséges akkordokat. Kendeh K. Péter a szövegeknek az elektronikus fájlban való rögzítését végezte el. H. Hubert Gabriella ellenőrizte és kiegészítette az énekek és a dallamok származására vonatkozó adatokat.

A Luther Kiadó 2016-ban megjelentetett 26 éneket a készülő kiadásból (Túrmezei Erzsébet: Énekek, énekköltés. Szerk. Túrmezei Erzsébet-emlékbizottság. Budapest, Luther Kiadó, 2016.) A megjelent füzet hibáit Marschalkó Gyula gépiratban elküldte a bizottságnak.

Az énekgyűjtemény – amely a Magyar Evangélikus Digitális Tár (MEDiT) része – egyházunknak egyházzenei, teológia- és kegyességtörténeti szempontból értékes kincsét képezi, s. Ez arra, a gyűjteményben szereplő mintegy tucatnyi énekre is vonatkozik, amelyek az énekeskönyvünkben hiányosan, versek kihagyásával jelentek meg. A digitalizált anyagból bármikor készíthető kottás válogatás egyházunk különböző csoportjai (például a gyermekek – hittanórák, táborozások, vagy nagyobb válogatás az ifjúság) számára. Ezen kívül is minden dallamszerzőnek lehetősége van arra, hogy a Túrmezei énekekhez új dallamot írjon.

Az énekek szabadon felhasználhatók. Az énekgyűjtemény vagy egy-egy ének nyomdai kiadása esetén azonban szükséges a szerzői jogok tulajdonosától, a Fébé Evangélikus Diakóniai Egyesülettől engedélyt kérni.

Budapest, 2016. december 26-án, Marschalkó Gyula 95. születésnapján.

Id. Zászkaliczky Pál ny. lelkész

Bevezetés

...intsétek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel;

hálaadással énekeljétek szívetekben Istennek

(Kol 3,16)

Az énekgyűjtemény online kiadásának előkészítését 2016-tól kezdte el az előszóban megjelölt munkacsoport.

2022–2023-ban id. Zászkaliczky Pál olvasta össze a szövegeket, H. Hubert Gabriella javította az énekszövegeket, a jegyzeteket, és összeállította a kötetet.

A szövegek Túrmezei Erzsébet eredeti szerzeményei vagy fordításai, illetve átköltései. A szövegeknek csak egy része jelent meg korábban nyomtatásban. Számos ének gépelt lapokon terjedt.

A dallamok egyrészt a szövegekkel együtt jelentek meg a régebbi kiadványokban, másrészt Marschalkó Gyula és mások rendelték a szövegekhez.

Az énekeket abécérendben közöljük mai helyesírással.

Az énekek címe a forrásokban általában a vers első sora volt, ezeket a címeiket elhagytuk. Túrmezei Erzsébet szövegei erősen kötődnek a Bibliához. Az EÉ1982 gyakorlata alapján csak néhány olyan helyen adunk meg bibliai hivatkozást, amelyet Marschalkó Gyula megjelölt.

A kis- és nagybetűk eltérően szerepelnek a dallamok alatti szövegekben és a szövegközlésekben: a dallamok alatt a szokott módon minden verssor nagybetűvel kezdődik. A központosítás nem minden esetben egyezik meg a versszövegben és a dallam alatti szövegben.

Az egyes énekek bibliográfiája tájékoztató jellegű. A keresztény közösségek különböző gyűjteményeiben, folyóirataiban sok Túrmezei-ének megtalálható, ezek egy része az interneten is megtalálható.

A fordítások és átdolgozások esetében nem az eredeti vers tördelését követtük, hanem legtöbbször meghagytuk abban a formában, ahogyan az énekek gyűjtői a kéziratban rögzítették.

A gyűjtemény utolsó részében található függelékbe olyan kotta nélküli énekek kerültek, amelyek a kötet lezárása után jutottak a szerkesztő kezébe.

Az esetleges hibák (hiányok vagy téves szerzői megjelölések) számától függően idővel javított online-kiadás készülhet a Túrmezei-énekekből.

Köszönetet mondunk az evangélikus könyvtárak munkatársainak, himnológusoknak, és mindazoknak, akik egy-egy adattal segítettek a munkánkat.

Bibliográfia és rövidítések

- BG BACH, Johann Sebastian: Geistliche Lieder und Arien. Für eine Singstimme mit Klavier. Edition Breitkopf Nr. 2817/4738. Breitkopf, Leipzig, [s. a.]
- BWV Bach-Werke-Verzeichnis (Thematisch-systematisches Verzeichnis der musikalischen Werke von Johann Sebastian Bach. Hrsg. von Wolfgang Schmieder. 2. Aufl. Breitkopf&Härtel, Wiesbaden, 1990.
- CC Cantus catholici. Akadémiai Ny., Kassa, 1674.
- EÉ1982 Evangélikus énekeskönyv. 1. kiadás. MEE Sajtóosztály, Budapest, 1982. – <https://enekeskonyv.lutheran.hu/>
- EG Evangelisches Gesangbuch. 1. Aufl. 1994.
- EKEÉ EKE énekeskönyv. 3. kiad. Budapest, Evangélikusok Közössége az Evangéliumért, 2015. – <https://ekealapitvany.hu/enekeskonyv/>
- ÉÚ1944 Énekem az Úr! Evangéliumi énekek. 7. kiadás. Sréter Ferenc, Budapest, 1944. – <https://medit.lutheran.hu/site/konyv/3758>
- ÉÚ1948 Evangéliumi énekek. Énekem az Úr! és új énekek. Csepregi Béla, Budapest, 1948. – <https://medit.lutheran.hu/site/konyv/3758>
- EvÉ Evangélikus Élet – országos evangélikus hetilap – <https://medit.lutheran.hu/site/kategoria/32>
- FÉ Énekeljétek az Istennek! Énekgyűjtemény keresztyén családok, bibliai összejövetelek használatára. I. Fébé, Budapest, 1927. – https://mandadb.hu/dokumentum/306322/Enekeljetek_az_Istennek.pdf
- FF „Fehér füzet” 1949 [?]. Sokszorosított gépirat. – <https://medit.lutheran.hu/site/konyv/3758>
- GYLK Gyülekezeti liturgikus könyv. Luther Kiadó, Budapest, 2007. – <https://gylk.lutheran.hu/>
- IÉ2006 Az Úrnak zengjen az ének. Ifjúsági énekeskönyv. Szerk. Berkes Sándor. Kálvin János Kiadó, Budapest, 2006.
- JJ Jézushoz jöjjetek. 162 bibliai kánon. Magyarországi Református Egyház, Budapest, 1988.
- KÉ1955 Keresztyén énekeskönyv. A dunántúli evangélikus énekeskönyv rövidített kiadása új résszel. Evangélikus Egyetemes Sajtóosztály, Budapest, 1955. – <https://medit.lutheran.hu/site/konyv/158>
- KÉK Karénekeskönyv. I. Szerk. Csorba István. 2. kiadás. Evangélikus Sajtóosztály, Budapest, 1992. – <https://medit.lutheran.hu/site/konyv/4241>
- MÉ Dicséretetek. Evangéliumi énekek gyűjteménye. Magyarországi Methodista Egyház, Budapest, 1989.
- NS1985 Norsk Salmebok. Verbum, Oslo, 1985.
- NS2013 Norsk Salmebok. Eide Forlag, [Stavanger], 2013.
- RÉ2021 Református énekeskönyv. Kálvin János Kiadó, Budapest, 2021. – <https://enekeskonyv.reformatus.hu/digitalis-reformatus-enekeskonyv/>
- RH Rühmt des Herren Namen. 300 Kanons. Evangelische Verlagsanstalt, Berlin, 1981.
- RIÉ Az Úrnak zengjen az ének. Ifjúsági énekeskönyv. Szerk. Berkesi Sándor. Magyar Református Egyházak Tanácskozó Zsinata, Budapest, 2006.
- SD Singt und dankt. Lieder und Gebete. Beiheft '84 zum EKG für die Evang. Kirche im Rheinland. Bärenreiter, Kassel, 1984.
- SEKV Suomen evankelis-luterilaisen kirkon virsikirja. Kotimaa, Helsinki, 1987. – <https://virikirja.fi/>

- SP Den Svenska psalmboken. Text-Tanke Förl., Lund, 1986.
- SV Siionin virret. Lapua, Herättäjä-yhdistys, 1975. – <https://www.h-y.fi/sionit.html>
- SzU Szent vagy, Uram! Szerk. Harmat Artúr, Sík Sándor. Magyar Kórus, Budapest, 1931.
- T. E. Túrmezei Erzsébet
- TEÉ Túrmezei Erzsébet: Énekek, énekfordítások. Luther Kiadó, Budapest, 2016.
- TEÖ Túrmezei Erzsébet: Összegyűjtött művei. I–IV. Összegyűjt. Dénes Pál et al. Fébé, Budapest, 2007–2010.
- ÚH Új Hozsanna. Evangéliumi énekek gyűjteménye. 2. kiadás. Magyarországi Szabadegyházak Tanácsa, Budapest, 1960.

Énekek

1.

A ge-cse-má-ne-i kert-ből a Gol-go-tá - ra fel Kis
 ös-vény tart, s a lel - kem Ma ar - ról é - ne - kel. E
 kes-keny út a mennybe visz, De sok raj-ta a zord tövis.

1. A gecsemáni kertből* a Golgotára fel**
 kis ösvény tart, s a lelkem ma arról énekel.
 E keskeny út*** a mennybe visz,
 de sok rajta a zord tövis.

2. Mert szánt és szeretett minket: a Mester arra ment,
 s hogy bűnben el ne vesszünk, ott vérzett, ő, a szent.
 E keskeny út a mennybe visz,
 de sok rajta a zord tövis.

3. Ó, égi szeretet mélye! Úgy látta, elveszünk.
 S kihulló drága vére lett üdvünk, életünk.
 E keskeny út a mennybe visz,
 de sok rajta a zord tövis.

4. Ó, menj a szent keresztfához, te, bűnös, elveszett!
 Ott békét adnak néked a vérző mély sebek.
 E keskeny út a mennybe visz,
 de sok rajta a zord tövis.

5. És ajkad énekre nyílik, új ének: áldva kél.
 Fenn zengik égi sergek [!] a Bárány székinél,
 ki mindent, ím, elvégezett,
 ment az úton és vérezett.

Dallamszerző: Liander, Carl Gotthard (1847–1916)

Dallamforrás: SEKV Nr. 77.; ÚH 9. sz.; EKEÉ 12. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Liander, Carl Gotthard (1847–1916): Käy yrttitarhasta polku (1889) – SEKV Nr. 77.

Magyar nyelvű szövegforrás: ÉÚ1948 90. sz.; ÚH 9. sz.; EKEÉ 12. sz.; ld. még TEÉ 1. sz.

*Mt 26,36

** Mt 27,33

***Mt 7,14

2. Fogd a kezem

A kö-dön át, az é-jen át, a mé-lyen át, a lá-pon át
 keresi lelkem otthonát. És megállnék, leomlanék, és
 botlanék, és hullanék, és min-den vesz-ve vol-na rég. De
 óv a kéz, és tart a kéz, és áld a kéz, a drá-ga kéz.
 Elveszni lenne így ne-héz! Csüggedni mért? Remegni mért?
 Aggódni mért? Kérdezni mért? Ki vele járt, mind célhoz ért.
 Magamba' nem, erőmbe' nem, imámba' sem, hitembe' sem,
 de ben-ne bízom tel-je-sen! Itt a kezem, fogd a kezem,
 ár-va kezem, gyenge kezem! Tudom, hogy így megérkezem!

1. A ködön át,
 az éjen át,
 a mélyen át,
 a lápon át
 keresi lelkem otthonát.

2. És megállnék,
 leomlanék,
 és botlanék,
 és hullanék,
 és minden veszve volna rég.

3. De óv a kéz,
 és tart a kéz,
 és áld a kéz,
 a drága kéz.
 Elveszni lenne így nehéz!

4. Csüggedni mért?
 Remegni mért?
 Aggódni mért?
 Kérdezni mért?
 Ki vele járt, mind célhoz ért.

5. Magamba' nem,
 erőmbe' nem,
 imámba' sem,
 hitembe' sem,
 de benne bízom teljesen!

6. Itt a kezem,
 fogd a kezem,
 árva kezem,
 gyenge kezem!
 Tudom, hogy így megérkezem!

3. Jó reggelt, kegyelem!

a)

1. **g** **D** **g**
 A teg - nap ter - he már a teg - na - pé. A

g **F** **B** **g** **F**
 hol - nap ár - nya még a hol - na - pé. Min - den

B **D** **g** **D** **g**
 új reg - ge - len ö - rök ú - ti - tár - sam kö - szönt - he - tem:

2. **g** **D** **g** **g** **F** **B**
 Jó reg - gelt, U - ram, Jé - zus! Jó reg - gelt, ö - röm!

g **F** **B** **D** **g** **D** **g**
 Jó reg - gelt, bé - kes - ség! Jó reg - gelt, ke - gye - lem!

b)

D **h** **e** **A⁷** **fis** **h**
 A teg - nap ter - he már a tegnapé. A hol - nap ár - nya

G **A** **D** **fis** **G** **A**
 még a hol - na - pé. Min - den új reg - ge - len

E⁷ **A** **D**
 ö - rök ú - ti - tár - sam kö - szönt - he - tem: Jó reg - gelt,

G **D** **A** **D**
 U - ram Jé - zus! Jó reg - gelt, ö - röm! Jó reg - gelt,

e⁷ **A** **D**
 bé - kes - ség! Jó reg - gelt, ke - gye - lem!

A tegnap terhe már a tegnapé.
 A holnap árnya még a holnapé.
 Minden új reggelen
 örök útitársam köszönhetem:
 Jó reggelt, Uram, Jézus!
 Jó reggelt, öröm!
 Jó reggelt, békeség!
 Jó reggelt, kegyelem!

Dallamszerző: a) Koczor György
 Magyar nyelvű szövegforrás: TEÖ II. 356.

4. Hű az Isten és igaz 2Kor 1,20

Á-men, á-men! Csu-pa á-men! Mit az Úr szól, mindig az.
Bízunk ö-rök, szent ne-vé-ben. Hű az Is-ten és i-gaz.
Ha szól és ha e-gyet int, I-gen, á-men lesz az mind.

1. Ámen, ámen! Csupa ámen!
Mit az Úr szól, mindig az.¹
Bízunk örök, szent nevében.
Hű az Isten és igaz.
Ha szól és ha egyet int,
igen, ámen, lesz az mind.

2. Néha várni kell, míg végre
teljesül az ígélet,
még sincs szívemnek kétsége:
szavát ő nem szegi meg,
és a maga idején
igent, áment látok én.

3. Már a világ kezdetétől
isten örök rendje ez,
és bár szerte hullik ég-föld,
mindig ez a rendje lesz:
ígér és valóra vált,
nem tagadja meg magát.

4. Bízhat sz benne bátran, szívem,
mert amit ő megígér,
teljesíti mindig híven.
Terve mindig célhoz ér.
Bármilyen messze lenne még,
ámen lesz, mit ő ígért.

5. Ámen, Uram! Csendben várok.
Száll az év mint pillanat,
és te sorra mind beváltod,
mit megígért szent szavad.
Egy ígélet el nem vész,
igen, ámen, mert te élsz.

Dallamszerző: Albert, Heinrich (1604–1651)
Dallamforrás: Mennynek, földnek teremtője – EÉ1982 96. sz.
Idegen nyelvű szövegforrás: Schmolck, Benjamin (1672–1737): Amen, Amen, lauter Amen
Magyar nyelvű szövegforrás: EvÉ 45. (1980) 7. sz., [5]. – hiányzik az itt közölt harmadik versszak; változat: TEÖ IV. 370; ld. még TEÉ 2. sz.

¹ Változat: mind igaz

5.

Arany nap fé - nye Fel-jött az ég - re, És fű - re
fá - ra Mo-so-lyog áld - va, Szí-vet vi - dá - mí-tó,
jó me-le - gen. Tes-tem és lel-kem Fel - éb - red pi -
hen-ten. Meg-őr-zött Is-ten, S most jó-kedv-vel, fris-sen
For - dí - tom ég fe - lé te - kin - te - tem.

1. Arany nap fénye feljött az égre, és fűre-fára mosolyog áldva,
szívet vidámító, jó melegen.
Testem és lelkem felébred pihenten. Megőrzött Isten, s most jókedvvel, frissen
fordítom ég felé tekintetem.

2. Menny boltja kéken hirdeti nékem, mit Isten művel hatalmas kézzel.
Ereje végtelen, mérhetetlen.
Az elpihentek, a hívek és szentek mind odaérnek és boldogan élnek
odafenn véle a mennyekben.

3. Zengjen az ének Isten nevének! Mit adott nekünk: javaink, éltünk
oltárán égjen el áldozatul!
Őt áldja szívünk: legfőbb javunk, kincsünk! Hála tömjénje hadd szálljon az égre,
mert kedves illatát várja az Úr!

4. Este és reggel mindent elrendel. Végzi csodáit: bűt-bajt elhárít,
jótévő hű keze sokasít, áld.
Nyugodni térünk és ő van mivélünk. Amint felkelünk, megláthatja szemünk
ismét az irgalom fénysugarát.

5. Hozzád emeltem, Atyám, a mennyben, szívet és lelket. Tied a kezdet.
Nevedben biztosan indulhatok.
Vétek és szégyen ma engem ne érjen, se sátán töre. te védelmezz tőle!
Segíts betöltenem akaratod!

6. Ne engedd nékem irigyen néznom áldásod másón, inkább ha látom,
örüljek én is a testvér javán.
Rút kapzsiságtól, pogány rohanástól a bűnnek útján sok múló kincs után,
őrizd meg szívemet, égi Atyám!

7. Emberi élet hamar ér véget, lehelet módra, ha üt az óra,
s porrá lesz sír ölén ismét a por.
Minden elmúlik és széttörik, hullik, ég-föld megszűnik, és semmibe tűnik,
amiből támadott valamikor.

8. Elmúlik minden, de él az Isten változás nélkül. Ő meg nem rendül.
Igéje, terve mint kőszikla, áll.
Kegyelme örök sok múló kincs fölött. Halálos sebet a szíven behegeszt.
Test-lélek gyógyulást benne talál.

9. Sok adósságom, ó, ne tartsd számon. Botlásom, vétkem bocsásd meg nékem!
Fordítsd el bűnömről tekinteted!
Vezess, kormányozz, amerre kívánod! Te segélj engem a jó úton mennem!
Kezedre bízom az életemet.

10. Ha áldasz, védesz, táplálsz és étetsz, engedd, hogy valljam, szüntelen halljam,
ahogyan szívemben cseng e szent szó:
Isten a legfőbb, legdrágább legdicsőbb! Isten a legszebb, leghívebb, legszentebb!
Földön és égen a legnagyobb jó!

11. Rám szenvedések terhét ha méred, hogy hordja vállam, s próbádat álljam,
tégy, Uram, úgy, amint tetszik neked.
Mi lelkeim kára, mi válik javára, te tudod csupán, ó, mennyei Atyám.
Nem próbálsz bennünket erőnk felett.

12. Kereszt, ínségek mind véget érnek. Zúghat a hullám, viharok múltán
sóvárgott szép napod megláthatom.
Öröm, békeség és boldog csendesség vár nálad engem a mennyei kertben.
Odaszáll vágyam és gondolatom.

Dallamszerző: Ebeling, Johann Georg (1637–1676)

Dallamforrás: EG Nr. 449.

Idegen nyelvű szövegforrás: Gerhardt, Paul (1607–1676): Die güldne Sonne voll Freud und Wonne (1666) – EG Nr. 449.

Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még TEÉ 3. sz.

6.

A-tyám, szánd meg nagy ín - sé - gem, Min - den bú - nöm,
ve - re - sé - gem! Se - gíts hoz - zád visz - sza - tér - nem!

1. Atyám, szánd meg nagy ínségem,
minden bűnöm, vereségem!
Segíts hozzád visszatérnem!

2. Uram Jézus, drága áron
megváltottál keresztfádon.
Itt a szívem, eléd tárom.

3. Isten Lelke, sürgess engem,
mire intesz, ma megtennem,
s ama napra készen lennem!

7.

E H⁷ cis fis
A-tyánk, a menny szép fé - nyi - ben, Té-ged di -

H H⁷ E E⁷ A
csé - rünk mind hí - ven. Te adsz ne - künk színt,

A E gis fis H⁷ E
il - la - tot, Te bí-zol ránk szol - gá - la - tot.

1. Atyánk, a menny szép fényiben, téged dicsérünk mind híven. Te adsz nekünk színt, illatot, te bízol ránk szolgálatot.	2. A kis moha, szép rózsaszál szolgálatodra készen áll. Mint testvérek fogunk kezet együtt dicsérni szent neved,	3. Ki trónolsz csillagok felett, terjeszd ki ránk áldó kezed! Ki szivárványból vonsz hidat, ó, áldd meg kis szolgálódat!

Dallam- és magyar nyelvű szövegforrás: T. E.: Isten legkisebb szolgálói, in Isten legkisebb szolgálói. Fébé, Budapest, 1941, 57.

8.

d A d B g A d
Az él-tem, Jé-zus, nél-kü-led tel-jes bol-dog-ta-lan-ság,
Ha-jó há-bor-gó ten-ge-ren, sze-lek, ha ú-zik, hajt-ják.

d g g A A g A
Ta-nács-ta-lan ver-gőd-ve rajt' se-gélyt se-hol se lá-tok,

d A d B g A d
Nem int fe-lém se rév, se part, s a hul-lám sír - ja tá-tog.

1. Az éltem, Jézus, nélküled
teljes boldogtalanság,
hajó háborgó tengeren,
szelek, ha úzik, hajtják.
Tanácstalan vergődve rajt'
segélyt sehol se látok,
nem int felém se rév, se part,
s a hullám sírja tátog.

2. Az utam, Jézus, nélküled
sötét, mint szörnyű éjben,
nagy tétován csak tévelyeg,
hogyan célhoz el ne érjen.
A bűnvadonból nélküled
ki sem jutok talán már,
hazám se látom meg soha:
az éjben csak halál vár.

3. De, Jézus, mellettem, ha vagy,
nem tölt el félelemmel
hullám, ha harsog, háborog,
s viharba' reng a tenger.
Ha vernek tajtékzó habok,
annál nagyobb a békém,
s a szívem csendesen pihen
kipróbált menedékén.

4. Uram, ha te vezérem vagy
és tündöklő világom,
utat mutatsz az éjben is,
szemem csak rád vigyázzon.
S habár az út rögös, nehéz,
s vak végtelen az éjjel,
tudom, hazáig hű kezed
bizonyal elvezérel.

Dallamforrás: finn népdal – ÚH 25. sz.; EKEÉ 39. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Hammar, Kaarlo (1872–1921): Sua ilman, Jeesus, onneton Sanat
Magyar nyelvű szövegforrás: ÉÚ1944 4. sz.; ÉÚ1948 4. sz.; ÚH 25. sz.; EKEÉ 39. sz.

9.

Az év el-mú-lik csend-ben. Szív, te is csen-des légy,
 És bút, ö - rö-möt Is - ten Szent, hú ke-zé - be tégy!
 Mind, mi ért ben-ne té - ged, A - mit csak Is - ten lát!
 A se - bet, bár-hogy é - get... A könnyek zá - po - rát.

1. Az év elmúlik csendben.

Szív, te is csendes légy,
 és bút, örömet Isten
 szent, hú kezébe tégy!
 Mind, mi ért benne téged,
 amit csak Isten lát!
 A sebet, bárhogy éget...
 a könnyek záporát.

3. Így emlékeztet Isten

– mi rá se gondolnánk! –,
 hogy e szegény föld itten
 nem örökös hazánk.
 Kik áldozata árán
 az övéi lettünk,
 Sionban szerzett véren
 polgárjogot nekünk.

2. Mért száll el boldog percünk?

Méért hordunk annyi gyászt?
 Mért is kell búcsút vennünk,
 kik szerettük egymást?
 Hány kedves szem lezárult,
 hány ajak néma lett...
 nem szól, hiába várjuk.
 Szív, hol a felelet?

4. Te segíts az időn át!

Te adj erős szívet!
 És vezess haza hozzád!
 Áldd meg híveidet!
 S ha árvaság a részünk,
 a te közelséged
 és békéd adjon nekünk
 már itt üdvösséget!

Dallamszerző: Gesius, Bartholomäus (ca. 1562–1613) (1603)

Dallamforrás: Befiehl du deine Wege – EG Nr. 361.

Idegen nyelvű szövegforrás: Reuss, Eleonore von (1835–1903): Das Jahr geht still zu Ende (1867) – EG Nr. 63. – Az 1–3.,
 6. versszak

Magyar nyelvű szövegforrás: ld. még TEÉ 4. sz.

10. Hű az Isten!

Az Is-ten hú! Mint é - des jó A - tyánk, A
 hú, ha bá - nat bo - rul ránk, Ha
 szí - ve úgy sze - ret. Az Is-ten
 fény - lő nap ne - vet. Bár he-gyek dől-nek
 ten-ger-mély - be, Ez hi-tem biz-tos, szent pe-csét -
 je, Hogy Is - ten hú, hogy Is - ten hú.

1. Az Isten hú!* Mint édes jó Atyánk,
 a szíve úgy szeret.

Az Isten hú, ha bánat borul ránk,
 ha fénylő nap nevet.
 Bár hegyek dőlnek tengermélybe,
 ez hitem biztos, szent pecsétje,
 hogy Isten hú, hogy Isten hú.

3. Az Isten hú! Megtartja, mit ígért,
 beváltja szent szavát.

Nem téved el, ki őreá figyel
 az életúton át.
 Nem ember, hogy hazudják nekem.
 Nincs változás szent ígéjében,
 mert Isten hú, mert Isten hú.

2. Az Isten hú! Legjobb barátom ő,
 ezt hittel vallom én.
 Van gondja rám, hogy kísértés, ha jó,
 ne érjen túlkemény.
 Ő hitem, erőm már megmérte,
 mielőtt bármi próba érne,
 mert Isten hú, mert Isten hú.

4. Az Isten hú, és szemmel tartja ő
 itt minden gyermekét.
 Boldogan néz, ha boldog óra jó,
 ha földi öröm ért.
 Ő segít, terhünk ha nehéz itt,
 s majd panaszt, sírást mind elnémít,
 mert Isten hú, mert Isten hú.

5. Az Isten hú! E hú barátodat
 ne hagyd, ne feledd el!
 Boldog a szív, ha hűséget fogad
 és hűséggel felel.
 Légy hű Istenhez, hú a hitben,
 s e vigasz védjen és segítsen,
 hogy Isten hú, hogy Isten hú!

Idegen nyelvű szövegforrás: Liebhich, Ehrenfried (1713–1780): Gott ist getreu! Sein Herz, sein Vaterherz – eredetileg
 9 versszak

*1Kor 1,9. 10,13; 1Thessz 5,24

11. Kánon

1. Az Úr a pásztorom,* jó pásztor ő.
Nyájával arra jár, amerre várva vár
a forrás hús vize, a zöld mező.

1. Az Úr a pásztorom,* jó pásztor ő.
Nyájával arra jár, amerre várva vár
a forrás hús vize, a zöld mező.

2. Ha ő a pásztorom, semmi sem árt.
Törődik énelem, vigyáz rám szüntelen,
követem lábnyomát mindenén át.

Dallamszerző: Berger, H. L.

Dallamforrás: JJ 106. sz.;

Magyar nyelvű szövegforrás: EÉ1982 579. sz. – csak az 1. versszak, más dallam; ÚH 502. sz., más dallam; IÉ2006 196.

* Zsolt 23,1-2

12. Elég

Ben-ned van a ke-gye-lem mély ten-ge-re, ben - ned!
Jé - zus, ál-dom, hir - de-tem nagy ke-gyel - med.
Itt a szí - vem te - hoz-zád e - me - lem.
E - lég né - ki egy csepp é - gi ke - gye - lem.

1. Benned van a kegyelem mély tengere, benned!
Jézus, áldom, hirdetem nagy kegyelmed!
Tied szívem,¹ tehozzád emelem.
Elég néki egy csepp égi kegyelem.*

3. Szeretettel szolgálni, ha nincs erő bennem,
segíts, Jézus, szent erőt tőled vennem!
Szegény szívem tehozzád emelem.
Elég néki egy csepp égi kegyelem.

2. Megtisztul a bűnös szív, a halott feléled
egy cseppjétől kegyelmed tengerének.
Bűnös szívem tehozzád emelem.
Elég néki egy csepp égi kegyelem.

4. Meredek a vándorút, lábam tövis vérzi.
Segíts, Uram, győztesen célhoz érni!
Csüggedt szívem tehozzád emelem.
Elég néki egy csepp égi kegyelem.

5. Éjen át és harcon át sietek tehozzád,
színről színre látni** meg fényes orcád.
Felkel egyszer ragyogó reggelem.
Addig elég egy csepp égi kegyelem.

Dallamforrás: Szegedi Ferenc Lénárd: Cantus Catholici. Kassa, 1674, 437.

Magyar nyelvű szövegforrás: T. E.: Megtaláltam. Fébé, Budapest, 2003, 82.

*2Kor 12,9

**1Kor 13,12

¹ Változat: Itt a szívem

13.

Bet - le - hem, Bet - le - hem! Vá - ra - koz - tál sze - gé - nyen.
 Pi - hen - tél a pál - mák a - latt, Ám az éj - ben haj - nal ha - sadt,
 S fénybe vont a ke - gye - lem, Bet - le - hem, Bet - le - hem!

1. Betlehem, Betlehem!
Váarakoztál szegényen.
Pihentél a pálmák alatt,
ám az éjben hajnal hasadt,
s fénybe vont a kegyelem,
Betlehem! Betlehem!
2. Betlehem, Betlehem!
Indulunk ösvényeden.
Nagy ajándék vár tebenned:
jászolágyon égi gyermek!
Öröm, béke végtelen!
Betlehem, Betlehem!
3. Betlehem, Betlehem!
Jött a szent, a büntelen.
Jött a mennyek magasából,
mégse várta más, csak jászol.
Nem volt más hely sehol sem,
Betlehem, Betlehem!
4. Betlehem, Betlehem!
Éltél csendben, szegényen.
S milyen gazdag lettél, látod,
benne békéd, gazdagságod,
a mennyei gyermekben!
Betlehem, Betlehem!

Dallamszerző: Linnala, Eino (1896–1973)

Idegen nyelvű szövegforrás: Hellén, Immi (1861–1937): Betlehem, Betlehem, kylä köyhä pienoinen (1927) (Lasten runok-irja. Suomen pojille ja tytöille omistettu. Valistus, Helsinki, 1930.)

Magyar nyelvű szövegforrás: TEÖ IV. 111.

14.

Biztos kéz - ben van az él - tem, Az én U - ram hú ke - zé - ben.
 Csillagnak sem jobb az é - gen, Kis - ma - dár - nak a fész - ké - ben!

1. Biztos kézben van az éltém,
az én Uram hú kezében:
csillagnak sem jobb az égen,
kis madárnak a fészékében.
2. Övéihez hú az Isten,
élteti szép kertjeiben.
Könyörül a kisgyermeken,
és hordozza szent kezében.
3. Akár szükség, akár jólét,
szent karjából ki nem szakít,
gyermeknek jó barátja,
gondviselő Édesatyja.
4. Örvendezzél, kicsiny sereg,
megőríz a te Istened.
Megvalósul minden terve,
elhull minden ellensége.
5. Akár elvesz, akármit ad,
kegyelmes jó Atya marad.
Bíztatóan szava csendül:
„Én tartalak meg egyedül.”

Dallamforrás: Kun on turva Jumalassa – SEKV Nr. 397. (svéd dallam, 1873)

Idegen nyelvű szövegforrás: Sandell-Berg, Lina (1832–1903): Tryggare kan ingen vara

Magyar nyelvű szövegforrás: [T. E. egyik színdarabjában]

15. Vendég a földön

C F d G C E⁷ a E a
Csak ven-dég va-gyok én itt, A föl-dön i - de - gen.
Az i - ga-zit, az é - git, Ha - zá-mat ke - re - sem.

C G d C F d E
Itt a sír u - tam vé - ge, Ott in-gyen ju - ta - lom,

a G C D G C F G(d⁷) C(E)
Az Úr-nál ö - rök bé - ke, Harc u - tán nyu-ga - lom.

1. Csak vendég vagyok én itt, a földön idegen.
Az igazit, az égít: hazámat keresem.
Itt a sír utam vége, ott ingyen jutalom,
az Úrnál örök béke, harc után nyugalom.

2. Mi volt az ifjúságom? Az életem mi volt?
Csak ínség, nehéz járom, baj és tengernyi gond.
Hány reggelt búval vártam! Hány csendes éjszakát
nagy szorongásban, gyászban úgy virrasztottam át!

3. Sok kemény vihart álltam, vad égiháborút,
szélvészben, villámlásban vitt a zord vándorút.
Nem kímélt sok bú mellett irigység mérge sem,
mennyi üldözést kellett eltűrnöm csendesen!

4. Így jártak és így éltek a régi hívek mind.
Az ő nyomukba lépek, amint példájuk int.
Az ő válluk is vérzett és keresztet viselt,
míg sorra sírba tértek, és harcuk elpihent.

5. Más úton járhatnék-e? Bár röggös, meredek?
Jobb sorsot várhatnék-e, mint az a kis sereg?
Így át kell törni rajta, el kell szenvedni még.
Csak a jól vívott harcra vár égi örökség.

6. Így ezen a világon betöltöm bár helyem,
de maradni nem vágyom. E sátor idegen.
Vándorlok az ösvényen, mely hazafelé tart,
ahol Atyám ölében megpihenhetek majd.

7. Ott fenn vagyok én otthon,* hol angyalseregek
új meg új hangon folyton egy nevet zengenek:
az Úr nevét, a szentet. Ég-föld őt féli mind,
fölemelhet, elejthet szent tetszése szerint.

8. Őhózzá sürget vágyam, a távol haza vár,
és belefáradt lábam a vándorlásba már.
Mert minél messzebb érek zarándok utamon,
az öröm egyre gyérebb, s mind több a fájdalom.

9. Rossz ez a szállás, nincsen csak ínség, gyötrelem,
jőjj, szabadíts meg innen, én édes Istenem!
Adj üdvösséges véget, amikor akarod,
fordítson el ínséget és bajt erős karod!

10. Ez nem igazi házam, csak ideig lakom,
és amit itt használtam, leteszem egy napon.
Költözöm. Hazavárnak, szívverésem megáll,
és csendes síri ágyat vet nékem a halál.

11. De te, életem fénye, reményem, örömöm,
szent orcád közelébe vonsz, ha elköltözöm,
tehozzád hazaérek, hol arca úgy ragyog
a hívek seregének, mint nap és csillagok.

12. Vár Atyám örök háza, nem leszek idegen.
Az élet koronája ékesíti fejem.
Ott, ott leszek én boldog! Benned pihenhetek,
s nagy tetteidről mondok új, égi éneket.

Dallamszerző: Hassler, Hans Leo (1564–1612)
Dallamforrás: Ó, Krisztusfő, sok sebbel – EÉ1982 200. sz.
Idegen nyelvű szövegforrás: Gerhardt, Paul (1607–1676): Ich bin ein Gast auf Erden (1666/1667) – EG Nr. 529.
Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még TEÉ 5. sz.

*Fil 3,20

16. Hálaének

F C d a B F
Csodálatos fel-ség, Mindenek Ki-rá-lya, É-ne-künk nagy
A-tya-i jó-vol-tod Kö-rül ö - lel hí-ven, Kö-nyö-rül sok

C C⁷ F F d g C C⁷ F
ne - ved áld - ja. Te - kints ránk! Szí - vünk szánk
hűt - len szí - ven.

a B C F d g C⁷ F
Hadd di - csér - jen Té - ged! Szár - nyal - jon az é - nek!

1. Csodálatos felség, mindenek királya,
énekünk nagy neved áldja.
Atyai jóvoltod körülölel híven,
könyörül sok hűtlen szíven.
Tekints ránk! Szívünk, szánk
hadd dicsérjen téged!
Szárnyaljon az ének!

2. Teremtődét hirdesd égbolt tiszta kékje:
hatalmával hívott létre.
Csodaművét dicsérd nap, ragyogó fénnel,
sugaraid melegével!
Csillag, hold hirdesd, mondd
mindenkinek itt lenn,
milyen nagy az Isten!

3. Halleluját zengjen, aki Krisztus híve,
kinek Jézusé a szíve!
Halleluját zengjen, ki őt Úrnak vallja,
szolgálattal magasztalja!
Hálát adj! Boldog vagy!
Ha a célt eléred,
bűn nélkül dicséred.

Dallamszerző: Neander, Joachim (1650–1680)
Dallamforrás: Itt az Isten köztünk – EÉ1982 280. sz.
Idegen nyelvű szövegforrás: Neander, Joachim (1650–1680): Wunderbarer König, Herrscher von uns allen – EG Nr. 327. – az 1–2., 4. versszak
Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még TEÉ 6. sz.

17. Szolgálat boldog útja

Di-csé-ri, áld - ja szün - te - len Jé - zust a szí - vem,
A - mit ő mű - velt én - ve - lem, A - mit ő vég - zett
aj - kam.
raj - tam, Azt né - mán el nem hall - ga - tom. Ki
jár - tam könnyes ú - ta - kon, Cso - dá - it zen - gem ví - gan.
Di - csé - ri, áld - ja szün - te - len Jé - zust a szí - vem, aj -
- kam. A - mit ő művelt énvelem, a - mit ő vég - zett raj -
- tam, azt némán el nem hallgatom, ki jár - tam könnyes
u - ta - kon, Cso - dá - it zengem ví - gan, hir - de - tem bol - do - gan.

1. Dicséri, áldja szüntelen Jézust a szívem, ajkam.
Amit ő művelt énvelem, amit ő végzett rajtam,
azt némán el nem hallgatom. Ki jártam könnyes utakon,
csodáit zengem vígan.
2. Mert koldus voltam, úttalan, s őbenne kincset leltem.
Uramnak drága célja van, betölti fénnel lelkem.
A kincset széjjel osztani, és róla jóhírt mondani:
szolgálat boldog útja!

3. Szolgálak téged szüntelen, Úr Jézus, fényes hajnal,
törölve kínzó könnyeket, harcolva búval, bajjal.
Míg utam hozzád el nem ér, hol árnyék nincsen, vár a cél,
és színről színre látlak.*

Dallamszerző: b) Mike József (előadó: Mike Duó)
Dallamforrás: a) SEKV Nr. 340.; b) EKEÉ 95. sz.
Idegen nyelvű szövegforrás: Krohn, Julius L. (1835–1888): Herrasta veisaa kieleni (1880) – SEKV Nr. 340.
Magyar nyelvű szövegforrás: EKEÉ 95. sz.

*1Kor 13,12

18.

Di - csér - jük Is - tent! Mind, ki fé - li itt lent,
Nagy ne - vét ví - gan, é - nek - szó - val áld - ja,
És buzgó há - lát vigyen ol - tá - rá - ra! Di - csér - jük Is - tent!

1. Dicsérjük Istent! Mind, ki féli itt lent,
nagy nevét vígan, énekszóval áldja,
és buzgó hálát vigyen oltárára! Dicsérjük Istent!

2. Őt, aki minket és szeretteinket
jó Atya módján betakart, megmentett,
s álmunkból újra vidáman felkeltett. Dicsérjük Istent!

3. Hű őrizőnk, te, minden jó kútfője!
Míg itt a földön vándorolunk, élünk,
légy éjjel-nappal ezután is velünk! Dicsérjük Istent!

4. Kísérj el minket, őrizd lépteinket,
hogy ma az úton békességgel járjunk,
mindenütt, mindig kegyelmedben álljunk! Dicsérjük Istent!

5. Készséget ébressz követni igédet.
Szent ügyért éljünk, szolgálatban égjünk,
és erő híján erőt tőled kérjünk! Dicsérjük Istent!

6. Szívünk készítsd el, hogy feddéseiddel
könnyen ne játsszunk, idején megtérjünk,
és mikor eljössz, ne kelljen majd félnünk! Dicsérjük Istent!

7. Eljössz! Ígérted! S akkor a te néped
felviszed, Jézus, oda, ahol téged
angyalok, szentek karában dicsérhet! Dicsérjük Istent!

Dallamszerző: Crüger, Johann (1598–1662)
Dallamforrás: Dicsérjük Istent! Mind, ki féli itt lent – EÉ1982 52. sz.; KÉK 13. sz.
Idegen nyelvű szövegforrás: Gerhardt, Paul (1607–1676): Lobet den Herren alle, die ihn ehren (1653) – EG Nr. 447. – 1–2.,
6–10. versszak
Magyar nyelvű szövegforrás: KÉ1955 710. sz. – EÉ1982 52. sz., RÉ2021 247. sz. (6 versszak) – hiányzik az itt közölt 2. verszak;
ld. még TEÉ 7. sz.

19.

Di-csér-lek té - ged, mennynek, föld-nek Aty - ja.
 Nagy ne-ved fé - nye az e - get át - hat - ja.
 Ke-gyel-med mé - lye meg nem mér-he - tő,
 És ma-gas vol - ta fel nem ér - he - tő, ér - he - tő.

1. Dicsérlek téged, mennynek, földnek Atyja.
 Nagy neved fénye az eget áthatja.
 Kegyelmed mélye meg nem mérhető,
 és magas volta fel nem érhető, érhető.

2. Mióta hozzám lehajoltál híven,
 irgalmad áldja, hirdeti a szívem.
 Képedre formált alkotó kezed,
 s üdvömrre mindent rég elvégezett, végezett.

3. Ha ínség, bánat roskasztotta vállam,
 kegyelmed védett, volt a sziklaváram.
 Máig megőrzött – zeng az énekem –,
 hordozott híven át az életen, életen.

4. Nyomorult bűnöst, kivontál a mélyből,
 hajnalba hívtál csillagtalan éjből.
 Elnyertem áldott békeségedet,
 mert Fiad, Jézus, értem vérezett, vérezett.

5. Bocsáss meg érte, ó, bocsáss meg nékem.
 Mossa el vére minden bűnöm, vétkem,
 hogy szabad szívvel szolgálhassalak.
 Tevéled áldott minden pillanat, pillanat.

6. Ösvényem fénye te szent igéd legyen,
 ínségben támasz, csillagom az éjben.
 Fájdalomkönnyet törülő enyhe kéz
 vezessen égbe, utam bár nehéz, bár nehéz.

7. Adj erős lelket, szívet tiszta bátrát,
 énekem téged akkor vígan áldhat,
 nevedről zenghet, mely szebben ragyog,
 mint a nap és hold s minden csillagok, csillagok.

8. Magasztal együtt te keresztyén néped.
 Dicsér dél, észak, kelet, nyugat téged.
 Dicsérlek én is, most még ideleln,
 s zeng ez az ének rólad végtelen, végtelen!

Dallamforrás: SEKV Nr. 326.; ÚH 61. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Gothus, Laurentius Paulinus (1565–1646): Sinulle kiitos, Isä maan ja taivaan (1633) – SEKV Nr. 326.

Magyar nyelvű szövegforrás: FF 5. sz. és ÚH 61. sz. – 1–2., 4–5. versszak; ld. még TEÉ 8. sz.

20.

É - gi csil-lag tisz-ta fé - nye Hí-vott há - rom
 Hogy meg-lel - jék cél-hoz ér - ve Já - szol-ágy kis
 böl - cset rég, És ott térd - re hull - ja - nak,
 gyer-me - két,
 Né - ki há - lát ad - ja - nak.

1. Égi csillag tiszta fénye hívott három bölcset rég,*
 hogy megleljék célhoz érve jászolágy kis gyermekét,
 És ott térdre hulljanak, néki hálát adjanak.

2. Égi csillag tiszta fénye így hív és von egyre még.
 Árva szívbe, átkos éjbe hinti fényét szertesztét:
 égi ige, drága fény földi életünk egén.

3. Égi igéd, mint a csillag, hívjon, vonjon Jézusunk,
 utat intve, míg megvirrad, míg tehozzád eljutunk!
 Minden bús szem lássa meg áldott égi fényedet!

4. Kérünk, tartsd meg tisztán nekünk ezt a drága szent igét!
 Sürgess minket, el ne késsünk vinni fényét szertesztét,
 hogy meglássák mindenek, s üdvösségre leljenek!

5. Benn a szívünk mélyén égjen küldő hangod: „Menjetek!”
 Hogy a drága hír elérjen végre minden népeket!
 Igéd szent szolgálatát Lelked lángja hassa át!

6. Szól a hívás minden népnek. Minden népet hív e fény.
 Merre még pogányok élnek, áttör éjnek éjjelén.
 Minden szívet von feléd most is, mint a bölcsekét.

7. Hozd el azt a hajnalt végre, melyet ígért szent igéd:
 mind e földnek minden népe melyen térdre hull eléd.
 S úgy zeng minden nyelv neked áldó hálaéneket!

Dallamszerző: Bourgeois, Loys (ca. 1510–ca. 1560) (1551)

Dallamforrás: Égi csillag tiszta fénye hívott három bölcset rég – EÉ1982 185. sz.; KÉK 66. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Lönnrot, Elias (1802–1884): Taivaan kirkas tähti kerran (1865) – SEKV Nr. 46.

Magyar nyelvű szövegforrás: KÉ1955 733. sz. – EÉ1982 185. sz. – hiányzik az itt közölt 2. és 5. versszak; ld. még TEÉ 9. sz.

21. Kánon

1.
Egy ár - va csil - lag é - ne - kel,
2.
A hang - ra egy má - so - dik éb - red fel.
3.
Két csil - lag a nagy kar - ba így hí - vo - gat
4.
Min - den csil - la - go - kat.

Egy árva csillag énekel,
a hangra egy második ébred fel.
Két csillag a nagy karba így hívogat
minden csillagokat.

Dallamszerző: Borris, Siegfried (1906–1987)

Dallam- és idegennyelvű szövegforrás: Hoffmann, Fritz (hrsg.): Herr Gott, dich loben wir. Ein Kanonheft für die christliche Jugend. Evangelische Verlagsanstalt, Berlin, 1955, Nr. 135.

22. Együtt

e G C H⁷
Egy az Úr, egy a hit, egy az út, egy a cél.
a e C H⁷
E-gyütt fel - csap a láng, e - gye - dül el - a - lél.
e D C H⁷
Ak-kor győz-tes a harc, ha egy ü - tem-re lé - pünk.
G D h a e C e H⁷ e
Eggyé ten - ni az Úr Szent-lel - két ad-ja né - künk.

1. Egy az Úr, egy a hit,* egy az út, egy a cél.
Együtt felcsap a láng, egyedül elalél.
Akkor győztes a harc, ha egy ütemre lépünk.
Eggyé tenni az Úr Szentlelkét adja nekünk.

2. Testvérszív-dobogás milyen nagy kegyelem!
Testvérláng-lobogás győz sötét éjjelen.
Hogyha jó baj, veszély, csak együtt leljen minket,
kéz a kézbe' kezünk, s Krisztusnál szíveinket.

3. Testvérszívek közé, ami gátat emel,
ami ék, akadály, törjük szét, vessük el,
hogy az áldásfolyam zuhogó, gazdag árja
ha felénk útra kel, ne leljen akadályra!

4. Legyünk hát egyek, ó, egyek Jézusba' mind!
Egyek munkamezőn, egyek harcra ha int,
Együtt szálljon imánk fel az Isten szívéig,
akkor kis csapatunk ég erői kísérik.

5. Egy a cél odafent, egy az Úr, aki hív.
Egy a mentő kereszt. Legyen mind egy a szív!
Együtt vívjuk meg itt ama szent, nemes harcot!
Együtt lássuk meg majd az isteni arcot!

Dallamforrás: ÚH 65. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Korpela, Simo Oskari (1863–1936)

Magyar nyelvű szövegforrás: ÚH 65. sz.

*1Kor 12,12; Ef 4,5

23.

Egy kinccsel gaz-dag bár - ka Van út-ban s er-re jó.
A kin-csét vá-rom vár - va: Az é - gi I - ge ő.

1. Egy kinccsel gazdag bárka
van útban, s erre jó.
A kincsét várom várva:
az égi Ige ő.

2. Eléri már a partot.
A horgony mélybe hull.
Ím, testté lőn az Ige,
és szolgává az Úr.

3. Kis Betlehemnek jászlán,
ki békét, üdvöt ad,
egy égi gyermek vár rám.
Ó, lelkem, vígan áldd!

Dallamforrás: EG Nr. 8. (Köln 1608)

Idegen nyelvű szövegforrás: Sudermann, Daniel (1550–1631 után): Es kommt ein Schiff, geladen (ca. 1626) – EG Nr. 8. – 1.,
3–4. versszak

24.

É - le-tem, Jé - zus, e-gye-dül te töltsd be,
És min-dent, min - dent adj meg én-ne - kem,
Mi lel-kem hoz - zád von-ja, hoz-zád kös - se!
Te-kin-te - ted kí - sér-jen szün-te - len!

1. Életem, Jézus, egyedül te töltsd be,
és mindent, mindent adj meg énnekem,
mi lelkem hozzád vonja, hozzád kösse!
Tekinteted kíséren szüntelen!

2. Ha nem mint győztes járulhatok hozzád,
a vereségem mégis elviszem.
S lehajol szánva a megsebzett szívhez
a te irgalmad, Jézus, szelíden.

3. Örömöm hálás, ujjongó dalával,
ha eléd, Jézus, nem siethetek,
elsírhatom a bánatomat néked,
koldulva biztató tekinteted.

4. Bűnnel borított arcom fölemelni
hozzád, te tiszta, szent, ha nem tudom:
szabad szent lábad előtt leborulnom
vétkesen és szegényen, Jézusom.

5. Áldott kezeddel felemeled arcom,
könnyázott szemem is megkeresed.
Szelíd szememből elmúlik a bánat,
s boldog mosollyal indulok veled.

Dallamforrás: Norvég népdal – SEKV Nr. 289.; EKEÉ 126. sz.; EÉ1982 387. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Hansen, Kirsten Dorothea Aagaard (1850–1902): Min frelser, du som legedommen eier (1877)
– NS1985 Nr. 629.

Magyar nyelvű szövegforrás: EÉ1982 387. sz. – 1–4. versszak, az 5. versszak Marschalkó Gyuláné lejegyzése; EKEÉ 126. sz.;
Id. még TEÉ 10. sz.

25.

El-jött, el-jött a vi - lág - ra Mennynek, föld - nek
 szent ki - rá - lya. Üd - vöt hoz min - den - ki - nek.
 Ke - gyel - met je - lent a jöt - te, Nyíl - ja - tok ki
 hát e - lőt - te, Szo - mo - rú em - ber - szí - vek!

1. Eljött, eljött a világra
 mennynek földnek szent királya.
 Üdvöt hoz mindenkinek.
 Kegyelmet jelent a jötte,
 nyíljatok ki hát előtte
 szomorú emberszívek!

2. Zengjen, zúgjon hálaének
 Istenünk dicső nevének,
 ki megszánta életünk.
 Zengjen, zúgjon hálaének!
 Kegyelmet és üdvösséget:
 Megváltót adott nekünk!

Dallamforrás: Szent karácsony estharangja – FÉ 62. sz.

Magyar nyelvű szövegforrás: T. E., A hópelyhek evangéliuma, in Isten legkisebb szolgálói. Fébé, Budapest, 1941, 122.; ld. még Ötlettár. Evangélikus gyermekmunkások lapja 2. (2002) 4., 147.

26.

El-mú-lik a nyár. Pusz-ta a ha - tár.
 He-gye-ken túl, ten-ge-ren túl me-leg ha-za vár.
 Szállj, fecs-ke, szállj, se - hol meg ne állj!

1. Elmúlik a nyár. Puszta a határ.
 Hegyeken túl, tengeren túl meleg haza vár.
 Szállj, fecske, szállj, sehol meg ne állj!

2. Szállj sebesen, szállj, sehol meg ne állj.
 Szép hazáról vígan dalolj, ha a búcsú fáj:
 Szállj fecske, szállj, te csak mindig szállj!

3. Közeleg a tél, perdül a levél,
 hegyeken túl, tengeren túl integet a cél.
 Szállj fecske, szállj, te csak mindig szállj!

Dallamforrás: Szól a kakas már – magyar zsidó népdal

Dallam- és magyar nyelvű szövegforrás: T. E., A hitetlen Csicseri, in Isten legkisebb szolgálói. Fébé, Budapest, 1941, 90–91.

27.

El - rej - tett Is - ten! Fény - ben a te szé - ked,
 Ha - lan - dó em - ber, a - ho - va nem ér - het.
 A sötét - sé - gem mi - lyen nagy le - het,
 Hisz ra - gyo - gá - sod, ar - cod árny - ba rej - ted,
 S ö - rök va - ló - dat bár ki is je - len - ted, el - rejt - ve vagy!

1. Elrejtett Isten! Fényben a te széked,
 halandó ember, ahova nem érhet.
 A sötétségem milyen nagy lehet,
 hisz ragyogásod, arcod árnyba rejtetted,
 s örök valódat bár ki is jelentetted,
 elrejtve vagy!

2. Elrejtett élet! Kegyelemből támadt!
 Titka az újjászületés útjának.
 Keresztyéneknek belső élete:
 mit megérteni a világ nem képes,
 mert Isten műve, mert új teremtés ez,
 s elrejtve van.

3. Elrejtett erő győztes, élő hitben,
 terhet hordozni is kész szeretetben,
 imában, melyre megnyílik az ég,
 hosszútúrásban, mely megbír a bajjal,
 reményben, melynek a halál csak hajnal:
 rejtett erő!

4. Rejtve az ösvény. Béna könnyen járja.
 Ki magában bölcs, meg sem is találja.
 Sánta szökdécsel rajt' úgy, mint a gím.
 Nem téved el, ha nehéz is az útja.
 Megy, megy előre, bár maga sem tudja.
 Rejtve az út!

5. Elrejtve vár a hívő sziklavára,
 hol az Úr kél övéi oltalmára,
 s romba lerontja sátán terveit...
 hol az Úr sújt a ravasz támadóra,
 s minden ármányát ő fordítja jóra:
 rejtve a vár.

6. Rejtve a perc is, amikor Megváltóm
 meg szabad végre színről színre látnom,
 s a választottak közé térhetek.
 De nincs időm megállni tétovázva.
 A Vőlegény közel! Itt lehet már ma.
 Rejtve a perc.

Idegen nyelvű szövegforrás: Schmidt, Johann Eusebius (1670–1745): Verborg'ner Gott, du wohnst in einem Lichte (1714) – az 1., 4., 6–7., 11–12. versszak; Salattu Herra, valtakunnassasi – SEKV Nr. 386. – az 1–3., 6–8. versszak
 Magyar nyelvű szövegforrás: ÉÚ1948 96. sz.

28.

Fel, éb - redj! A nap - kel - te már messze nem le - het.
 A haj - nal Csillag - ná - nak, jöjj, mondjunk é - ne - ket!
 Ki éj - jel könnyet ej - tett, most velünk é - ne - kel,
 Mert fá - jó szí - ve meg - telt a Csillag fé - nyé - vel.

1. Fel, ébredj! A napkelte
 már messze nem lehet.
 A hajnal Csillagának,
 jöjj, mondjunk éneket!
 Ki éjjel könnyet ejtett,
 most velünk énekel,
 mert fájó szíve megtelt
 a Csillag fényével.

2. Itt bánat borít, vétek,
 mélységes éjszaka.
 Jöjj, Isten szerelmének
 szép Hajnalcsillaga.
 Ragyogd be utunk, éltünk,
 a sötétség se árt.
 Hogyha mi hittel nézünk
 az éjben tereád.

Dallamszerző: Petzold, Johannes (1912–1985) (1939)

Dallamforrás: EG Nr. 16.

Idegen nyelvű szövegforrás: Klepper, Jochen (1903–1942): Der Nacht ist vorgedrungen (1938) – EG Nr. 16. – Az 1. és 4. versszak

Magyar nyelvű szövegforrás: TEÖ IV. 413; Id. még TEÉ 11. sz.

29.

Fel, éb-redj, én lel - kem, és mondj é - ne - ket! Zengj
ví - gan a Báránynak di - csé - re - tet, Mert ő - ben - ne té - ged is
vár ke - gye - lem, És ő - ben - ne né - ked is tár - va a menny!

1. Fel, ébredj, én lelkem, és mondj éneket!
Zengj vígan a Báránynak dicséretet,
mert őbenne téged is vár kegyelem,
és őbenne néked is tárva a menny!

2. Rab voltoddal mért gyötröd még a szíved?
Mért nézed még mindig a bűneidet?
Hisz boldogan nézhetsz a Bárányra fel: *
sok vétkeket vérvével ő mosta el.

3. Mily boldogság várja és nagy kegyelem,
ki Jézussal eggyé lesz már idelenn:
megkapja a hófehér, tiszta ruhát,
és Mestere jár vele mint hú barát.

4. Itt annyi a munka, a harc, a veszély,
de tündöklő nappalra válik az éj,
ha felragyog majd az Úr arca nekem,
és ujjongva zeng örök dicséretem.

Dallamforrás: SEKV Nr. 311b; EKEÉ 142. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Paavola, Matti (1786–1859): Jo joudu, mun sieluni, heräämähän (1847) – SEKV Nr. 311b. – 1–2., 6–7. versszak

Magyar nyelvű szövegforrás: EVÉ 45. (1980) 8. sz., [5]. – ld. még ÉU 1948. 98. sz.; EKEÉ 142. sz. [más fordítás, más fordító?]

*Zsid 12,2

30.

Fenn a mennyben az Úr minden gyermeknek ád, A - ki
Jé - zus - sal járt, ben - ne hitt, A - rany - ból ko - ro - nát, fe - hér
é - gi ru - hát, Hár - fa húr - ja - it pen - get - he - tik.

1. Fenn a mennyben az Úr minden gyermeknek² ád,
aki Jézussal járt, benne hitt,
aranyból koronát, fehér égi ruhát,
hárfa húrjait pengetik.
Igen, ott minden kész, igen, ott minden kész.
Minden gyermekre³ vár örök rész.
Boldog, véghetetlen öröm vár odafenn,
Jézusért én is elnyerhetem.⁴

2. Vígan lépkedünk színarany utcákon át,
s halljuk angyalok dicséretét.
Szemünk láthatja Jézus szent ábrázatát,
aki vért ontott bűneinkért.
Igen, ott minden kész, igen, ott minden kész.
Minden gyermekre⁴ vár örök rész.
Boldog, véghetetlen öröm vár odafenn,
Jézusért én is elnyerhetem.

Dallamszerző: Elfåker, August Herman (1851–1914)

Magyar nyelvű szövegforrás: ld. még RÉ2021 626. sz.

3. Élet forrása kínálja élet vizét,
tiszta, hús vizét bőségesen.
Fényt az Úr maga áraszt és hint szertesét.
Halál nem lesz ott s éjszaka sem.
Igen, ott minden kész, igen, ott minden kész.
Minden gyermekre⁴ vár örök rész.
Boldog, véghetetlen öröm vár odafenn,
Jézusért én is elnyerhetem.

4. Minden küzdelmet, bánatot elfeledünk,
ha ő bennünket keblére von,
s Jézus szívére hajthatjuk fáradt fejünk,
nála béke vár és nyugalom.
Igen, ott minden kész, igen, ott minden kész.
Minden gyermekre⁴ vár örök rész.
Boldog, véghetetlen öröm vár odafenn,
Jézusért én is elnyerhetem.

² Változat: győztesnek

³ Változat: győztesre [mind a négy versszakban]

⁴ A refrént is a megadott dallamra kell énekelni

31.

Fenn a mennyben, fenn az Úr-nak É - gi haj-lé - ka-i-ban
Fá - jó könnyek már nem hullnak, Ö - röm uj-jong ott ví-gan.
Ó, csak o - da jut-nék föl E si - ra-lom völ-gyé-ből!

1. Fenn a mennyben, fenn az Úrnak égi hajlékaiban,
fájó könnyek már nem hullnak, öröm ujjong ott vígan.
Ó, csak oda jutnék föl e siralom völgyéből!

2. Ott nem pusztít bűn és halál, véget ért a küzdelem.
Lelkünk örök otthont talál, hol a béke végtelen.
Ó, csak oda jutnék föl e siralom völgyéből!

3. Ujjong ott a néma nyelve,* és a vak szem látva lát.
Béna jár-kei ott szökdelve. Senki sem hord gyászruhát.
Ó, csak oda jutnék föl e siralom völgyéből!

4. Ott felöltözünk új testbe, fénylő lesz az, mint a nap.
Hiány, folt: bűn minden szennye lenni a földön itt marad.
Ó, csak oda jutnék föl e siralom völgyéből!

5. Szívem, ezt a bűnös szívet, Bárány Jézus, fogadd el!
Tisztítsd meg, mosd hófehérre értem hullott véreddel.
Mennyekbe így segélj föl e siralom völgyéből!

Dallamszerző: Madetoja, Leevi Antti (1887–1947) (1914)

Dallamforrás: SEKV Nr. 626.

Idegen nyelvű szövegforrás: Korpela, Simo Oskari (1863–1936): Tuolla taivaan asunnoissa Jumalan (1900) – SEKV Nr. 626.

Magyar nyelvű szövegforrás: az 5. versszak T. E. toldaléka a finn szöveghez; ld. még TEÉ 12. sz.

*Ézs 35,6

32.

Fény tör át a mély kö-dön, Bú - ra tá - mad új ö - röm,
És a bajt, a gyászt, a kínt Vigasz vált-ja fel megint.
Ár - va lel - kem is ha-bár, Pok - lo-kig hullt

1. Fény tör át a mély ködön,
búra támad új öröm.
És a bajt, a gyászt, a kínt
vigasz váltja fel megint.
Árva lelkem is habár,
poklokig hullt néha már,
most az égig zengve száll.

2. Érte szívem fájdalom,
gondot hordtam vállamon,
súlyos terhet lelkemen,
sátán támadt ellenem.
Ámde végre ment vagyok,
gondot és bút elhagyok,
Isten üdve rám ragyog.

3. Bárha tűrni, várni kell,
senkit Isten nem hagy el,
hogyha szívből néki él,
benne bízok és remél.
Téli ág is újra hajt.
Hű az Úr, s a bút, a bajt
jókor elfordítja majd.

4. És ha még ma nincs is itt,
várjunk csendben egy kicsit.
Holnap új nap fénye kél:
hátha holnap jön segély.
Mert az Úr órája jár,
és ha üt, elhozza már
mind, mit szívünk várva vár.

5. Így, amíg e föld porán
élek, bármi várna rám,
ez a vigasz jár velem
éjjel-nappal szüntelen.
És a hálám égbe kel.
Szívem egyre énekel,
míg a célhoz érek el.

6. Bút és bajt ha küld reám,
s úgy visz célhoz jó Atyám,
próbát, kínt ha szán nekem,
míg tart földi életem:
minden útja irgalom,
tőle jó a fájdalom,
bátor szívvel vállalom.

7. Kész a szívem, bár az út
éjbe, mélybe, vészbe fut.
Kész a sírba tért lenni,
vigad mégis szüntelen.
Mert kiért ő harcra kel,
ő, az Úr véd, ő emel,
semmiképp nem veszhet el.

Dallamforrás: 15. századi dallam. Gesangbuch..., Frankfurt am Main, Nikolaus Basse, 1589.

Idegen nyelvű szövegforrás: Gerhardt, Paul (1607–1676): Auf den Nebel folgt die Sonn

33.

Fé-nyes ég - ből ső - tét föld - re, Szá-raz ág - ra,
 bús gö-röngy-re Hull-jon, hull-jon hó - le - pel.
 Hir - des - se bús em - be - rek - nek, Bá - na - tos, bo -
 rús szí - vek - nek: Né - ze - tek az ég - re fel!

1. Fényes égből sötét földre,
 száraz ágra, bús göröngyre
 hulljon, hulljon hólepel.
 Hirdesse bús embereknek,
 bánatos, borús szíveknek:
 nézzetek az égre fel!

2. Könnytől ázott, sötét földre,
 onnét jött le, onnét jött le
 ég és föld szent Királya.
 Szeretetre hogyha vágytok,
 föld fagyában hogyha fáztok,
 nézzetek csak őrája!

Dallamforrás: Szent karácsony estharangja – FÉ 62. sz.

Dallam- és magyar nyelvű szövegforrás: T. E.: A hóphehelyek evangéliuma, in Isten legkisebb szolgálói, Budapest, Fébé, 1941, 116–117.; ld. még Ötlettár. Evangélikus gyermekmunkások lapja 2. (2002) 4., 145., 147.

Magyar nyelvű szövegforrás: Belák Erzsébet: A hóphehely evangéliuma, Budapest, Fébé, [é. n.], 2–3.

Megjegyzés: Túrmezei Erzsébet eredeti neve Belák Erzsébet volt

34.

Föl-dünk szép-sé - ges, Kék e-günk nap-fé - nyes,
 De u - tunk itt ván-dor-út. É - ne-ke! aj - kunk,
 És ha-za tar - tunk, A - hol a ván-dor cél - ba - jut.

1. Földünk szépséges,
 kék egünk napfényes,
 de utunk itt vándorút.
 Énekel ajkunk,
 és haza tartunk,*
 ahol a vándor célba jut.

2. Századok szállnak.
 Ködök fedik, árnyak
 nemzedékek lábnyomát.
 Múlnak az évek,
 ám ez az ének
 győzelmes tisztán zeng tovább.

3. Jézus kegyelmet,
 békességet szerzett:
 jóhír zendült réges-rég,
 hogy sebes szárnyon
 szívünkbe szálljon,
 s legyen a földön békesség.

Dallamforrás: Sziléziai népdal (1842 előtt); Felséges Jézus, világ fejedelme – EÉ1982 371. sz.; KÉK 127. sz.; EG Nr. 403b.
 Idegen nyelvű szövegforrás: Ingemann, Bernhard Severin (1789–1862): Maa on niin kaunis (1850) – SEKV Nr. 30.

*Fil 3,20

35.

Föl-kelt min-den reg - gel, fü-lem is föl-ke - ti.
 Új nap-ba ve - zé - rel, ma-gát el nem rej - ti.
 Hogy új na-pom hit - ben ve - le kezd-jem s jár - jam,
 Szól hoz-zám az Is - ten haj-nal ka-pu - já - ban.

1. Fölkelt minden reggel,*
 fülem is fölkelti.
 Új napba vezérel,
 magát el nem rejti.
 Hogy új napom hitben
 vele kezdjem s járjam,
 szól hozzám az Isten
 hajnal kapujában.

2. Szól, miként kezdetben,
 szent teremő szóval,
 Tiszta csend lesz bennem,
 amikor megszólal.
 Ha készséget kíván,
 szolgálatba hív el,
 halljam, mint tanítvány,
 engedelmes szívvel!

3. Szent nyomába léptem,
 nem lehet hátrálnom.
 Vele megelepszem.
 Szava boldogságom.
 Nem hagy szégyent érni,
 csak hangját megértsem.
 Feloldoz, széttépi
 minden kötelékem.

4. Velem van felmentő,
 irgalmas szavával.
 Bánik-e még, mint ő,
 gazda szolgájával?
 Igaz szeretettel
 odalép melléje,
 hogy álmából reggel
 útjára kísérje.

5. Szava szent világa
 korán át- meg áthat,
 ígér és beváltja,
 nehogy hiányt lássak.
 Méltatlan szolgának,
 teljes bért szán nékem.
 Borús napok járnak?
 Igéje napfényem!

Dallamforrás: Irgalmazz, Úristen, immáron énnékem – EÉ1982 77. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Klepper, Jochen (1903–1942): Erweckt mich alle Morgen, erweckt mir selbst das Ohr (1938)

Magyar nyelvű szövegforrás: TEÖ IV. 131; Id. még TEÉ 13. sz.

*Ézs 50,4

36.

1. Győztél, U-ram, Ti - ed a győ - ze - lem.
 El - len - áll - nom nem le - het.
 Me - ne - kül - tem tő - led szün - te - len,
 S Te le - győz - tél en - ge - met.
 Lá - bam ső - tét ú - ton mesz - sze járt.
 Az Úr mé - gis rám ta - lált.
 Sze - me min - den ső - tét u - tat lát.
 Szí - ne e - lől ho - va men - nék?

1. Győztél, Uram, tied a győzelem.
 Ellenállnom nem lehet.
 Menekültem tőled szüntelen,
 s te legyőztél engemet.
 Lábam sötét úton messze járt.
 Az Úr mégis rám talált.
 Szeme minden sötét utat lát.
 Színe elől hova mennék?

2. Most, Uram, minden oly jó nekem.
 Minden harcom elcsitult.
 Kezed csendben formálja életem.
 Messze tűnik már a múlt.
 Soha perc áldottabb nem lehet.
 Te legyőztél már engemet,
 és a fény betölti szívemet.
 Színed elől hova mennék?

3. Itt vagy, Uram, ismét énelem.

(1971)

Szívem ujjong és énekel.
 Egész világ és a végtelen,
 minden háladalra kel.
 Most csak szépet látok, fényeket.
 Fényed betölti lelkemet.
 A te tulajdonod lehetek.
 Sose bocsátlak el téged!

Dallamszerző: Mårtenson, Lasse (Lars Anders Frederik Mårtenson, 1934–2016) [Az 1971-es finn beat-istentisztelet záró éneke]

Idegen nyelvű szövegforrás: Tuuli, Solja (Niilo Sauvo Pellervo Puhtila, 1928–2014): Sinä, Herra, nyt olet voittanut

37. Kánon

Ha a reg-gel ránk-vir-rad és kel-te-get a nap-su-gár,

Cseng-ve kél a sok kis ma-dár há-la-da-la már.

1. Ha a reggel ránk virrad és kelteget a napsugár,
csengve kél a sok kis madár háladala már.
2. Csengve száll a mi dalunk is fel a kéklő égen át.
Mindegyikünk vidám szívvel a munkához lát.
3. Munkálkodjunk örvendezve! Nemsokára alkonyul.
Vele végzett jó munkára áldást ad az Úr.

Dallam- és szövegforrás: Jertek, énekeljünk. Gyermekénekek, összeáll. Czövek Olivér, 7. kiad., Vasárnapi Iskolai Szövetség
Gyermek-Evangelizációs Közösség, Pécel, 2017, 52. sz.
Idegen nyelvű szövegforrás: [svéd nyelvből készült fordítás]

38.

1. Ha csábít a suttogó, kísértő hang,
gyorsan rámondom: Nem, nem, nem!
Nem nézem, nem hallom, és nem követem.
Néki zárva a fül és a szem.
Hiszen én fel az ég felé vándorolok.
Semmi bűn nincsen ott.

2. Ha senki sem lát engem, s csábít a hang
gyorsan rámondom: Nem, nem, nem!
Hisz Jézusom lángszeme védve kísér,
fénye áttör a mély éjjelen.
Látja énem legféltebb gondolatát.
Szívem mélyére lát.

3. Ő kérdezi: Kész vagy-e hallgatni rám?
Gyorsan rámondom: Kész, kész, kész!
És kész vagy-e járni a lábam nyomán,
hogy se másra, se hátra ne nézz?
Szívem mélyéből, boldogan ráfelelem:
Igen, ó, Mesterem!

Dallamszerző: Ehrenborg-Posse, Katarina Elisabeth (1818–1880)
Idegen nyelvű szövegforrás: Laamanen, Antti
Megjegyzés: a kotta hiányzik

39.

Ha cse-n-de-sed-nek lép-te-im, s em-lé-kek hagynak el,
Hú az Úr és ve - lem ma-rad ö - rök ke-gyel-mé - vel.

1. Ha csendesednek lépteim,
s emlékek hagynak el,
hú az Úr,* és velem marad
örök kegyelmével.
2. Ha elapadnak az erőik,
meghallja a panaszt,
és irgalma sziklájából
ő új forrást fakaszt.
3. Jézus nem megy el mellettünk.
Ő mindenkit meglát,
s lehajol, hogy meghallgassa
búbánatát, gondját.
4. Őhöz vigyük terhünket
ifjan és öregen,
és a legdrágább minnekünk
közelsége legyen!
5. Kegyelme közelségénél
nagyobb kincs nem lehet.
Krisztus barátsága nekünk
így készíti ünnepet.

Dallamszerző: Krieger, Adam (1634–1666)
Dallamforrás: A nap immár elenyészett – EÉ1982 116. sz.
Idegen nyelvű szövegforrás: Raittila, Anna-Maija (1928–2012): Kun askeleeni hidastuu (1979) – SEKV Nr. 527.
Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még TEÉ 14. sz.

*1Kor 1,9. 10,13; 1Thessz 5,24

40. Kánon

Ha csil-la-gok meg-je-len-nek, Ha-ran-gok i - má-ra kelnek,
Bim-bam, bim-bam, Bim-bam, bim-bam, bim-bam, bim..

1. Ha csillagok megjelennek,
harangok imára kelnek,
bim-bam, bim-bam,
bim-bam, bim-bam,
bim-bam, bim.
2. Kulcsold kezéd hó imára,
gyúljon szíved nagy hálára,
bim-bam ...
3. Ragyogjatok szép csillagok,
örkődjete jó angyalok,
bim-bam ...

Változat:

1. Ha az égen csillag gyullad, s a harangok megkondulnak.
Giling-galang, giling-galang, bimm-bamm, bimm-bamm.
2. Kulcsold kezéd hó imára, gyúljon szíved mély hálára.
Giling-galang, giling-galang, bimm-bamm, bimm-bamm.
3. Áldjad az ég dicső urát, aki gondot visel reád.
Giling-galang, giling-galang, bimm-bamm, bimm-bamm.

Dallam- és szövegforrás / Változat: Dicsérjük együtt az Urat. Ifjúsági énekfűzet. Hám János Római Katolikus Líceum és a Szentlélek Plébánia, Szatmárnémeti, 2003. 172. sz.; Jertek, énekeljünk. Gyermekénekek, összeáll. Czövek Olivér, 7. kiad., Vasárnapi Iskolai Szövetség Gyermek-Evangelizációs Közösség, Pécel, 2017. 53. sz.

41. A kereszt éneke

Ha téged nézlek, szent kereszt, És értem vér-ző Mes-te-rem:
Mi drága volt, sze-mét-té lesz És mind, mi-vel büszkélkedem.

1. Ha téged nézlek, szent kereszt
és értem vérző Mesterem:
szemétté lesz, mi drága volt
és mind, mivel büszkélkedem.

2. Dicsekvésem, ó, Jézusom,
halálod legyen, semmi más.
E drága vérnek áldozom,
mi múltó földi csillogás.

3. Szeretet s fájdalom folyik
alá a vérző homlokokon.
Sehol így nem találkozik
ily nagy szeretet s fájdalom.

4. Uram, mióta drága vér
szent bíborában láttalak,
meghalt énnékem test, világ,
és nékik én is általad.

5. Ha tenger kincsem volna bár,
kevés elődbe hintenem.
Szerelmed választ mást kíván:
a szívem-lelkem, mindenem.

Dallamforrás: Ó, Jézus, kincsem, vigaszom – EÉ1982 503. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Watts, Isaac (1674–1748): When I survey the wondrous cross (1720)

Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még TEÉ 15. sz.

42.

Hadd hir - des - sük te szent ha - lá - lod, Meg-vál-tó
mű-ved, Jé - zu-sunk! A drá - ga vé - ren nyert vált - sá - got
Lás-suk, ha bűn - től ros - ka - dunk. El - vé - gez - tél te
min-dent ér-tünk, Benned ta - lál - juk bé - kes - sé - günk.

1. Hadd hirdessük te szent halálod,*
megváltó műved, Jézusunk!
A drága véren nyert váltságot
lássuk, ha büntől roskadunk.
Elvégeztél te mindent értünk,
benned találjuk békességünk.

2. Az együtt megtört szent kenyérben
te közösségre lépsz velünk.**
Mi mondaná el teljesebben,
amit váltságod ad nekünk!
Míg táplál minket tested-véred,
új erő tölt be és új élet.

3. A hála kelyhe, mit megáldunk,
véredben szent közösség már:
egymásra hitben rátalálunk,
hisz egy örökség fénye vár.
Megnyerted nekünk véred árán
a keresztfán, az átok fáján.

4. Egy test vagyunk az egy kenyérben
már itt a földön, Mesterünk,
s majd célhoz érve, égi fényben
dicsőségedbe öltözünk.
Mint egy kenyérben lett most részünk,
mindenben adj egységet nekünk!

5. Szerelmeddel te légy vezérünk,
és a te lelked töltsön el
igaz és szent testvériségünk
mennyei, tiszta tüzével.
S ha éltünk élő kővé válhat,
velünk is építsd szentegyházad!

Dallamforrás: Imádom azt a nagy szerelmet – EKEÉ 198. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Grafe, Hermann Heinrich (1818–1869): Wir wollen deinen Tod verkünden (1863)

Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még TEÉ 16. sz.

*1Kor 11,26

**1Kor 10, 16 skk.

43. Esti hála

Musical notation for '43. Esti hála' in 4/4 time, key of F major. The melody is on a treble clef staff with a key signature of one flat. The lyrics are written below the notes. Chords are indicated above the melody line.

Há - la ez es - ti ó - rán né - ked, há - la a bú - csú - zó na - pért.
 Há - la, hogy most ez ál - dó é - nek fel - száll - hat fe - léd.

1. Hála ez esti órában neked.

Hála a búcsúzó napért.

Hála, hogy most ez áldó ének
 felszállhat feléd.

2. Hála, hogy mindent jól igazgatsz:

utat, világot, csillagot.

Hála, hogy őrözl, számontartasz,
 és hordoz karod.

3. Hála, hogy volt e napban öröm.

Hála, mert újra erőt adsz.

Hála! A bajt is megköszönöm,
 mert javamra vált.

4. Hála, hogy mint a kenyér, éltetsz.

Hála, hogy igéd hallhattam.

Hála, hogy mindig megsegítesz
 csodálatosan.

5. Hála, hogy adtál erőt nékem

bírni a munkát, terheket.

Hála, ha bármi jót tehettem,
 s most pihenhetek.

6. Hála, hogy bűnöm megbocsátod.

Hála, hogy vár a kegyelem.

Hála, mert másképp meg nem állok,
 ha számolsz velem.

7. Hála, hogy hálaénekeimnek,⁵

Uram, Szentlelked szárnyat adsz.

Hála! Te küldesz békességet
 és jó éjszakát.

Dallamszerző: Schneider, Martin Gotthard (1930–2017)

Dallamforrás: Danke für diesen guten Morgen – EG Nr. 334.

Idegen nyelvű szövegforrás: Schneider, Martin Gotthard (1930–2017): Danke für diese Abendstunde – EG Nr. 334. – 9 versszak – Unsere Liederkiste. Lieder für Jungscharen, Emden, [ca. 1980] – https://www.evangeliums.net/lieder/lied_danke_fuer_diese_abendstunde.html

Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még TEÉ 17. sz.

44. Hála

Musical notation for '44. Hála' in 4/4 time, key of F major. The melody is on a treble clef staff with a key signature of one flat. The lyrics are written below the notes. Chords are indicated above the melody line.

Há - la, hogy új - ra itt a reg - gel, há - la tenéked, Istenem.
 Há - la, hogy minden gondom hit - tel te - rád vet - he - tem.

1. Hála, hogy újra itt a reggel,

hála tenéked, Istenem.

Hála, hogy minden gondom hittel
 terád vehetem.

2. Hála barátért, testvérszívért,

hála mindenkiért neked.

Hála, hogy minden bántást, sértést
 elfeleldetek.

3. Hála a munkahelyemért is,

hála a boldog percekért.

Mindent köszönök, dalt is, fényt is,
 szépséget, zenét!

4. Minden bánatért hálát adok.

Hála, ha jó szó jut neked.

Hála, hogy vezet engem karod
 át az életem.

5. Hála, hogy igéd által látok,

hála, hogy adod Lelkedet.

Hála, hogy minden embert átfog
 nagy szereteted.

6. Hála, hogy örök irgalmadnak

nincsen határa, Istenem.

Hála, hogy szívem hálát adhat
 ma és szüntelen

Dallamszerző: Schneider, Hermann Heinrich (1930–2017)

Dallamforrás: EG Nr. 334.

Idegen nyelvű szövegforrás: Schneider, Martin Gotthard (1930–2017): Danke für diesen guten Morgen – EG Nr. 334.

Magyar nyelvű szövegforrás: TEÖ IV. 252.; Id. még TEÉ 18. sz.

⁵ Változat: Hála! A hála énekének, / hála: Szentlelked szárnyat adsz

45.

Há - la, ö - röm da - lá - tól zeng min - den táj,
Föld - re szállt a Meg - vál - tó, a nagy Ki - rály.
Min - den aj - tód, ab - la - kod tárd gyor - san szét,
Bocsásd be az é - gi fényt, Bocsásd be az é - gi fényt,
Bocsásd be az é - gi fényt. Minden aj - tód, ab - la - kod tárd
gyor - san szét, Bocsásd be az é - gi fényt!

1. Hála, öröm dalától zeng minden táj,
Földre szállt a Megváltó, a nagy Király.
Minden ajtód, ablakod tárd gyorsan szét,
Bocsásd be az égi fényt,
Bocsásd be az égi fényt,
Bocsásd be az égi fényt.
Minden ajtód, ablakod tárd gyorsan szét.
Bocsásd be az égi fényt!

2. Boldog, szívét Jézusnak, ki átadja,
felragyog rá új életnek szép napja.
Minden ajtód, ablakod tárd gyorsan szét,
Bocsásd be az égi fényt,
Bocsásd be az égi fényt,
Bocsásd be az égi fényt.
Minden ajtód, ablakod tárd gyorsan szét.
Bocsásd be az égi fényt!

3. Hideg ez a világ, de rád Jézus vár,
vele tied tavasz, öröm, napsugár!
Minden ajtód, ablakod tárd gyorsan szét,
Bocsásd be az égi fényt,
Bocsásd be az égi fényt,
Bocsásd be az égi fényt.
Minden ajtód, ablakod tárd gyorsan szét.
Bocsásd be az égi fényt!

Változat:
1. Hála, öröm, zengő, boldog énekszó
hirdeti, hogy közeleg a Megváltó.
Minden ajtód...
2. Isten Fia eljött, kicsiny gyermek lett.
Most minden szív boldog lehet s örvendhet.
Minden ajtód...
3. Boldog szívét Jézusnak ki átadja,
felragyog rá új életnek szép napja.
Minden ajtód...
4. E világban sötét van, de Jézus vár.
Vele tied tavasz, öröm, napsugár.
Minden ajtód...

46.

Ha - za - fe - lé tart szün - te - len a
kes keny út kis nyá - ja. Nincs e vi - lág - ban
i - de - lenn ma - ra - dan - dó ha - zá - ja. Ván
dor! Mi vágy köt - né i - de? Csak ha - za só - vár -
gó szí - ve, E - gye - be sincs e föl - dőn.

1. Hazafelé tart szüntelen a keskeny út* kis nyája.
Nincs e világban ideleenn maradandó hazája.
Vándor! Mi vágy kötné ide? Csak haza** sóvárgó szíve,
egybebe sincs e földön.

2. Hazája fenn a mennybe' van. Ragyogva várja távol.
Siet feléje untalan e holt, hiú világból.
Ott fénylik már a tiszta part, az útja egyre arra tart,
és arra vonja vágya.

3. De ez az út merő tövis. Szoros kapu a kezdet.***
Szorongatásba, harcba visz, ad könnyet és keservet.
Rajt' akadály ezernyi vár: szakadék, lóp, hegy, völgy mocsár,
ahányat lép a vándor.

4. Az ellenség is lesben áll, és győzedelmet vészen,
hogyha egy vándort nem talál a bátor harcra készen.
Sötétben zúg a rengeteg, hogy vándorok tévedjenek
veszélybe vad viharban.

5. És annyi földi baj kísért: nyomorúságnak terhe,
ínség: a testet és a vért, hogy porba sújtsa, verje.
A roskadó hajlék, szegény, a porladó cserépedény:
lankasztja mind a lelket.

6. Ó, drága Jézus, nézz le ránk irgalmazó szemeddel!
Kí más felé sóhajtanánk! Ügyünket ó, te vedd fel.
Te látod mind a vészeket, hallod, ha zúg a fergeteg,
tudod, ha jó az ellen.

7. Mi gyarló földi vándorok kiáltunk, Jézus, hozzád.
Nyomorult bénák és vakok, keressük fényes orcád.
Tekints le ránk, szánj meg, Urunk! Nincs erőnk, ó, nem tudunk
a szent ösvényen járni!

8. A fáradt vándoron legyen úti ruhád, a drága,
te tégy csodát a vak szemem, és visszatér világa.
Kezünkben igéd mécsese, lelkünkben égjen fényesen
szent szenvedésed képe.

9. Ránk vétek és bűn nehezül. Kereszted drága vére
moshat fehérre egyedül. Adj írt a szív sebére!
Formáld ki bennünk képedet! Megújítván kegyelmedet,
segélj a győzelemre!

10. Erősödjék a gyenge hit, az ostromot míg állja.
Őrizd reményünk lángjait, ha vész fuvallna rája.
Ismerni téged, szeretet, követni minden léptedet,
segélj, Megváltó Jézus!

11. A keskeny út életre visz. Valakik járnak rajta,
eljutnak át a vészen is – segít az Úrnak karja –,
az égi hajlékokba fel, ahol menyegzőt ünnepel
híveivel a Barány.

12. Próbás idő, nehéz nagyon a földi vándorélet,
nincs pihenés, nincs nyugalom, nem lelni biztos révet.
De majd ha véget ér utunk, a nagy ínségből eljutunk
a békeség honába.

Dallamforrás: Oj, miksi tiellä Herrani – SEKV Nr. 392.

Idegen nyelvű szövegforrás: Renqvist, Henrik: Käy kohti isänmaatansa
tien kaidan matkalaiset (1827) – SEKV Nr. 365. (10 vsz.); SV Nr. 2. (11 vsz.)

Magyar nyelvű szövegforrás: Fénysugár. Evangéliumi hitébresztő és hitmélyítő folyóirat 18. (1942) 15., [1].; ÉÚ1948 102. sz.
és ÚH 117. sz. (más dallam) – az 5., 10., 12. versszak kivételével. Ld. még: MÉ 65. sz.

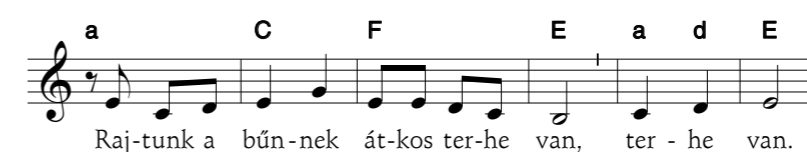
*Mt 7,14

**Fil 3,20

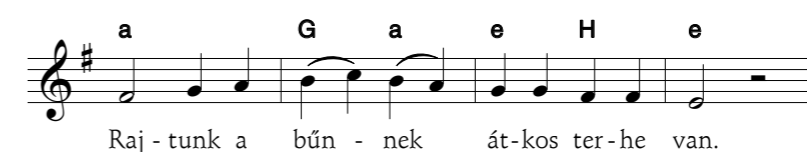
***Mt 7,14

47. Hívogat, Jézus, örök igéd hangja

a)

b)

1. Hívogat, Jézus, igéd szelíd hangja.

Kárhozat útján futunk bűnbe, bajba.

Ó,⁶ minden harc és munka hasztalan,

rajtunk a bűnnek átkos terhe van, terhe van.

2. Nincs sehol béke, egyedül tenálad.

Ott vár a vigasz és a bűnbocsánat,

hogya mint koldus, roskadunk eléd,

s valljuk be néked csődünk szegényét, szegényét.

3. Hívásod hallom. Uram, itt az óra.
Lábam elindul a szent hívó szóra.
Ím, hazatérek hozzád, Istenem.
Ó, csak az utat mutasd meg nekem, énekem!

4. Ámde célt, utat a vak hogyan láthat?
Eltévedt vándor haza mint találhat?
Béna láb járni hogyan kezdjen el?
Síróból a megholt hogyan keljen fel, keljen fel?

5. Menny keskeny útját mutatod meg nékem,
át könnyes harcon, keresztviselésen.
Adsz erőt éjen és halálon át,
győzve elérni fenn a koronát, koronát.

6. Ámde én félek a halálba menni,
és kereszt terhét mindennap felvenni.
Úgy futok minden szenvedés elől.
Félek az úttól, mit tövis jelöl, megjelöl.

7. Légy útja, Jézus, annak, ki eltévedt,
és te adj, Jézus, erőt a gyengének.
Légy nekem élet! Halott vagyok én!
Törjön át fényed bűnöm éjjelén, éjjelén!

8. Jöjj, segíts győzni minden köteléken,
és add, hogy egyre drágább legyen nékem
szent keresztfádnak útja idele, ide,
mert ott az élet, ott a kegyelem, kegyelem!

Dallamforrás: a) Sinulle kiitos, Isä maan ja taivaan – SEKV Nr. 326.; b) Sun sanas, Herra, kutsuu luokses meitä – SV Nr. 32.
Idegen nyelvű szövegforrás: Malmivaara, Wilhelmi (1854–1922): Sun sanas, Herra, kutsuu luokses meitä (1888) – SEKV Nr. 371.; SV Nr. 32.
Magyar nyelvű szövegforrás: TEÖ IV. 32.

48.

Hogyha Jé - zus, és kí - vü - le sen - ki ve - lünk,
Bár a sá - tá - ni gyű - lö - let forr el - le - nünk,
A - zért szí - vünk - ben fé - le - lem nin - csen.
E - rős Úr ő, hogy győz - ni se - gít - sen.
Rö - gös, kes - keny az út, harc - ba, vé - szek - be fut,
Ám - de ő a mi vé - dők és vér - tünk.
Hit - tel é - ne - ke - lünk, a - mint harc - ra ke - lünk.
Szent az út. Jé - zus él s har - col ér - tünk.

1. Hogyha Jézus, és kívülről senki velünk,
azért szívünkben félelem nincsen.
Bár a sátáni gyűlölet forr ellenünk,
erős Úr ő, hogy győzni segítsen.
Rögös, keskeny az út,*
harcba, vészekbe fut,
ámde ő a mi védők és vértünk.
Hittel énekelünk,
amint harcba kelünk.
Szent az út. Jézus él, s harcol értünk.

2. Hol az ellenség, bármilyen átkos, erős,
ki e hős felett győzelmet végyen?
Ő a víhatlan [!] várunk az ellen előtt.
Földre verte az ördögöt régen.
Néha utunkra már halál árnyéka száll,
vihar zúg, de nem lankadunk tőle.
Poklon, vészekén át
halljuk Jézus szavát.
S míg e szó hallik, bátran előre!

3. Vele fáradt is, mint a sas, szárnyakra kél,
és a leggyengébb égi erőre.
„Legyen!” – szól, és a semmiből támad a lét.
Minden áldás és gazdagság tőle,
azért vágyakozunk,
azért várakozunk.
Bízva Jézusra, senkire másra,
megyünk, s ő megy elől,
irányt, utat jelöl,
erőt éleszt a célhoz jutásra.

4. Nincsen rajtunk a halálnak ereje már,
még a pokoltól sincs miért félnünk,
hiszen élünkön élet nagy Királya jár,
hajnal fényli be keskeny ösvényünk.
Szívünk éneke szól
csodadolgairól.
Örök irgalmát dicsérve járunk.
Érte nyílt meg az ég,
benne minden miénk,
ő az életünk, utunk, váltságunk.

5. Egyre vádolnak bennünket rút bűneink,
mégsem érhet a kárhozát minket,
mert ő a tengernek mélyére vetett mind
a minket vádló nagy bűneinket.
Lelkünk tiszta fehér,
mert az ártatlan vér,
mert a Báránynak vére hull rája.
Aki bánatteli
hittel átöleli,
azt megtartja a Golgota fája.

6. Azért Jézusnak üldözött barátai,
ti csak járjatok győzelmes hitben.
Remény ád erőt vérszben is megállani,
bárha támad is az ellen itt lenn.
Hiszen értetek él,
minden bajban segél.
Közel mindig, hogy új erőt adjon.
Vezet hűségesen,
nem hagy el sohasem,
csak a szívetek benne maradjon.

7. Ha mi őhozzá sóhajtunk erőtlenül,
akkor támaszul küldi a Lelket.
Ha mi lankadunk, szempillánk megnehezül,
Jézus álomba hullni nem enged.
Ha úgy elbágyadunk,
hogyan nem bírunk magunk
immár örködni, esdeni ébren,
reánk Jézus vigyáz,
ő mond értünk imát,
örök Szószólónk él fenn az égben.

8. Atyánk elküldte egyszülött, drága Fiát.
Adott néki bölcs nyelvet, hogy hintse
a szent, gyógyító, újító Ige szavát
minden készséges, vágyódó szívbe.
És a meglankadók,
úton már roskadók
tőle mennyekből Szentlelket nyernek,
hogyan meggyógyuljanak
és megújuljanak,
erőt, támaszt és égi kegyelmet.

9. Jövel, Jézus, és adj nekünk égi erőt,
jövel, és magad készíts fel, kérünk,
a te utadon járni szent színed előtt,
hordva terhünk, míg hozzád nem érünk.
Lelkünk, ím, a tiéd,
jövel, áldva te véd!
Segíts várni rád mindenkor készen.
Hozzád szárnyal imánk,
tekints áldva miránk,⁷
kösd a szívedhez szívünk egészen!

Dallamforrás: Lapp népdal – SEKV Nr. 310.; SV Nr. 129.

Idegen nyelvű szövegforrás: Malmivaara, Wilhelmi (1854–1922): Herra Jeesus kun täällä vain kanssamme on (1893) (8 versszak) – SEKV Nr. 310.; SV Nr. 129. (6 versszak)

Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még TEÉ 19. sz.

Megjegyzés: négyzólamú feldolgozását Id. Oravala, Aukusti Alfred: Kalajoki vádlottai. Részlet az északi ébredés történetéből. Ford., bev. Koren Emil. Evangélikus Evangelizáció, Budapest, 1946, 72.

*Mt 7,14

49. Kánon

Hogyha kél a hajnal pír-ja, szívem dal-lal köszönt té-ged,
Hiszen né-kem te vagy, Jé-zus, te a haj-nal, te az é - let.

1. Hogyha kél a hajnal pírja, szívem dallal köszönt téged,
hiszen nékem te vagy, Jézus, te a hajnal, te az élet.

2. És a dolgos déli óra, az is úgy szép csak tevéled,
hiszen nékem te vagy Jézus, te az út és te az élet.

3. Ha rám hull az este árnya, tőled én csak egyet kérek:
maradj vélem! Te vagy minden, te a fény és te az élet.

Dallam- és magyar nyelvű szövegforrásforrás: ÚH 420. sz.

⁷ Változat: áraszd irgalmad ránk

50. Húsvét után

GYÖRI GÁBOR

Hús-vét e-lőtt ne-héz, szo-mo-rú lép-tek. Hús-vét e-lőtt zo-ko-gó, bús mi - ér - tek.
 Hús-vét e-lőtt szí-vek, ü - res sze - gé-nyek. Hús-vét e-lőtt ki-ham-va - dott re - mé-nyek.

Hús - vét e - lőtt sú - lyos lép-tek, Hús - vét e - lőtt bús mi - ér - tek.
 Hús - vét e - lőtt ü - res szí-vek, Hús - vét e - lőtt holt re - mé-nyek.

Hús-vét e-lőtt aj - tók, ke - mé - nyek, zár - tak. Hús-vét e-lőtt ar - cok
 Hús-vét e-lőtt egy nagy "Min-den hi - á - ba!" Bús el - te - met - ke - zés

Hús - vét e - lőtt aj - tók, zár - tak, Ar - cok fa - kó -
 Hús - vét e - lőtt csak hi - á - ba, El - te - met - ve

fa - kó - ra vál - tak. De húsvét lett, fel - tá - ma - dott a Mes - ter! Hús-
 az éj - sza - ká - ba.

ra vál - tak. De húsvét lett, fel - tá - ma - dott a Mes - ter! Hús-
 éj - sza - ká - ba.

vét u - tán el a gyász-szal, köny - nyek - kell! Hús-vét u - tán fut - ni a hír - rel

vét u - tán el a gyász-szal, köny - nyek - kell!

fris - sen! Hús-vét u - tán már nem kér-dez-ni mit sem!

Hús-vét u - tán fut - ni a hír - rel fris - sen! Hús-vét u - tán már nem kér-dez-ni.

1. Húsvét előtt nehéz, szomorú léptek.
 Húsvét előtt zokogó, bús miértek.
 Húsvét előtt ajtók, kemények, zártak.
 Húsvét előtt arcok, fakóra váltak.
 Húsvét előtt szívek, üres szegények.
 Húsvét előtt kihamvadott remények.
 Húsvét előtt egy nagy: „Minden hiába!”
 Bús eltemetkezés az éjszakába.

2. De húsvét lett, feltámadott a Mester!
 Húsvét után el a gyással, könnyekkel!
 Húsvét után futni a hírrel frissen.
 Húsvét után már nem kérdezni mit sem!
 Húsvét után új cél és új sietség!
 Jézus él! Nincs út, amely messze esnék.
 Húsvét után erő, diadal, élet!

Csak azokért sírjunk húsvéti könnyet,
 akik még mindig húsvét előtt élnek.

(1949)

Dallamszerző: Györi Gábor (1956–)

Magyar nyelvű szövegforrás: TEÖ II. 73.

51.

I - géd ö - rök a - ján - dé - kát Tartsd meg né - kem, ó, Uram,
Mert az minden kincsnél drágább, Be - cse - sebb, mint szí narany.

C F G C B C
Ha nincs i - géd kő - szik - lá - ja, Min nyughatnék meg hi - tem?

F B C F B C F
Nem te - kin - tek száz vi - lág - ra: é - le - tem rá - é - pí - tem.

1. Igéd örök ajándékát
tartsd meg nékem, ó, Uram,
mert az minden kincsnél drágább,
becsesebb, mint szí narany.
Ha nincs igéd kősziklája,
min nyughatnék meg hitem?
Nem tekintek száz világra:
életem ráépítem.

2. Halleluja! Igen! Ámen!
Te adj erőt énnékem,
hogyan megállják nagy nevedben
igéd mellett, hűségben!
Későn-korán buzgósággal
csak téged szolgáljalak,
s Betánia Máriája
szívével hallgassalak!

Dallamforrás: Isten szívében megpihenve – EÉ1982 266. sz.; EG Nr. 251.
Idegen nyelvű szövegforrás: Herr, dein Wort, die edle Gabe – EG Nr. 198. – Zinzendorf, Nikolaus Ludwig von (1700–1760)
– 1. versszak (1725); Gregor, Christian (1723–1801) – 2. versszak (1778)

52.

D g c D g
I - gen, A - tyám, mert így ked - ves e - lőt - ted,

D c A D
Ö - röm vagy bá - nat ér, a - kár - mi gyász,

D B c F B
Ke - zed meg - áld mo - solyt, bo - rút, vagy köny - nyet,

c D D⁷ g
S a lel - kem bé - kén, csendben rád vi - gyáz.

1. Igen, Atyám, mert így kedves előtted.
Öröm vagy bánat ér, akármi gyász,
kezded megáld mosolyt, borút vagy könnyet,
s a lelkem békén, csendben rád vigyáz.

2. Igen, Atyám, ha hű karod vezérel,
s közeleg fényivel a messze cél,
kísértés, támadás vihar szelével
pokol hatalma is feléd segít.

3. Igen, Atyám, kicsordul bár a könnyem,
ha útra, kőre hull a tiszta mag.
Igen, Atyám, ha arató örömben
aranykalászkok rendre hullanak.

4. Igen, Atyám, ó, minden keresztül!
Igen, Atyám, ború vagy fényözön
tetőd szál rám atyai kezedből.
A földön másban nem gyönyörködöm.

5. Igen, Atyám, az évek úgy sietnek,
számuk kiméri hűséges kezéd.
S te társz kaput megfáradt gyermekednek,
a boldog óra ha elérkezett.

6. Megyek, amerre utam kijelölted.
Úgy hív, úgy vár a szent atyai ház.
Igen, Atyám, mert így kedves előtted.
S a lelkem békén, csendben rád vigyáz.

Dallamforrás: Életem, Jézus, egyedül te töltsd be – EÉ1982 387. sz.; ÚH 81. sz.; Vain sinä tunnet minut, Vapahtaja – SEKV
Nr. 289.
Magyar nyelvű szövegforrás: ÉÚ 944 89. sz.; ÉÚ1948 89. sz.; ÚH 136. sz.; EKEÉ 195. sz. és EÉ1982 356. sz. – hiányzik az itt
közölt 3. versszak

53. Újévi biztatás

F d B C d g A⁴⁻³
 I - gen, é - vek tel - nek, s hor - doz hú ka - rom.
 F B C d g C⁴⁻³ F
 Há - la - é - nek zeng - het min - dig aj - ka - don.

1. Igen, évek telnek,
s hordoz hú karom.
Hálaének zenghet
mindig ajkodon.

2. Atyád őriz téged.
Rá vedd terhedet!
Ősz fejjel úgy élhetsz,
mint a gyermekek.

3. Amit megígértem,
mind beváltom én.
Nyugodj békecsókban
Atyád hú szívéen!

7. Bízál: nálam mindig
vár az irgalom.
Ezután, mint eddig,
hordoz hú karom.

4. Hordozlak, segítlek,
védelek, ha kell.
Kérő, bízó szívet
sose hagytam el.

5. Őseidnek útja
vallást téve szól,
énekel a múltnak
nagy csodáiról.

6. Eddig eltelt évek
hangja zengi most:
Mindig őrzött, védett
a Csodálatos.

Dallamszerző: Rothenberg, Samuel (1910–1997) (1939)

Dallamforrás: EG Nr. 380.

Idegen nyelvű szövegforrás: Klepper, Jochen (1903–1942): Ja, ich will euch tragen bis zum Alter hin (1938) – EG Nr. 380.

Magyar nyelvű szövegforrás: TEÖ IV. 153.

54.

d g d A d C
 Ím el - in - dulsz, én Jé - zu - som, Hogy hul - lasd
 Ki já - rok bűn - ben, s száz ú - ton, Meg - szo - mo -
 F B C⁷ F C F
 ér - tem vé - red. Ó, menj to - vább! Míg
 rít - lak té - ged. És hull - va hull bús
 d B C g A⁴⁻³ d
 né - zek rád, meg - in - dul könny - nyem ár - ja,
 har - ma - tul a fáj - da - lom út - já - ra.

1. Ím, elindulsz, én Jézusom,
hogy hullasd értem véred.
Ki járok bűnben s száz úton,
megszomorítottalak téged.
Ó, menj tovább! Míg nézek rád,
megindul könnyem árja,
és hullva hull bús harmatul
a fájdalom útjára.

2. Ily szerelemért, Mesterem,
mit adhatnék tenéked?
Hisz semmim, semmim nincs nekem,
de itt egy vétkezes élet.
Úgy, amint van, fogadd, Uram,
tenéked adom, szánom.
A földön lenn s a mennyben fenn
csak téged, téged áldjon!

Dallamszerző: Wagner, Christoph (1615–1688)

Dallamforrás: BG Nr. 66.; BWV 500.

Idegen nyelvű szövegforrás: Nachtenhöfer, Kaspar Friedrich (1624–1685): So gehst du nun, mein Jesu, hin (1667) – 1. és 5. versszak

Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még TEÉ 20. sz.

55.

I - má - dat - tel - ten egy - be-gyúl-tünk Szent va-cso-
 rád-hoz, Főnk, U-runk. Sze-rel-med láng-ját gyújtsd meg bennünk,
 A-kik tes-ted-hez tar-to-zunk. A te szent ar-cod
 áld - va néz le Mostan mindnyájunk é - le - té - re.

1. Imádattal egybegyűltünk
 szent vacsorához, főnk, Urunk.
 Szerelmed lángját gyújtsd meg bennünk,
 akik testedhez tartozunk.
 A te szent arcod áldva néz le
 mostan mindnyájunk életére.

2. A megtört szent kenyér minékünk
 nemcsak halálad mondja el:
 ígéret is, hogy néked élünk,
 nyomodban járunk hűséggel,
 mint te, e földnek ínségében
 megtört kenyérré válni készen.

3. A hála kelyhe,* mit megáldunk,
 nem múló együttlét veled,
 hogy néhány tűnő percre lássuk
 vigasztalásod, fényedet:
 az élet teljes gyógyulása,
 mindenek nagy megújulása.

4. Mert igéd minket meg nem csalhat,
 hogy ez a drága, tiszta vér
 feloldást hirdet minden rabnak,
 és minden átok véget ér.
 S a teljes váltság nagy csodáját
 mindenek térdre hullva áldják.

5. Az áldás titkos árja árad
 e vacsorából szerteszt,
 éjébe vérző, vak világnak,
 mit fogva tart még bűn, sötét.
 Te győztél! S értünk ontott véred
 teszi újjá a mindenséget.

Dallamszerző: Bortniansky, Dimitri Stepanovitch (1751–1825)
 Dallamforrás: H 354. sz.; ÉU 26. sz.
 Idegen nyelvű szövegforrás: Heller, Adolf (1895–1973) [?] után szabadon
 Megjegyzés: vö. Hadd hirdessük te szent halálad

*1Kor 10,16

56.

Ím el - in-dulsz, én Jé - zu-som, Hogy hul - lasd
 Ki já - rok bűn-ben, s száz ú - ton, Meg - szo - mo -
 ér - tem vé - red. Ó, menj to - vább! Míg
 rít - lak té - ged. És hull - va hull bús
 né - zek rád, meg - in - dul köny - nyem ár - ja,
 har - ma - tul a fáj - da - lom út - já - ra.

1. Íme, eljő a felhőkkel.*
 Meghalt üdvösségünkért,
 de jön sok ezer szentjével,
 mint diadalmas vezér.
 Alleluja, alleluja!
 Uralkodni visszatér.

2. Akkor minden szem meglátja
 fenségének sugarát,
 még az is, ki meggyalázta,
 s kezét szöggel verte át!
 Sírva nézi, sírva nézi
 Messiását, Krisztusát.

3. Az üdvösség rég várt napja
 akkor majd ragyogva kel.
 Megvetett kis nyáját az Úr
 magához emeli fel.
 Alleluja, alleluja!
 Krisztus jó, nem késik el.

4. Igen, ámen. Hála szálljon,
 Megváltónk, színed elé,
 mert az ország és dicsőség
 egyedül Felségedé.
 Alleluja, alleluja!
 Országolj mindörökké!

Dallamszerző: Webbe, Samuel (1740–1816): St. Thomas
 Dallamforrás: A collection of motets or antiphons. Reprint. SG Publishing, Corby Glen, 2000. (Az eredeti kiadás: London, printed for T. Jones, [1792.])
 Idegen nyelvű szövegforrás: Wesley, Charles (1707–1788): Lo, he comes, with clouds descending (1758)
 Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még TEÉ 21. sz. – Az angol eredeti 1–2., 4. és 6. versszaka

*Jel 1,7

57.

Ir - gal-mas Jézusunk keb-le és kar - ja, Hú szíve tárva vár,
Mért veszne é - le-ted ott a vi-har-ba', Bár az üdv ré-ve int

vár - va vár rég. Jézus úgy szólongat: „Jöjj hozzám, jöjj el!
hí - vón fe - léd?

Bünterhelt szí-ve-det add nékem át!” Jól ten-néd-é, ha nem

hall-gat-nál ar - ra, Ki ér-ted ál-doz-ta ön-nön-ma-gát?

1. Irgalmas Jézusunk keble és karja,
hú szíve tárva vár, várva vár rég.
Mért veszne életed ott a viharba',
bár az üdv réve int hívón feléd?
Jézus úgy szólongat: „Jöjj hozzám, jöjj el!
Bünterhelt szívedet add nékem át!”
Jól tennéd-é, ha nem hallgatnál arra,
ki érted áldozta önmönmagát?

2. Ő békéltette meg mind e világot,
életén nyerte meg váltságodat,
szögektől átjárva függött a fán ott,
s lett mindünk bűnéért szent áldozat.
Vérivel törli le mind a mi vétünk,
Golgota fáján az ítéletet.
Ő, a bíró halt meg önmaga értünk,
s immár az üdvösség miénk lehet!

3. Indulj hát, bűnös, és vedd a kegyelmet!
Téged az irgalom bősége vár.
Míg régi Ádámod bűnben vesztegett,
ím, az új boldogan, megváltva jár.
Mért térne vissza a rab, ha szabad lett,
önként rabéletre szánva magát?
Nem, inkább zengjük kegyelmes Atyánknak
szívből a hála, a hála dalát!

4. Hűséges Úr, lelkem jegyese, Jézus!
Váltságod, érdemed mind az enyém,
és te sajátodnak ismersz el mindig,
ezt hiszem, s boldogan áldalak én.
Kárhózat útjáról hívtál ki engem,
el többé senki sem ítélni már.
Ujjongó lélekkel egyre csak zengem:
Vége a rabságnak, száll a madár!

Dallamforrás: finn (svéd?) népdal – ÚH 141. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Malmstedt, Magnus Brynolf (1724-1798): Öppet står Jesu förbarmande hjärta – Svenska Missionsförbundets sångbok. Missionsförbundet, [H. n.], 1920. Nr. 186.

Magyar nyelvű szövegforrás: ÉÚ1944 87. sz.; ÉÚ1948 87. sz.; ÚH 141. sz.; EKEÉ 200. sz.

58. Köszöntő – kánon

a)

1. Is - ten áld - jon és véd - jen a - tya - i jó - ked - vé - ben,
2. ha év -ből év - be mégy! Légy mindenki szá - má - ra
sze-re-te - te su - gá - ra, Is - ten ál - dá - sa légy!

3. Áld - jon meg az Úr, ő - riz - zen meg té - ged!

b)

1. Is - ten áld - jon és véd - jen a - tya - i
2. jó - ked - vé - ben, ha év - - -ből
3. év - - - be mégy! Légy min - den - ki szá - má - ra
4. sze-re-te-te su - gá - ra, Is - ten ál - dá - sa légy!

Isten áldjon és védjen
atyai jókedvében,
ha évből évbe mégy!
Légy mindenki számára
szeretete sugára,
Isten áldása légy!

Dallamszerző: a) Csorba István (1935–); b) Draskóczy László (1940–2020)

Dallamforrás: JJ 143. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Vogt, Paul (1900–1984)

Magyar nyelvű szövegforrás: TEÖ IV. 56.

59. Újévi kánon

Itt az új év! Járj velünk Jézus! Véd-jen, óv - jon hú ke-zed!

Benned bízunk! Te adsz nekünk új ke-gyel-met, e - le-get.

Itt az új év! Járj velünk, Jézus!
Védjen, óvjon hú kezed!
Benned bízunk! Te adsz nekünk
új kegyelmet, eleget!

Dallamszerző: Heuser, Walter

Dallamforrás: Itt az este, ránk borul árnya – EÉ1982 582. sz.

60. Kánon

Jer-tek, Jé-zus mind-nyá-jun-kat boldog szol-gá-lat-ra hív.

Ö - vé le-gyen, ér - te ég - jen min-den gyer-mek-szív.

1. Jertek, Jézus mindnyájunkat boldog szolgálatra hív.
Övé legyen, érte égjen minden gyermekszív.

2. Minden kicsiny szolgálatra Jézus szeme áldva néz.
Gyönyörű az ő igája, terhe nem nehéz.*

Dallamforrás: Ha a reggel ránk virrad és kelteget a napsugár (ld. a kötetünkben, 37. sz.)

*Mt 11,30

61.

D A h D⁷ G E A D G
Jé-zus ke-gyel-met és bé-két szer-zett. Jé - zus az út,
D h D A D D A h D⁷
az i - gaz-ság és é - let. Ben - ne meg-je - lent
G E A D G D h D A
né-künk i - de - lent Nagy jó - vol-ta é - gi Atyánk szí - vé -
D A D G A fis A
nek. Éjt le - ve - ró nap - kel - te ő. Bűn lán - cát széj-jel -
E A D A h G E A
tör - ni jó. Széj-jel-tép-ve rég min-den kö - te - lék:
D G D h D A D
Hisz ő - ben-ne mi-enk már az üd - vös - ség.

1. Jézus kegyelmet
és békét szerzett.
Jézus az út, az igazság és élet.*
Benne megjelent
nékünk idelent
nagy jóvolta égi Atyánk szívének.
Éjt leverő napkelte ő.
Bűn láncát széjjeltörni jó.
Széjjeltépve rég
minden kötelék:
hisz őbenne mienk már az üdvösség.

2. Hajnal virrad fel.
Új nap fénye kel,
és elvezet a mennyország útjára.
Bízzál, védtelen!
Kész a kegyelem!
Jézus ingyen irgalomból kínálja.
Ő meghalt kínos keresztfán,
s ül irgalmának trónusán.
Béke benne van.
Bízzál boldogan!
És a keresztt útján örvendj Krisztusban!

Dallamforrás: finn dallam Rauma városából – SEKV Nr. 265.

Idegen nyelvű szövegforrás: Hylander, Johan August Gottlieb (1831–1896): Jesus armon soi, voiton meille toi (1881) – SEKV Nr. 265.

Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még TEÉ 22. sz.

*Jn 14,6

62.

F G d F C d G B G C
Jé - zus Krisztus, mi meg-vál-tónk, Kár - ho-zat-tól sza-ba-dí-tónk,
a F G a G B G C
Gyötrelmes kín-ha-lál-ra ment, És Is-ten-nel ki-en-gesz-telt.

1. Jézus Krisztus, mi Megváltónk,
kárhozattól szabadítónk,
gyötrelmes kínhalálra ment,
és Istennel kiengesztelt.

2. Hogy ezt soha ne felednénk,
ételül adta szent testét,
elrejtve kicsiny kenyérben,
szent vérének bornak színében.

3. Ám, akit ő vendégül lát,
jól vizsgálja meg önmagát,
mert méltatlanul* nem mehet.
Halált venne, nem életet.

4. Dicsérd a mennyei Atyát,
hogy ilyen táplálékot ad.
Eltörölni sok vétkeket,
szent Fiát adta éretted.

5. Bízzál, s ne kételkedjél már!
Ő betegeket hív és vár,
bűneiken bánkodókat,
vétkükön szomorkodókat.

6. Ezt, ha hiszed teljes szívvel,
és száddal is vallást teszel,
lelked erősödésére
lesz Krisztus teste és vére.

7. Így teremhet majd életed
jó gyümölcsöt, szeretetet,
hogy másokon is segítsen,
mit rajtad elvégzett Isten.

Dallamforrás: Szentháromság egy Istenség – EÉ1982 108. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Luther, Martin (1483–1546): Jesus Christus, unser Heiland, der von uns den Gotteszorn wandt (1524) – EG Nr. 215. – 8 versszak

Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még EÉ1982 303. sz. (más fordítás);

Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még TEÉ 23. sz.

*1Kor 11,27–28

63.

Jézus Krisztusom, ki közöttünk jársz, s tudod minden dolgom,
Szent szemed e - lől semmit nem le-het takarnom, titkolnom.
Ál-dott ez a perc, ál-dott ez a hely. Sa-ru-mat le-ol-dom.

1. Jézus Krisztusom, ki közöttünk jársz, s tudod minden dolgom,
szent szemed elől semmit nem lehet takarnom, titkolnom.
Áldott ez a perc, áldott ez a hely. Sarumat leoldom.

2. Égi Vőlegény, egyet keresel jegyesed szívében:
ég-e az első szeretet tüze benne, ahogy régen?
Jaj, meghidegült! Hűtlen ez a szív. Elborít a szégyen.

3. Te hű maradtál, bár nincs semmi jó, semmi épség bennem,
mégis átölel örökkévaló szereteted engem.
Könnyek között is fel nem fogható szerelmedet zengem.

4. Te hű maradtál, s engem, hűtelent szégyen pírja éget.
Bocsáss meg, Uram, s újíts ma velem örök szövetséget!
Szeressen e szív mindig az első szeretettel téged!

(1957)

Dallamforrás: Ne hagyj elesnem, felséges Isten, keserűségemben – EÉ1982 79. sz.; KÉK 23. sz.

Magyar nyelvű szövegforrás: ld. még TEÉ 24. sz.

Megjegyzés: az 1957. október 3–6. között tartott gödöllői evangelizáció éneke

64. Septem voces⁸

Jé - zus, mi - kor ke - reszt - fád Vé - res kín - ja sza - kadt rád,
Kín - zó - i - dért szállt i - mád. Hallgass meg, ó, Jé - zus! Á - men.

I.

Lukács 23,34

1. Jézus, mikor keresztfád
véres kínja szakadt rád,
kínzóidért szállt imád.
Hallgass meg, ó, Jézus!⁹

2. Így könnyörögj érettünk,
bűnünkkel ha megsebzünk,
s nem tudjuk, mit cselekszünk.
Hallgass meg, ó, Jézus!

3. Bántalom ha ér minket,
hadd mutassa szó és tett
megbocsátó erődet!
Hallgass meg, ó, Jézus! Ámen.

II.

Lukács 23,43

1. Jézus, te a latornak
sóhaját meghallottad,
országodba fogadtad.
Hallgass meg, ó, Jézus!

2. Szégyenünkben, vétünkben
sóhajunk így zörgessen
irgalomért szíveden.
Hallgass meg, ó, Jézus!

3. Nézzük véres keresztfád.
Térjünk mi is tehozzád!
Tárd ki mennyek kapuját!
Hallgass meg, ó, Jézus! Ámen.

III.

János 19,26-27

1. Jézus, síró szeretted
kínjaidtól átszegzett
szívét megnyihítted.
Hallgass meg, ó, Jézus!

2. Bárha fájdalmaidban
és vigasztalásodban
osztoznánk mindannyian!
Hallgass meg, ó, Jézus!

3. Tartozunk mind tehozzád,
és legyünk mind egy család!
Hű szerelmed hasson át!
Hallgass meg, ó, Jézus! Ámen.

IV.

Márk 15,34¹

1. Jézus, tép az iszonyat:
vétkeinkkel egymagad!
Nem találsz fénysugarat.
Hallgass meg, ó, Jézus!

2. Ha hiába kiáltunk,
és reményt mi se látunk,
légy te vigasztalásunk!
Hallgass meg, ó, Jézus!

3. Bár éjbe rejtőzik el,
hívásunkra nem felel,
vigasztalj: Isten közel!
Hallgass meg, ó, Jézus! Ámen.

⁸ Krisztus hét szava a keresztfán

⁹ A versben az „Ámen” csak a harmadik versszak végén van

¹ Mt 27,46

V.

János 19,28

1. Jézus, szomjúság éget.
Szólj, mi enyhíthetné meg,
hús ital vagy szeretet?
Hallgass meg, ó, Jézus!

2. Szomjazzál ránk, Jézusunk!
Végezd műved mirajtunk,
míg csak téged óhajtunk.
Hallgass meg, ó, Jézus!

3. Bár szerelmed szomjaznánk
és hozzád kívánkoznánk!
Éltető víz vár ott ránk!
Hallgass meg, ó, Jézus! Ámen.

VI.

János 19,30

1. Minden elvégeztetett.
Értünk adtad véredet,
engedelmességedet.
Hallgass meg, ó, Jézus!

2. Bátorságunk ez legyen.
Ez növeljen szüntelen
új örömben, szentségben!
Hallgass meg, ó, Jézus!

3. Mennybe vívő utunkat
vonja fénybe e szavad,
míg örök hajnal hasad!
Hallgass meg, ó, Jézus! Ámen.

VII.

Lukács 23,46

1. Jézus, lehajlik fejed.
Minden harcnak vége lett!
Felajánlod lelkedet.
Hallgass meg, ó, Jézus!

2. Állj mellénk, ha a halál
éjszakája reánk száll,
végső óránk megpróbál.
Hallgass meg, ó, Jézus!

3. Életen, halálon át
győzelmet és koronát
életed, halálod ad.
Hallgass meg, ó, Jézus! Ámen.

Dallamforrás: The Tune book as used at St. Alban's, Holborn. Novello, Ewer and Co., London, [1866], Nr. 398.

Idegen nyelvű szövegforrás: Pollock, Thomas Benson (1836–1896): Jesu, in Thy dying woes (1870)

65.

Jé - zus, te jó pász - tor, gyen - ge bá - rány - kád

Hú ke - zed - re bát - ran rá - bíz - za ma - gát.

Jézus, te jó pásztor, gyenge báránypad
hú kezedre bátran rábízta magát.

Idegen nyelvű szövegforrás: [svéd nyelvből készült fordítás]

66. Mondd el Jézusnak!

Jé zus-nak mondd el a fáj - dal-ma-dat, Ha
ros-kad a vál-lad a ter-hek a-latt! Szí-ved a bá - nat-tól,
gond - tól ne-héz, És nap-ról nap-ra több a szen-ve -
dés: Mondd el Jé - zus - nak, mondd el Jé - zus - nak!

1. Jézusnak mondd el a fájdalodat,
ha roskad a vállad alatt!
Szíved a bánattól, gondtól nehéz,
és napról napra több a szenvedés:
mondd el Jézusnak, mondd el Jézusnak!

2. Jézusnak mondd el, hogy bú-baj között
a szíved békét leljen és örömet!
Ha bármitől félsz, remegsz, hozzá vidd!
Szíved legtitkosabb félelmeit
mondd el Jézusnak, mondd el Jézusnak!

3. Jézusnak mondd el, hisz így tettem én,
és váratlanul jött segítség felém.
Bár az utam sötét éjbe vezetett,
a magasságos Úr kivezetett.
Hála Jézusnak, az Úr Jézusnak!

Dallamszerző: Irons, Genevieve Mary (1855–1928)
Idegen nyelvű szövegforrás: Bopp, Otto: Sage es Jesus, was
immer dich drückte – 6 versszak
Magyar nyelvű szövegforrás: Vetés és Aratás, 43. (2005) 1. sz., 16.

67. Induljunk övele!

Jézust áld-ja é - ne-künk! Bé-két ho-zott ő ne - künk.
Ér-tünk jött a föld-re le, Induljunk ma ő - ve - le!

1. Jézust áldja énekünk!
Békét hozott ő nekünk.
Értünk jött a földre le.
Induljunk ma övele!

2. Ha nevében indulunk,
velünk lesz a mi Urunk.
Nyomdokában járhatunk.
Tőle áldást várhatunk.

3. Napokat és éveket
boldoggá csak ő tehet.
Nincsen élet kívüle,
nincsen öröm nélküle.

4. Vegyen szállást nálatok!
Boldog lesz a házatok,
boldog lesz a szívetek,
boldog minden évetek.

5. Értünk jött a földre le.
Induljunk ma övele!
Kegyelem és békeesség!
Jézusunk dicsértessék!

Dallamforrás: népdal (Felsősegesd)– EÉ1982 538. sz.

Magyar nyelvű szövegforrás: EÉ1982 538. sz. – 3 versszak; RÉ2021 435. sz. – Új esztendő virradott – 3 versszak; IÉ2006 43.

68. Ének a leghívebb Barátról

h G e Fis h
Jé-zust ál-dom, ő min-den-nél drá-gább ne-kem,
A D e Fis⁸ - 7 h
A-mit is-me-rek föl-dön és é-gen.
D h D e Fis G
Ö-rök ir-gal-ma mély-sé-ges, mér-he-tet-len,
G A D e h Fis⁷ h
Fe-lém á-ra-dó jó-vol-ta vég-he-tet-len.
A D e A D A D
Ö-röm, vi-gasz a bá-nat-ban, küz-del-mek-ben,
h D Fis⁷ h h
Hogy én őt Jé-zust is-mer-he-tem,
e A D Fis h e h
Hogy én őt Jé-zust is-mer-he-tem.

1. Jézust áldom, ő mindennél drágább nekem,
amit ismerem földön és égen.
Örök irgalma mélységes, mérhetetlen,
felém áradó jóvolta véghetetlen.
Öröm, vigasz a bánatban, küzdelmekben,
hogyan én őt, Jézust, ismerhetem,
hogyan én őt, Jézust, ismerhetem.

2. Gyakran tévedtem, fáradtam, lankadtam el,
reményességem is elhagyott engem.
De ha, Istennek Báránya, rád néztem fel,
és a lelkem megtelt veled és képeddel,
szívem új erő, vigasz és fény járta át.
Áldlak, Jézus, te legjobb barát!
Áldlak, Jézus, te legjobb barát!

3. Igen, Jézus a leghívebb, legjobb barát.
Keresztfáján halt kínhalált értem.
Hogyha úgy érzem, nem nyerek én koronát,
csak egy pillantás, Golgota napja, terád,
s élet árjai áradnak át szívemen,
hogyan a gyengéből győző legyen,
hogyan a gyengéből győző legyen.

4. Szóljon énekem Bábel bús vizeinél:
Nekem Jézus a legjobb barátom!
Hogyha könnyem hullt, ő volt a vigasz, remény,
ha eltévedtem, ő volt a hajnali fény.
Vezet engem halál sötét árnyain át,
hogyan elérjem az égi hazát,
hogyan elérjem az égi hazát.

Dallamszerző: Jäntti, Teofilus (1887–1934)

Dallamforrás: Näin uskon, tunnustan myös sen (Siionin laulut ja virret. SRK, Oulu, 1975, Nr. 97.)

Idegen nyelvű szövegforrás: Tapaninen, Leonard Pietari (Pekka) (1893–1982): Mulle Jeesus kallehin kaikesta on

69. Nevezd néven engem!

Jól is-me-red szí - vem, jól is-me-red vét - kem,
 Min-den só-haj-tá - som, min-den szív-ve - ré - sem.
 Sem-mi tiszt-ta raj - tam, sem-mi ép-ség ben - nem,
 Bű-nös va-gyok, bű - nös, ne-vezz né-ven en - gem.

1. Jól ismered szívem, jól ismered vétkem,
 minden sóhajtásom, minden szívverésem.
 Semmi tiszta rajtam, semmi épség bennem,
 bűnös vagyok, bűnös, nevezd néven engem.

2. Mint tükör, szent igéd megmutatja arcom,
 minden vereségem, minden veszített harcom.
 Igaz az ítélet: élőhalott lettem.
 Nincs, ami megvédjen, ha ítélisz felettem.

3. Ha magamra nézek, nem tudok mentséget.
 Csak nevedben bízom, másban nem remélek.
 A te neved, Jézus, örök szabadító,
 bilincseket oldó, életet újító.

4. Te minden én vétkem szent válladra vetted,
 véreddel elmostad, sírodba temetted.
 Éled az új élet, csendül az új ének,
 és téged új néven, új szívvel dicsérlek.

Dallamforrás: Irgalmazz, Úristen, immáron énnékem – EÉ1982 77. sz.

70.

Jöjj, é - gi szent láng, Szent-lé - lek Is - ten,
 Hú tá - masz min - den ín - ség - ben,
 Kit tró - nu - sá - ról jó A - tyánk

1. Jöjj, égi szent láng, Szentlélek Isten,
 hú támasz minden ínségben,
 kit trónusáról jó Atyánk
 és Jézus Krisztus küld hozzánk,
 jöjj, vigasztaló, Szentlélek Isten!

2. Jöjj, égi szent láng, Szentlélek Isten,
 igédet éltesd szívünkben!
 Hogy lelkünk teljék meg veled,
 mert akkor lángol és szeret:
 Jöjj, vigasztaló, Szentlélek Isten!

3. Jöjj, égi szent láng, Szentlélek Isten,
 növeld a hitben szüntelen,
 mert nálad nélkül nincsen itt
 a Krisztust Úrnak valló hit.
 Jöjj, vigasztaló, Szentlélek Isten!

4. Jöjj, égi szent láng, Szentlélek Isten,
 világosíts meg teljesen:
 hadd lássuk Istent mint Atyát
 és Krisztust mint ő szent Fiát:
 Jöjj, vigasztaló, Szentlélek Isten!

5. Jöjj, égi szent láng, Szentlélek Isten,
 tarts mindhalálíg hűségben,
 hogy éltünk téged hirdessen,
 s megálljunk végig győztesen!
 Jöjj, vigasztaló, Szentlélek Isten!

6. Jöjj, égi szent láng, Szentlélek Isten,
 ne hagyj a végső órán sem!
 S mi áldva mondunk éneket
 most és a mennyben is neked.
 Ó, vigasztaló, Szentlélek Isten!

Dallamszerző: 1623-as kölni kiadású dallam nyomán Scheidt, Samuel (1587–1654)

Dallam- és idegen nyelvű szövegforrás: Niedling, Johannes (?) (1602–1668): O Heiliger Geist, o heiliger Gott (1651) – EG Nr. 131.

Magyar nyelvű szövegforrás: EÉ1982 239. sz. – hiányzik az itt közölt 4. versszak; ld. még TEÉ 25. sz.

71. Mondd el mindenkinek!

Jöjj és mondd el, hall - ja új - ra a vi-lág, Hall-ják
 meg min-den ház-ban! Jöjj és hir-desd, mun-ka-vég-zők
 hadd hall-ják! Hir-desd bé - ké - ben és harc-ban! Jöjj és
 hir-desd mind a szé-les világ-nak, Hogy az Is - ten ke-res
 min-ket. Szent sza - va hí-vo-gat Min-den té-vely-gő-ke-t.

1. Jöjj és mondd el, hallja újra a világ, hallják meg minden házban! Jöjj és hirdesd, munkavégzők hadd hallják! Hirdesd békében és harcban! Jöjj és hirdesd mind a széles világnak, hogyan az Isten keres minket. Szent szava hívogat minden tévelygőket.	2. Jöjj és ébressz! Messze földek hadd hallják, mit az ige mond nekünk, hogyan az Isten kínra adta szent Fiát véres váltságul értünk. Jöjj és hirdesd! Visszhangozzék már bele végre minden város és szív: Néki van ideje! S követésére hív.

3. Jöjj, hisz Isten otthonába hívogat!
Vár, közelében éljünk.
Siess hát hozzá, nem kér tőled sokat.
Hív, hogy hozzá megtérjünk.
Jöjj, és mondd el mindenkinek mindenütt,
hogyan az Isten hív minket,
Siess, az óra üt!
Legyen övé szíved!

Dallamszerző: Mårtenson, Lasse (Lars Anders Frederik Mårtenson, 1934–2016) [Az 1971-es finn beat-istentisztelet éneke]
 Idegen nyelvű szövegforrás: Tuuli, Solja (Niilo Sauvo Pellervo Puhtila, 1928–2014): Tule, kero edelleen se maailmaan

72.

Jöjj, hogyha bű-nöm é - get, Állj e-lém, Jé - zu - som,
 Úgy, a-mint drá - ga vé - red Hullt a ne-héz ú - ton,
 Úgy, a - mint min - den vét - kem - ért Ott
 fenn a ke-reszt fá - ján Bért ad-tál, drá - ga vért.

1. Jöjj, hogyha bűnöm éget, állj elém, Jézusom, úgy, amint drága véred hullt a nehéz úton, úgy, amint minden vétkemért ott fenn a kereszt fáján bért adtál, drága vért.	5. Hadd legyen győztes pajzsom ez a szent győtrelem, bűn ellen vívott harcon, míg a test küzd velem. Ne engedd elfelejtenem, mily sokba került neked megváltott életem!
2. Ily csoda előtt térdem bűnbánóan porba hull, így kínoztatott értem, rossz szolgálért az Úr. Így adta oda életét az igaz Isten értem, elveszett bűnösért.	6. Add, hogy keresztmem, terhem és a gyalázatot úgy hordjam csendben én is, mint te hordoztad ott, s e világot megtagadván elinduljon a lábam a te példád nyomán.
3. Bár szinte száma sincsen, bűn mit árthatna már? Rám tekintett az Isten, mert szent vér, drága ár rótta le tartozásomat. Nem rettent már szívem se sír, se kárhozat.	7. Ó, segíts mással tenni, mit te tettél velem, és szolgálatban lenni kész szívvel szüntelen, elvetve önzést, érdeket. Az hajtson, ami téged, a tiszta szeretet.
4. Hadd áldjalak, míg élek, ó, Jézus, mindezért! Hogy köszönjem meg neked azt a szent, drága vért, gyötrelmes szenvedésedet, jajszavad, kínhalálod és nagy szerelmedet?	8. Ó, az utolsó percben sem kérek semmi mást: szent sebeidben leljem én a vigasztalást, hogyan mivel nincs más reményem, mint érdemed, meglátlak ott fenn dicsőségben.

Dallamforrás: Geystliche Lieder... Valentin Babst, Leipzig, 1545.; KÉK 69. sz.
 Idegen nyelvű szövegforrás: Gesenius, Justus (1601–1673): Wenn meine Sünd' mich kränken (1646) – EG Nr. 82.
 Magyar nyelvű szövegforrás: KÉ1955 784. sz.; EÉ1982 416. sz. – hiányzik az itt közölt 3–4. és 6. versszak; ld. még TEÉ 26. sz.

73. Örvendjetek!

Jöj - je - tek, pász-to - rok, jöj - je - tek már!
 Já - szo - lán Bet - le - hem gyer-me - ke vár!

Krisz - tus, az Úr az! Má - ri - a szül-te! Üd - vö-zí-tő-nek

Úr - is - ten küld-te! Ör - vend - je - tek!

1. Jöjjetek, pásztorok, jöjjetek már!*

Jászolán Betlehem gyermeke vár!

Krisztus, az Úr az! Mária szülte!

Üdvözítőnek Úristen küldte!

Örvendjetek!

2. Ámulva hallottunk angyali hírt.

Menjünk el mindnyájan Betlehemig!

És amit láttunk, hirdessük fennen!

Énekünk róla ujjongva zengjen!

Halleluja!

3. Földiek szíve ma égi hírt hall.

Zendül az örvendő angyali dal:

Glória szálljon Isten nevére!

Békétlen földre áradjon béke,

jóakarát!

Dallamforrás: Cseh karácsonyi dal (Katolický kancionál, Olmütz 1847.) – EG Nr. 48.

Idegen nyelvű szövegforrás: Riedel, Karl (1827–1888): Kommet, ihr Hirten, ihr Männer und Frau'n (1870) – EG Nr. 48. (cseh nyelvből készült fordítás: Nesem vám noviny, poslouchajte)

Magyar nyelvű szövegforrás: EvÉ 41. (1976) 52. sz., [5].

*Lk 2,15

74. Ujjongó ének

Jöj - je - tek, zeng - jen most uj - jon - gó é - nek!

Ör - vend-jen szí - vünk ö - rök Is - te - né - nek,

É - le-tünk ál - dott Sza - ba - dí - tó - já - nak, Kő - szik - lá - já - nak!

1. Jöjjetek, zengjen most ujjongó ének!

Örvendjen szívünk örök Istenének,

életünk áldott szabadítójának,

kősziklájának!

2. Ő elé menjünk nagy hálaadással,

szent nevét áldó dicséretmondással,

ujjongó szívvel, boldog énekléssel,

zengedezéssel!

3. Mert ő az Isten! Úr a mindenségen.

Ő tartja földünk felséges kezében.

Erdőt és rétet, hófödött hegységet,

zordon mélységet.

4. Ő volt, ki mindent eltervezett – rendelt.

Nagy keze formált szárazföldet, tengert.

Jertek, boruljunk Teremtőnk dicsérve

mindnyájan térdre!

5. Hódoljunk néki, járuljunk elébe,

mert Istenünk ő és mi boldog népe,

véren vett nyája jó legelőjének,

pásztorkezének.

6. Halljuk meg hangját! Szavát meg ne vessük!

Igéjét, útját örömmel kövessük.

Törje meg mindig szívünk keménységét,

és adjon békét!

7. Jöjjetek, zengjen most ujjongó ének!

Örvendjen szívünk örök Istenének,

életünk áldott szabadítójának,

kősziklájának!

Dallamforrás: Nagy hálát adjunk az Atyaistennek – EÉ1982 48. sz.

75.

Ke-gye-lem va - cso-rá-ja! Keresztfa ol - tá - rán
E-gész vi-lág - nak szer-zett gyógyulást a Bá - rány.
Szent egy - ség va - cso-rá-ja! Kik tá-vol él - tünk rég,
E-gyek vagyunk az Úr-ban, Mint bol-dog kö - zös - ség!

1. Kegyelem vacsorája!
Keresztfa oltárán
egész világnak szerzett
gyógyulást a Bárány.
Szent egység vacsorája!
Kik távol éltünk rég,
egyek vagyunk az Úrban,
mint boldog közösség!

2. Békeesség vacsorája!
Hű az Úr! Hordoz, véd
örök, nagy irgalommal,
hogyan elérjük a célt.
Öröm szent vacsorája!
A földi próbát, bajt
az Úr váltsága váltja
mind üdvösségre majd.

3. Hála szent vacsorája!
Szívünk-szánk énekel.
Teljék meg a mindenség
zengő dicsérettel!
Reménység vacsorája!
Jövőt még köd takar,
de szívünk azt kiáltja:
Jöjj, Krisztus, jöjj hamar!

Dallamforrás: Jézus, szenvedéséről – EÉ1982 204. sz.; KÉK 74. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Heller, Adolf (1895–1973) – Lieder des Preises zum Mahl des Herrn Nr. 29. [?]

Magyar nyelvű szövegforrás: TEÖ IV. 205.

76. Bizalom

Ki az Úr-ban bí - zott, Nem csa - ló - dott még.
El - ső len - nék én, ha Szé - gyent val - la - nék!
Nem, te nem hagysz cser - ben, Ö - rök Kő - szir - tem!
Meg - ren - dül - het ég - föld, A te i - géd nem!

1. Ki az Úrban bízott,
nem csalódott még.
Első lennék én, ha
szégyent vallanék!
Nem, te nem hagysz cserben,
örök kőszirtem!
Megrendülhet ég-föld,
a te igéd nem!

2. Megígérted nekünk:
Mind kap, aki kér.
Aki keres, mindig
talál, célhoz ér.
És ki hittel zörget,
ha nem lankad el,
nálad kétség nélkül
tárt ajtóra lel.*

3. Azért merem bátran,
hittel vetni rád
minden gondom, terhem,
magam s más baját,
mindazt, ami szívem
titkon gyötri még.
Hisz te minden könnyem
számon tartod rég.

4. Te vagy a hű támasz,
leghívebb barát,
fénylő nap, ki szórja
tiszta sugarát.
Éjen, halál völgyén
vezet e sugár
oda, hol a Bárány
vacsorája vár.

Idegen nyelvű szövegforrás: Knak, Gustav Friedrich Ludwig (1806–1878): Keiner wird zuschanden, welcher Gottes harrrt
Magyar nyelvű szövegforrás: TEÖ IV. 265.

*Mt 7,7

77.

Kis te - le - fo - nom van ne - kem, Két összetett ke - zem.

Mit lenn a föl - dőn mon - dok el, Meg - vál - tóm hall - ja fenn.

Ha hí - vom őt, ba - rá - to - mat, Ő min - dig vá - la - szol.

Fel hang - zik már, hal - ló, hal - ló, S a szí - vem hall - ja jól.

Csin - gi - lin - gi, csin - gi - ling, Szólj, kis te - le - fon.

Ősz - sze - kul - cso - lom ke - zem, S fel - hí - vom Jé - zu - som.

Kis telefonom van nekem,
két összetett kezem.
Mit lenn a földön mondok el,
Meváltóm hallja fenn.
Ha hívom őt, barátomat,
ő mindig válaszol.
Felhangzik már halló, halló,
s a szívem hallja jól.
Csingilingi, csingiling,
szólj, kis telefon.
Összekulcsolom kezem,
s felhívom Jézusom.

Dallamforrás: ÚH 490. sz.; EKEÉ 277. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: On mulla pieni puhelin átköltése

Magyar nyelvű szövegforrás: ÚH 490. sz.; EKEÉ 277. sz.; MÉ 478. sz.

78.

Kismadárka csicsergő, Zeng dalától az erdő. Énekelget estelig,

Bú - ra nem te - lik. Bú - ra, bú - ra i - dő nem te - lik.

1. Kismadárka csicsergő, zeng dalától az erdő.
Énekelget estelig, búra nem telik,
búra, búra idő nem telik.

2. Ébred már a napsugár, dalba kezd a kismadár.
Bármit hozhat rá a nap, háladalba kap,
hála-, hála-, háladalba kap.

3. Hallgasd csak, hogy énekel, nézz a kéklő égre fel,
borút, gondot úz a szél, dalra, dalra kél,
dalra, dalra, dalra dal, ha kél.

4. Dicsérd Istent szüntelen, minden útja kegyelem.
Bárha pusztán át vezet, áldd a szent kezet,
áldva áldd a szerető kezet!

5. Járhatsz éjnek éjben, hű szeme rajtad pihen.
Míg hazaérsz, ajkad új éneket tanul,
égi, égi éneket tanul.

Dallamforrás: ÚH 425. sz.; EKEÉ 276. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Pikkulintu riemuissaan aina laulaa onneaan (Laulu Jeesuksesta. Mustalaislähetyskeskus - toimisto, Tampere, 1909.)

Magyar nyelvű szövegforrás: ÚH 425. sz.; EKEÉ 276. sz.; MÉ 476. sz.

79.

Lásd, én ar - ra hív - lak té - ged, hogy te boldog, bá - tor légy.
Jé - zus, véd e csüggedt szív - be ezt ma nagyon mélyen még!

U - ram, hi - szek! Hadd é - pít - sek hit - tel szent e - rőd - re már!

Vagy csak ak - kor bíz - nék ben - ned, hogyha u - tam fényben jár?

1. Lásd, én arra hívlak téged,
hogy te boldog, bátor légy!
Jézus, véd e csüggedt szívbe
ezt ma nagyon mélyen még!
Uram, hiszek! Hadd építsek
hittel szent erődre már!
Vagy csak akkor bíz nék benned,
hogyha utam fényben jár?
2. Éjben vigyen bár az utam,
Jézus, ő a tiszta fény.
Ő ad vigaszt, nála nélkül
koldusszegény vagyok én.
Rajta kívül erőt soha
nem találhat senki sem.
Bajban, vészben onnét árad
fény, öröm bőségesen.
3. Ki szent Fiát értünk adta,
vele minden jót megád.
Vezet minket napról napra,
kicsit, nagyot őriz, áld.
Arra vár, hogy bőségéből
új meg új kegyelmet végy!
Hiszen arra hív ő téged,
hogy te boldog s bátor légy!

Dallamforrás: Isten szívében megpihenve – EÉ1982 266. sz.
Idegen nyelvű szövegforrás: [német nyelvű ének nyomán]

80.

Le - fek - szem most vé - del - med - ben, És bé - ké - vel el - al - szom.

Csak a - ki ke - zed - ben pi - hen, Ar - ra vár a nyu - ga - lom.

1. Lefekszem most védelmedben,
és békével elalszom.
Csak, aki kezében pihen,
Arra vár a nyugalom.
2. Te törődsz, Uram, egyedül
segítve, óva, áldva,
ha hirtelen szívemre ül
az éj rémítő árnya.
3. Kinyújtod hatalmas karod,
hogy oltalmazzon engem,
s bár álmomból felriadok,
megnyugszom védelmedben.
4. Jövő félelme nem riaszt,
ha hűségedre várok,
s az ad nyugalmat és vigaszt,
hogy te csak azt kívánod,
5. Gondot, terhet letéve mind,
aludjam el most csendben,
s ami bánt, ami keserít,
szeretetedbe rejtsem.
6. Te megérinted szempillám,
s elalszom békecsókkal.
Ki átsegít az éjszakán,
majd holnap is vezérel.

Dallamszerző: Werner, Fritz (1898–1977) (1951)

Dallamforrás: EG Nr. 486.

Idegen nyelvű szövegforrás: Klepper, Jochen (1903–1942): Ich liege, Herr, in deiner Hut (1938) – EG Nr. 486. – 1–3., 7–8.
és 11. versszak

Magyar nyelvű szövegforrás: TEÖ IV. 194.

81.

Lel - kem, csak fel - fe - lé! Szállj fel a ma - gas ég - be!
 És szól - jon é - ne - ked. Bár menntei fén - sé - ge

Hó - dolj az Is - ten - nek, hó - dolj a Bá - rány - nak!
 Úgy ra - gyog, hogy be - lé föl - di szem nem lát - hat.

Zeng - jen a há - la! Is - ten Bá - rá - nya

Nagy me - nyeg - ző - je - re te is meg - hí - vat - tál.

És di - cső - sé - ge már té - ged is ké - szen vár.

Ké - szen az ö - rök - ség, ki - rá - lyi, meny - nye - i!
 Ó meg ne szűnj az Úr ir - gal - mát zen - ge - ni!

1. Lelkém, csak felfelé! Szállj fel a magas égbe!
 Hódolj az Istennek, hódolj a Báránynak!
 És szóljon éneked. Bár menntei fensége
 úgy ragyog, hogy belé földi szem nem láthat.
 Zengjen a hála! Isten Báránya
 nagy menyegzőjére te is meghívtál.
 És dicsősége már téged is készen vár.
 Készen az örökség, királyi, menntei!
 Ó, meg ne szűnj az Úr irgalmát zengeni.

2. Ó, hogyha fölkelek egykor mint Krisztus mása,
 és megtisztult szemem, ha színről színre lát,
 végre lecsillapul lelkem szomjúhozása,
 mert a Bárány elé viszik mint kész arát.
 Ég koronája ott készen várja.
 Jézus igazsága lesz fehér köntöse.
 És miért a könny folyt, elmosva bűn és folt.
 Ott én igazságban, szentségben élhetek.
 És a sírás helyett zengek új éneket.

3. Ködlepott két szemem úgy felragyog, ha távol
 ő fényes orcáját néha megláthatom.
 És ha egy dallam ér hozzám az ég karából,
 új erőre kelek: Ó, boldog holnapom!
 Áldott órákon már én is látom,
 hogy' ragyog az Úrnak sugárzó jósága!
 Hát kik a trón előtt állnak, dicsérve őt!
 Ó, az üdvözültek örömet megértve,
 majd eláll én bűnös szívemnek verése!

4. Fent zengő hárfá szól, és csendül az új ének,
 mely soha nem lankad, új marad szüntelen,
 mit földi, emberi hangok nem zenghetnének.
 Ó, földi hang, azért csak áldjad Mesterem!
 Hulló vérével, élő Lelkével,
 mert megváltott engem, bűnöst az Istennek.
 Ó, légyen örökké egyedül az övé
 áldás, magasztalás, hatalom, dicsőség!
 Ámen! Ámen! – zengje a tenger, föld és ég!

Dallamforrás: SEKV Nr. 632.

Idegen nyelvű szövegforrás: Kahl, Johan (1721–1746): Nyt ylös, sieluni, mullasta nouse tästä, jo riennä eteen taivaan val - taistuimen! (1745) – SEKV Nr. 632.

Magyar nyelvű szövegforrás: ÉÚ1944 18. sz.; ÉÚ1948 18. sz.

82.

Lel - kem ki - ál - tá - sa föl - szár - nyal fe - léd,

Té - ged kí - ván, Jé - zus, hogy ki - rá - lya légy!

Könnyű a te ter - hed, bíz - vást hor - do - zom,

Ár - va juh, e - sen - gek: légy a Pász - to - rom!

1. Lelkém kiáltása főlszárnyal feléd,
 téged kíván, Jézus, hogy királya légy!
 Könnyű a te terhed, bízvást hordozom,
 árva juh, esengek: légy a pásztorom!

2. Légy vezérem, Jézus, utam rád bízom.
 Minden küzdelmemben te légy pajzsom!
 Karod vigyen által a vak éveken,
 ó, világ világa, tündökölj nekem!

3. Élő víz forrása, égi kenyérem,
 Teáltalad éljek békén idelenn.
 Tenéked örökre országodban ott,
 ha reám is felkél örök hajnalod.

Dallamszerző: Bortniansky, Dimitri Stepanovitch (1751–1825)

Dallamforrás: ÚH 61. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Saillens, Ruben (1855–1942): Le cri de mon âme s'élève vers toi – 1. és 3–4. versszak

83. De!

Le - ros - ka - dék a cél e - lőtt fél - ú - ton,
 fá - rad - tan. De min - dent bí - ró szent e - rőt Ád
 né - kem Is - ten Jé - zus Krisz - tus - ban.

1. Leroskadték a cél előtt
 félúton, fáradtan,
 de mindent bíró, szent erőt
 ád nékem Isten Jézus Krisztusban.

2. Sok álnok kísértés között
 megadnám már magam.
 De mindent bíró szent erőt
 ád nékem Isten Jézus Krisztusban.

3. Legyőzne sátán, bűn, halál,
 hisz nagy hatalma van.
 De mindent bíró, szent erőt
 ád nékem Isten Jézus Krisztusban.

4. Hadd áldjam és dicsérjem őt,
 én gyenge, boldogan!
 Hisz mindent bíró, szent erőt
 ád nékem Isten Jézus Krisztusban.

Dallamforrás: Az Úrnak dobban, ég a szív – SzU 219. sz. [vö. Szegedi Ferenc Lénárd: Cantus Catholici. Kassa, 1674, 45.]

84. Karácsonyi ének

Ma éj - jel Is - ten - nek jó - sa - ga Egy gyer - mek -
 Gyer - mek, kit an - gya - lok szol - gál - nak! Sötét - sé -
 ben le - jött kö - zénk. Su - gár - zó, tiszt - ta fé - nyé -
 gem - be ő hoz fényt.
 vel E - zer nap fé - nye nem ér fel.

1. Ma éjjel Istennek jósága¹⁰
 egy gyermekben lejött közénk.
 Gyermekek, kit angyalok szolgálnak!
 Sötétségembe ő hoz fényt.
 Sugárzó, tiszta fényével
 ezer nap fénye nem ér fel!

2. Én szívem, tárulj ki e fényre!
 Fogadd be hajnalsugarát!
 E kicsiny jászol égi fénye
 az egész földet hatja át,
 pokol erejét zúzza szét,
 bűnnek és gyásznak éjjelét.¹¹

3. Karácsony fénylő Napja, Jézus,
 ragyogj rám, add irgalmadat!
 Taníts meg karácsony titkára,
 hisz¹² öröme te vagy magad!
 Mutasd meg, hogyan élhetem
 fényében¹³ egész életem!

Dallamforrás: O daß ich tausend Zungen hätte – EG Nr. 330.; Ó, bárcsak ezer nyelvem volna – EÉ1982 63. sz.
 Idegen nyelvű szövegforrás: Nachtenhöfer, Kaspar Friedrich (1624–1685): Dies ist die Nacht, da mir erschienen (1684) –
 EG Nr. 40. – az 1–2. és az 5. versszak

¹⁰ Változat: Az örök Isten nagy jósága

¹¹ Változat: áttöri bűnünk éjjelét

¹² Változat: Hisz a karácsony drága titka, hogy...

¹³ Változat: fényedben

85.

Már a ke-lő nap fé-nye ring har-mat-csep-pe-ken,
 Fel, Is-ten if-jú né-pe, ne hall-gass most te sem!
 A haj-nal út-ja té-ged új há-la-dal-ra hí.
 Ó, zeng-jen a di-csé-ret, jer Is-tent ál-da-ni!

1. Már a kelő nap fénye ring harmatcseppeken,
 fel, Isten ifjú népe, ne hallgass most te sem!
 A hajnal útja téged új háladalra hí.
 Ó, zengjen a dicséret, jer Istent áldani!

2. Már egy madár se néma, az erdőn zúg a lomb.
 Kis virág kelyhe tárul, és minden hálát mond.
 Óvelük áld most téged ez ifjú kis sereg,
 és kérést, reménységet, mindent feltár neked.

3. Szent ez a csendes óra s az élet reggele.
 Út vár az indulóra, zord, rögzös, vésztele.
 De ha szent hajnalfényed az úton elkísér,
 ó, Atyánk, nincs mit félnünk: ösvényünk célhoz ér.

Dallamforrás: Pois kirkas suvi kulkee ja syksyyn kypsy maa... – SEKV Nr. 249a

86.

Már if-jan jó, ha a fe-jün-ket szé-pen A Jé-zus hú szí-
 vén nyugoszt-juk el, S lelkünk a pásztor-szó-ra úgy fi-gyel.
 Ó, bol-dog az, ki a kereszt tö-vé-ben Nyug-vó-he-lyét már
 meg-ke-res-te fenn, Mint a vi-rág a bár-sony-ré-te-ken.

1. Már ifjan jó, ha a fejünket szépen
 a Jézus hú szívéen nyugosztjuk el,
 s lelkünk a pásztorszóra úgy figyel.
 Ó, boldog az, ki a kereszt tövében
 nyugóhelyét már megkereste fenn,
 mint a virág a bársonyréteken.

2. Már ifjan, még derűs tavaszban járva,
 mint bárány kedves pásztorához tér,
 Jézushoz menni drága kincset ér.
 Munkában, bajban mindig van tanácsa,
 szíve szelíd, alázattal teli.
 A leggyengébbet is felemeli.

3. Már ifjan, irgalomnak nagy csodája,
 hogy bűneinkkel hozzá térhetünk,
 s ő mindent, mindent megbocsát nekünk.
 Ó, végtelen öröm, dicsőség, hála
 mellette élni mindörökre már,
 kinél számon van minden kismadár.

4. Már ifjan, ó, siessünk mindahányan
 Jézushoz, ő úgy hív és vár reánk,
 hiába hívna, mégse hallanánk?
 Bízunk a hú, a leghívebb barátban,
 s követve mindig lágy, szelíd szavát,
 az szívünk legmélyét is hasssa át.

Idegen nyelvű szövegforrás: Jo nuorena on hyvä autuaana, (Siionin laulut ja virret. SRK, Oulu, 1975, Nr. 174.)
 Magyar nyelvű szövegforrás: ÉÚ1944 46. sz.; ÉÚ1948 46. sz.

87.

Men-jünk mi is Bet - le-hem-be, Részt-ven-ni a
nagy ö-röm-be, Me-lyet Meny-nye - i A-tyánk
Á - rasz - tott az éj - jel ránk!

1. Menjünk mi is Betlehembe,
rész venni a nagy örömbé,
melyet mennyei Atyánk
árasztott ez éjjel ránk.

2. A pásztorok is ott vannak.
Térdre hullva imádkoznak.
Ma született kisednek
ajándékokat visznek.

3. Egyik tejet, másik sajtot,
a harmadik vaját hozott.
Emez egy kosár almát,
az koszorús báránycát.

4. Vigyük mi is ajándékunk!
Mutassuk be hódolatunk
betlehemi virágszál,
kised Jézus jászlánál!

5. A szívünket, életünket,
neked adjuk mindenünket,
amért te úgy szerettél,
mennyországból eljöttél.

Dallamforrás: A Vitnyédi bölcsöske elnevezésű karácsonyi népi játék, népszokás záró éneke
Magyar nyelvű szövegforrás: a három versszakos Menjünk mi is Betlehembe kezdetű énekhez 4–5. versszakot költött
hozzá T. E.

88. Hálaének

Mi A-tyánk a menny-ben, meg-kö-szö-nünk né - ked
Szol-gá-lat-ban át - élt min-den bol-dog é - vet.
Há - la, hogy el - hív - tál, szol-gá - ló - id let - tünk.
E - rőt ál-dást ad - tál, ör-köd-tél fe - let - tünk.

1. Mi Atyánk a mennyben, megköszönünk néked
szolgálatban átélt minden boldog évet.
Hála, hogy elhívtál, szolgálóid lettünk.
Erőt, áldást adtál, örködtél felettünk.

2. Hála néked, Jézus, szenvedők testvére,
hogy a nehéz próba, szétszórás éve
egymástól és tőled minket el nem tépett.
Követhettünk téged, szolgálhattunk néked.

3. Ajtókat kitaró Szentlélek Úristen,
tehozzád kiáltunk, hogy erőd segítsen,
vezetésed várni, mindent tőled kérni,
mindig veled járni és a célt elérni.

(1989)

Dallamforrás: Irgalmazz, Úristen, immáron énnékem – EE1982 77. sz.
Magyar nyelvű szövegforrás: ld. még Keveházi László: „Így leszel áldás”. Túrmezei Erzsébet élete és szolgálata. Luther
Kiadó, Budapest, 2012, 44.

89.

Míg é - lek, Jé - zúst sze - re - tem, Ki mást sze - ret - nék
E vi - lág bé - re gyöt - re - lem. Csak Jé - zu - sé a
hí - ven? És ér - jen bá - nat, bár - mi vész,
szí - vem.
Ó - ér - te a lel - kem él - ni - hal - ni kész.

1. Míg élek, Jézust szeretem,
ki mást szeretnék híven?
E világ bére gyötrem.
Csak Jézusé a szívem.
És érjen bánat, bármi vész,
őerte a lelkem élni-halni kész.

2. Ó, nem tágítok Jézustól.
Szent szövetségre léptem.
Míg egykor, mint a gyertyaláng
elhamvad földi éltem.
De érjen addig bármi vész,
őerte a szívem élni-halni kész.

Dallamszerző: Ismeretlen (1736)

Dallamforrás: BG Nr. 32.; BWV 468.

Idegen nyelvű szövegforrás: Ich liebe Jesum alle Stund (1736) – 1. és 6. versszak

Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még Híd. Evangélikus missziói magazin. (2019) 4. sz., 51.

90.

Míg le nem száll az éj, jó mindent szám - ba ven - ni.
Az i - dő el - si - et, és nincs ke - zünk - ben sem - mi.

1. Míg le nem száll az éj,
jó mindent számba venni.
Az idő elsiet,
és nincs kezünkben semmi.

2. Míg le nem száll az éj,
jó gondom mind letennem.
Te, Istenem, soha
nem felejtész el engem.

3. Míg le nem száll az éj,
hadd adjak hálát néked,
s míg időt adsz, Uram,
hadd zengjen még az ének!

4. Míg le nem száll az éj,
még egy kérésem lenne:
vedd vissza napomat
jóságos, hú kezedbe!

Dallamszerző: Striebel, Martin (1929–2008) – Schmid, Kurt (1967)

Dallamforrás: SD Nr. 728.

Idegen nyelvű szövegforrás: Rommel, Kurt (1926–2011) – Weiss, Christa (1925–): Bevor die Sonne sinkt (1965) – EG Nr. 491.

Magyar nyelvű szövegforrás: TEÖ IV. 305.

91.

Mily bol-dog, a - ki Jé-zus-ban, Mint ha - tal-mas ba -
 És ir - gal-mas Meg - vál - tó - ban Bí - zik min-den - kor
 rát - ban Nincs hí - vebb ba - rát: nem hagy el; Nincs
 bát - ran!
 sen - ki hoz-zánk oly kö-zel, Ha ö-röm ér, ha bá - nat.

1. Mily boldog, aki Jézusban,
 mint hatalmas barátban
 és irgalmas Megváltóban
 bízuk mindenkor bátran!
 Nincs hívebb barát. Nem hagy el.
 Nincs senki hozzánk oly közel,
 ha öröm ér, ha bánat.

2. Sem vidám örömmünnepen,
 sem csendes betegágyon
 nem kerül el. Megkönyörül
 mindig a hozzánk vágyón.
 Ő gyötrő, fájó gyászban is,
 és megnyegzői házba is
 belép a hívó szóra.

5. Az én szívem is téged vár.
 Jöjj, Jézus, légy vendégem!
 Ne vesd meg, amint ajtót tár
 most üresen, szegényen!
 Nincs nálad nélkül öröme.
 Végy szállást benne, s ragyogd be
 ünnepi vigassággal!

Dallamforrás: Jer, örvendjünk, keresztyének – EÉ1982 318. sz.; KÉK 141. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Runeberg, Johan Ludvig (1804–1877): On autuasta Jeesukse en kaikessa aina luottaa (1857) – SEKV Nr. 367.

Magyar nyelvű szövegforrás: EÉ1982 384. sz. – hiányzik az itt közölt 5. versszak

3. Hú szíve csupa irgalom
 és érző, meleg részvét.
 Ha ínséget lát valahol,
 szent szemé szánva néz szét.
 Ki mennynek-földnek parancsol,
 a legkisebbhez úgy hajol,
 mint édes testvérehez.

4. Víg énekszóval áldjuk mind
 a velünk érzőt, hívet,
 ki névre, rangra nem tekint,
 csak egyet néz: a szívet;
 s bár örök égi fényben él,
 mint jó barát, jön és betér
 ahhoz, ki hívja, várja.

92.

Mily ö-röm vár - ja a vá - lasz - tot - ta - kat,
 Szen - te - ket majd a meny - nyek - ben.
 Em - be - ri el - me azt fel nem é - ri,
 Nyelv azt el - mon - da - ni kép - te - len.

1. Mily öröm várja a választottakat,
 híveket¹⁴ majd a mennyekben.
 Emberi elme azt fel nem éri,
 nyelv azt elmondani képtelen.

2. Mert ott minden fényességes,
 szem ott színről színre lát,
 és mindörökké érezzük Isten
 nagy szeretetét és jóságát.

3. Nem hallik ott soha sírás és jajszó.
 Csak hála énekel boldogan.
 Új ének zendül ott, Jézust áldó,
 csendül a hárfákon ujjongó hang.

4. Hárfák szólnak zengőn, szépen,
 égi kar énekét kísérik.
 Mert ott a boldogok ragyogó fényben
 Istennek Bárányát dicsérik.

Dallamforrás: finn népdal

Idegen nyelvű szövegforrás: O autuus suuri kuin taivaassa lieenee Kaikilla ulosvalituill' – vö.

Nincs földi nyelv, hogy elmondja nekünk (ld. a kötetünkben, 104. sz.)

Megjegyzés: a szótagszám változó – szöveg és dallam csak az első versszakban illik egymáshoz

¹⁴ Változat: szenteket

93.

Min - den ün - ne - pel, há - lát é - ne - kel
 Hús - vét él - te - tő reg - ge - lén.
 Áld - ja fű, fa és vi - rág Is - ten győ - zel - mes Fi - át.
 Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, Jé - zus él!

1. Minden ünnepel, hálát énekel
 húsvét éltető reggelén.
 Áldja fű, fa és virág
 Isten győzelmes Fiát.
 Halleluja, halleluja, Jézus él!

2. Boldog diadal, zengjen hát a dal
 húsvét éltető reggelén.
 A halál legyőzve már.
 Erről ujjong a madár.
 Halleluja, halleluja, Jézus él!

Dallamforrás: A szép, boldogító, szívet felvidítő – EÉ1982 166. sz.

Dallam- és magyar nyelvű szövegforrás: Húsvét az erdőben. Húsvéti jelenet. Fébé, Budapest, é. n., 7.

94.

Mint fű - vön fénylő harmat, Ha éj - re kél a nap,
 S el - űz - nek bo - rút, ár - nyat Szép a - rany - su - ga - rak,
 Úgy ra - gyog Is - ten né - pe, Ha él - ni, hal - ni kész,
 Áll az ő se - re - gé - be, És Ve - zé - ré - re néz.

1. Mint fűvön fénylő harmat,* ha éjre kél a nap,
 s elűznek borút, árnyat szép aransugarak,
 úgy ragyog Isten népe, ha élni, halni kész,
 áll az ő seregébe, és vezérére néz.

2. Mint harmat hűvös cseppje, ha szomjas fűre hull,
 elalélt kis virágra és minden felvidul,
 úgy üdít Isten népe eltikkadt, elepedt,
 e világ pusztaságán oly hervadt életet.

3. Mint harmat tiszta cseppje, ha szolgál csendesen,
 oly kicsiny, észrevétlen, hogy alig látja szem,
 úgy szolgál Isten népe elrejtve idelent,
 és életéből árad a hajnal-tiszta csend.

4. Mint harmat kis cseppjében meglátni a napot,
 mert hinti szerte szépen, ha tőle fényt kapott,
 úgy vágyik Isten népe nem többre, szebbre sem,
 mint az ő fényes arcát tükrözni csendesen.

5. A harmat tiszta cseppjét felissza fű, levél,
 eltűnik s mégsem vész el, csak új alakban él.
 Így veszti Isten népe el itt az életet,
 míg szolgál, s nyer helyébe fönt újat, teljeset.

6. Ó, áldott harmatélet, a fényed úgy ragyog.
 Hadd legyek én is néked, én Uram, harmatod,
 és hova terved hullat feltetsző hajnalon,
 ó, hadd tükrözzön téged az életem, dalom.

Dallamforrás: Pois kirkas suvi kulkee ja syksyyn kypsy maa... – SEKV Nr. 249a

Megjegyzés: a SEKV Nr. 249a szövege távoli ihlető forrás

*Péld 19,12b

95.

Mint szétszórtak é - lünk, de Krisztusban e - gyek.
 Ba - ráz - da mé - lyé - re mag - nak el - ve - tet - tek.
 Sö - tét éj - sza - ká - ban gyújtott ki - csiny fé - nyek,
 Min - dig ha - za - tar - tó, bol - dog jö - ve - vé - nyek.

1. Mint szétszórtak élünk,
 de Krisztusban egyek.
 Barázda mélyére
 magnak elvetettek.
 Sötét éjszakában
 gyújtott kicsiny fények,
 mindig hazatartó,
 boldog jövevények.

2. Mert, kik nem nép voltunk,
 Isten népe lettünk.
 Nem-kegyelmezettek,
 kegyelemre leltünk.
 Sötétségből hívott
 nagy világosságra,
 hogy legyünk szent népe,
 királyi papsága!

3. Fel, Krisztus tanúi,
 szent ez a szolgálat!
 Szenvedő testvérek
 örömhírré várnak.
 Önmagunkat féltve,
 soha el ne késsünk!
 Nincs ezen a földön
 más rendeltetésünk.

96.

1. Most a késő esti csendben
 nyugtalanság ébred bennem.
 Elaltathatnám, ha lehetne.
 Annyi jó is volt a napban,
 de örömöm, amit kaptam,
 fájdalom patakja szelte.

2. Látom minden vereségem.
 Új napom várt rám egészben,
 de kezemből kiejtettem.
 Kinek adjam töredékét?
 Nem talál a szívem békét:
 az ítél most énfelettem.

3. De van Egy, aki vár engem,
 és szán minden ínségemben.
 Isten nagyobb, mint a szívem.
 Bárha minden gyengeségem,
 kuszaságom, vereségem,
 elfogad és szeret engem.

4. Krisztus szava gyógyít, békít,
 ajándék, mit nékem készít:
 „Bűneidet eltöröltem!”
 S ami eltört száz darabba,
 kezem ma is összerakja,
 s’ a szeretet egybetartja.

5. S ha új nap kel éjszakámra,
 kegyelmet hoz minden óra –
 lehetőség annyi jóra!
 Nyughatom már békeséggel,
 pihenésem erőt érlel,
 bátorságot a holnapra.

Dallamszerző: Herresthal, Harald (1944–)

Dallamforrás: NS2013 Nr. 825.

Idegen nyelvű szövegforrás: Elligsen, Svein Ørnulf (1929–2020): I de sene timers stillhet – NS2013 Nr. 825.

97. Szeretsz-e engem?

Most, Jé-zus, szívemre te-szed Át-sze-ge-zett, ál-dó ke-zed,

És tő-lem is megkérdezod: Ó, mondd, szeretsz-e en-ge-met.

1. Most, Jézus, szívemre teszed
Átszegezett áldó kezed,¹⁵
És tőlem is megkérdezod:
Ó, mondd, szeretsz-e engemet?*

2. Szent szemed mélyen néz belém,
és tudom, nem lát semmi mást,
csak hűtlenséget, tagadást.
Mégis, mégis: szeretlek én!

3. Te újat akarsz most velem:
új utat, új szolgálatot,
mert újjá tesz bocsánatod.
Új élet vár, új kegyelem.

(1957)

Dallamforrás: Ó, Jézus, amikor sokan – EÉ1982 461. sz.; KÉK 139. sz.

Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még Erős Vár 35. (1971) 6. sz., 7.; Kelenföldi Evangélikus Hírlevél 23. (2019) 1. sz., 3.

Megjegyzés: a főtí teológus csendesnapokra készült (1957. március 25–27.)

*Jn 21,15

¹⁵ Változatok: Ím, csendben szívemre teszed, / Jézus, átszegezett kezéd; Most csendben szívemre teszed, / Jézus, átszegezett kezéd

98.

Most ké-szítsd, Is-ten né-pe, A szí-ve-det e-lő!
A bú-nő-sök-nek üd-ve, Az Is-ten hő-se jó,

Kit ir-ga-lom-ból küld, Mint rég í-gér-te né-ke-d,

Mert ő a fény, az é-let! Be-zör-get min-de-nütt.

1. Most készítsd, Isten népe, a szívedet elő!
A bűnösöknek üdve, az Isten hőse jó,
kit irgalomból küld, mint rég ígerte neked,
mert ő a fény, az élet! Bezörget mindenütt.

2. Hogy elkészüljön útja, jöjj, építsd örömet!
Ha vársz az égi Úrra, mit gyűlöl, messze vedd!
Mi egyenetlen itt, hegy és halom ledőljön!
A völgy, amerre ő jön, felemelkedjék mind!*

3. Csak aláztos lélek lesz eljöttére kész.
Ki gőg útjára téved, az rettegésbe vész.
Senkit nem kerül el, ki hallgat tanácsára,
őt bűnbánattal várja és őszinte szívvel.

4. E szent napokban, kérlek, hogy méltón várjalak.
Jöjj, engem szegényt, Jézus, te készíts el magad!
Végy szállást énbennem, hogy szívem legyen jászlad,
s én mindörökké áldlak víg hálaénekenben.

Dallamforrás: Vom Gott will ich nicht lassen – EG Nr. 365; Istentől el nem állok – EÉ1982 337. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Thilo, Valentin (1607–1662): Mit Ernst, o Menschenkinder, das Herz in euch bestellt (1642, Lüneburg 1657) – EG Nr. 10.

Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még Czeglédy Sándor fordításában: Várj, ember szíve, készen, várd Isten harcosát (EÉ1982 140. sz.; RÉ2021 390. sz.)

*Ézs 40,3–4

99.

e H e H A e C G a
Nagy á - ra van ke-resz-tyé - ni é - le-tet él - ni S lélek sze-rint

H⁷ e e H e H
jár - ni. A ré - gi ter-mé-szet-nek oly nehéz Egy-

e A D A D a H e H e
re a Krisztus ha - lá - lá - ba száll - ni. És ha egy harc ki

a e H a H⁷ C a H⁷ e
is van vív - va már, Új pró - ba vár, új pró - ba vár.

1. Nagy ára van keresztyéni életet élni s Lélek szerint járni.*
A régi természetnek oly nehéz egyre a Krisztus halálába szállni.
És ha egy harc ki is van vívva már, új próba vár, új próba vár.

2. Ámde megér küzdelmeket, ha látja lelkünk azt a dicsőséget,
mely fenn az örök Úrnál arra vár, ki már itt lenn az égiekre nézett.
Ad ő erőt, a szenvedéseket, hogy fel se vedd, hogy fel se vedd.

3. Fel, lelkem, fel! Ne fáradj el sötét erőddel harcodat megállni!
Mért aggódnál azon, hogy nincs erőd? Tanulj erőt a magasságból várni!
Kik nyernek békét, tiszta teljeset: a győztesek, a győztesek.

Dallamszerző: Ismeretlen (1704)

Dallamforrás: BG Nr. 21., BWV 459.

Idegen nyelvű szövegforrás: Richter, Christian Friedrich (1676–1711): Es kostet viel, ein Christ zu sein (1704) – 1., 3. és 8. versszak

*Róm 8,4

100.

C e F d G C
Nap nevet most fű-re, fá-ra, sok csi-cser-gő kis-ma-dár-ra.

G C a D⁷ G G⁷ C a F
É - let, é - let szép tavasz! Dal-ra dalt fakaszt!

G G⁷ C C G d G⁷ C
Üdvözöllek, szín! Üdvözöllek, fény! Vígan szállok ágról ágra.

1. Nap nevet most fűre, fára,
sok csicsergő kis madárra.
Élet, élet, szép tavasz! Dalra dalt fakaszt!
Üdvözöllek, szín! Üdvözöllek, fény!
Vígan szállok ágról ágra.

2. Magasztalom a Teremtőt,
mindent új életre keltőt.
Áldva zengem szerteszét a dicséretét.
Róla szól a dal, tőle jó a fény!
Magasztalom a Teremtőt!

Magyar nyelvű szövegforrás: T. E.: Tavasz beszégetés, in Isten legkisebb szolgái. Fébé, Budapest, 1941, 5.

101. Kánon

1.
Napfény, e-ső, szél és fel-leg, Hold és csil-lag, nappal, éj

2.
Esz-köz Is-ten hú ke-zé-ben, Gon-dot vi-sel rád, ne félj!

Napfény, eső, szél és felleg,
hold és csillag, nappal, éj
eszköz Isten hú kezében.
Gondot visel rád, ne félj!

Dallamszerző: Meyer, Friedrich (1915–1993)

Dallamforrás: RH Nr. 99.

Idegen nyelvű szövegforrás: Meyer, Friedrich: Sonne, Regen, Wind und Wolken (1950) – RH Nr. 99.

102.

D A
Nap-fényt a szí-ved-be, me-leg su-ga-rat, Mely bú-ban, ö-
A D G
röm-ben vi-lá-god ma-rad! Ha ér-zed a fé-nyét su-gá-roz-ni
e G D A D
rád, Fo-gadd be ö-röm-mel, mint a kis vi-rág. Nap-
D A
fé-nyes az ott-hon, nap-fé-nyes a szív, A-kár-ho-vá
A D
men-nél, nap-fényt o-da vígy! Nap-fény-ben az é-let, le-
G e G D A D
gyöz-ve a baj. Ó, tárd fel a szí-ved a fény-nek ha-mar!

1. Napfényt a szívedbe, meleg sugarat,
mely búban, örömben világod marad!
Ha érzed a fényét sugározni rád,
fogadd be örömmel, mint a kis virág.
Napfényes az otthon, napfényes a szív,
akárhova mennél, napfényt oda vígy!
Napfényben az élet, legyőzve a baj.
Ó, tárd fel a szíved a fénynek hamar!

2. Szeressen a szíved! Fényét, melegét,
szegény tévelygőkre is árássa szét.
Király lesz a koldus, ha szíve szeret,
ez hozza a földre a fénylő eget.
Legyen vele telve a szív, meg a ház,
hol szívek szeretnek, ott gond se tanyáz:
hol fény, szeretet van és vett lakozást,
ott angyalok szállnak az ablakon át.

3. Örömteli szívvel járj, mert az öröm,
hol fény, szeretet van, mindig beköszön.
Ne távoli tájon, ne messze keresd,
de zárd a szívedbe és el ne ereszd.
Örömteli lélek, örömteli szív
kísérjen, az élet akárhová hív!
Kísérjen, az élet akárhová hív,
örömteli lélek, örömteli szív!

4. Nem vágyol-e arra, hogy ezt megtaláld,
szolgálva örömmel a mások javát?
Add élted az Úrnak, add néki hamar,
hogy ő vezethessen, amint ő akar!
Csak úgy adhatsz másnak, ha tőle veszel,
ha átformál téged s te mása leszel!
Ragyogni, örülni, szeretni csupán
az tud, ki híven megy a Mester után!

Idegen nyelvű szövegforrás: [német nyelvű ének után]

Magyar nyelvű szövegforrás: ÉÚ1944 56. sz.; ÉÚ1948 56. sz.; változat: TEÖ IV. 422.; ld. még Fénysugár. Evangéliumi hitéb-
resztő és hitmélyítő folyóirat 15. (1939) 3. sz., 20.

103. Áldáskérő ének

Ná-zá-re-ti Jé-zus, szent Fi-a Is-ten-nek,
 Ná-zá-ret-ben vol-tál en-ge-del-mes gyer-mek.
 Ná-zá-ret-ben él-ted dol-gos if-jú-sá-god.
 Ál-dott ez a temp-lom, hogy-ha te meg-ál-dod.

1. Názáreti Jézus,* szent Fia Istennek,
 Názáretben voltál engedelmes gyermek.
 Názáretben élted dolgos ifjúságod.
 Áldott ez a templom, hogyha te megáldod.

2. Hangozzék gyógyító, örök igéd benne!
 Bár beteg gyógyulna, fáradt megpihenne!
 Hisz te mindet hívod, országodba várod.
 Áldott ez a templom, hogyha te megáldod.

3. Gyermek rád találhat, ifjú megismerhet.
 Letehetjük nálad mindnyájan a terhet,
 és átölel békéd, nagy irgalmasságod.
 Áldott ez a templom, hogyha te megáldod.

4. Mátrai hegycsúcson és mátrai csendben,
 Názáretben mindig dicséreted zengjen,
 irgalmasságodról tegyen tanúságot!
 Áldott ez a templom, hogyha te megáldod.

(1994)

Dallamforrás: Irgalmazz, Úristen, immáron énnékem – EÉ1982 77. sz.

Megjegyzés: a bagolyirtási Názáret evangélikus templom fölszentelésére (1994. augusztus 25.) írt ének

*Mt 2,23

104.

1. Nincs föl-di nyelv, hogy el-mond-ja né-künk: Mily ör-öm vár-ja a vá-lasz-tot-ta-kat,
 2. Nem hal-lik ott a sí-rás, a jaj-szó. Nem hal-lik ott so-ha sí-rás, jaj-sza-va.

hí-ve-ket majd a meny-nyek-ben. Em-be-ri el-me azt föl nem é-ri,
 Csak há-la-é-nek bol-do-gan. Új é-nek zen-dül ott, Jé-zust ál-dó,

nyelv azt el-mon-da-ni kép-te-len. Mert ott min-den fé-nyes-sé-ges,
 csen-dül a hár-fán uj-jon-gó hang. Hár-fák szól-nak zen-gőn, szé-pen,
 Fé-nyes-sé-ges
 Hár-fák szól-nak,

Szín-ről-szín-re lát
 kó-rust kí-sé-rik
 szem ott tisz-tán lát, És mind-ő-rök-ké é-rez-zük Is-ten
 é-gi kart zen-gik, mert ott a lel-kek ra-gyo-gó fény-ben
 szem ott szín-ről-szín-re lát
 é-gi kó-rust kí-sé-rik,

1. Nincs földi nyelv, hogy elmondja nekünk,
 mily öröm várja a választottakat,
 híveket majd a mennyekben.
 Emberi elme azt föl nem éri,
 nyelv azt elmondani képtelen.

Mert ott minden fényességes,
szem ott színről színre lát,
és mindörökké érezzük Isten
nagy szeretetét és jóságát.

Szent öröm várja a választottakat,
híveket majdan a mennyekben.
Szent öröm várja a választottakat,
híveket majd a mennyekben.
Emberi elme azt föl nem éri,
nyelv azt elmondani képtelen.

2. Nem hallik ott a sírás, jajszó.
Nem hallik ott soha sírás, jajszó.
Csak hálaének boldogan.
Új ének zendül ott, Jézust áldó,
csendül a hárfákon ujjongó hang.

Hárfák szólnak zengőn szépen,
égi kar énekét kísérik,
mert ott a boldogok ragyogó fényben
Istennek Bárányát dicsérik.

Új ének zendül ott, Jézust áldó,
csendül a hárfákon ujjongó hang.
Nem hallik ott soha sírás, jajszó,
csak hála énekel boldogan.
Új ének zendül ott, Jézust áldó.
Csendül a hárfákon ujjongó hang.

Idegen nyelvű szövegforrás: O autuus suuri kuin taivaassa lienee Kaikilla ulosvalituill' – vö. Mily öröm várja a választotta-
kat (ld. a kötetünkben, 92. sz.)

Megjegyzés: az ének négyszólamú feldolgozása alatti szöveg néhány helyen eltér a főszövegtől.

105.

Nincs Krisztusban ke - let, nyugat, és nincsen É - szak, Dél,
Csak egy sze - re - tet - kö - zös - ség, hol föl - dőn em - ber él.
Ben - ne egy - gyé lesz min - den szív, és test - vér - re ta - lál,
Mert összeköt szol - gá - la - ta, mint szent a - rany - fo - nál.

1. Nincs Krisztusban Kelet, Nyugat, és nincsen Észak, Dél,
csak egy szeretetközösség, hol földön ember él.
Benne egyé lesz minden szív, és testvére talál,
mert összeköt szolgálata, mint szent aranyfonál.

2. Jer, fogjunk kezét egy hitben, bár más színünk, fajunk.
Egy Atyánk van mindnyájunknak: hát testvérek vagyunk.
Egymásra lel Kelet, Nyugat Krisztusban, Észak, Dél
és minden keresztyén lélek, ki itt a földön él.

Dallamszerző: Tye, Christopher (1497–1572) nyomán (Sing ye with praise unto the Lord A new and pleasant song)

Dallamforrás: KÉ1955 754. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Oxenham, John (William Arthur Dunkerley, 1852–1941): In Christ there is no East or West, in Christ no South or North (1908)

Magyar nyelvű szövegforrás: KÉ1955 754. sz.

106.

Nincs más, a - mi úgy föl - e - mel, Úgy betölt fénylő örömmel,
 És nincsen nagyobb boldogság, Mint a - mit Jé - zus Krisztus ad.

1. Nincs más, ami úgy fölemel,
 úgy betölt fénylő örömmel,
 és nincsen nagyobb boldogság,
 mint, amit Jézus Krisztus ad.

2. Hisz nem lelt békét a szívem,
 se nyugtot, csendet semmiben,
 míg mindent meg nem találtam
 az örök égi barátban.

3. A bajban mellém más nem áll,
 nem véd meg, ha jön a halál.
 A bánatban vigasztalást
 Csak Jézus közelsége ad.

4. Hogy haza hozzá legyen út,
 őt adta Isten, a Fiút.
 Egy, csak egy nyitott ajtó van
 a mennyben szent halálával.

9. És ha a halál ragad el,
 ó, akkor békét csak az nyer,
 menny öröme csak arra vár,
 aki a Bárány nyomán jár.

5. Ó, nincsen másban gyógyulás,
 bűnt el nem töröl semmi más,
 nem ment föl, ha ítélet ér:
 csak az a kereszt, az a vér.

6. A porból más föl nem emel,
 a gyenge erőt benne lel.
 Egy menedék van, s az ott vár
 a közbenjáró Jézusnál.

7. E csalárd világ ha kísért,
 még senki, semmi meg nem véd,
 nem segít győzni bűn felett,
 csak az, hogy Jézus így szeret.

8. Nincs igazság, nincs bölcsesség,
 nincs tisztaság és nincs szentség,
 egyedül benne, benne van:
 csak a megváltó Jézusban.

Dallamszerző: Gesius, Bartholomäus (ca. 1562–1613) (1603)

Dallamforrás: SEKV Nr. 299/b

Idegen nyelvű szövegforrás: Nyberg, Lorenz Thorstansen (Lars T.) (1720–1792) – Lagus, Elias (ford.): Ei mikään niin voi virvoittaa (1790) – végső szöveg az 1938-as finn énekeskönyvből – SEKV Nr. 299/a-b -

Magyar nyelvű szövegforrás: FF 27. sz.; ÚH 277. sz.

107. Hálaének templomszentelésre

Ó, Is - te - nünk, ez ün - ne - pen Mi há - lás szív - vel,
 Száll bol - dog há - la - é - ne - künk, Mert itt adsz bé - két
 könnyesen Szent há - za - dért di - csé - rünk. A fá - jó szí - vet
 mi - ne - künk, Itt la - ko - zol te vé - lünk.
 eny - hí - ted, Szent asz - ta - lod meg - te - rí - ted, Meg - e - lé - gi - tesz
 bennünket, El - tör - lőd minden vét - künk. Halld, Is - te - nünk, ha
 száll fe - léd, ha száll fe - léd, A há - la bol - dog é - ne - két!

1. Ó, Istenünk, ez ünnepen
 mi halás szívvel, könnyesen
 szent házadért dicsérünk.
 Száll boldog hálaénekünk,
 mert itt adsz békét minekünk,
 itt lakozol te vélünk.
 A fájó szívet enyhíted,
 szent asztalod megteríted.
 Megelégítesz bennünket,
 eltörölöd minden vétünk.
 Halld, Istenünk, ha száll feléd, ha száll feléd,
 a hála boldog énekét!

2. Mint szarvas forrás hús vizét,*
 úgy szomjazzuk a te igéd,
 az élet bő forrását.
 Szent hajlékodbá sietünk,
 mert, Urunk, téged keresünk,
 a te kezed áldását.
 Szent házad édes otthonunk,
 hol téged vígan áldhatunk,
 hol új életre ébredünk,
 mert te vagy utunk, életünk.
 Halld, Jézusunk, ha száll feléd, ha száll feléd,
 a hála boldog énekét!

Dallamforrás: Szívből szeretlek, Jézusom – EÉ1982 362. sz.; KÉK 112. sz.

Magyar nyelvű szövegforrás: Id. még GYLK 796. sz.

*Zsolt 42,2

108.

G C a D e C D A D
Ó, Jé-zus, él - te - tő napom, Kősziklám, vá-ram, ví-ga-szom,
G e C D G a D⁴⁻³ G
E földön csak ven-dég vagyok, Sok súlyos bűn-től ros-ka-dok.

1. Ó, Jézus, éltető napom,
kősziklám, váram, vigaszom,
e földön csak vendég vagyok,*
sok súlyos bűntől roskadok.

2. Nagy, nehéz út vár énreám:
elérni nálad jobb hazám,
igazi áldott otthonom,
mit megnyertél halálodon.

3. Erre az útra, Mesterem,
a test, a szív erőtelen.
Csak lelkem esdekel, kiált:
Vigy haza, Jézusom, hozzád!

4. Kínjaid által, ó, Uram,
erősíts végső kínomban!
Szomjaddal enyhítsd szomjamat,
ha semmi más erőt nem ad!

5. Ha nem tudok már szólni sem,
kiáltson Lelked énbennem!
Ha szemem elhomályosul,
mellém te állj hű támaszul!

6. Legyen, ha szívem meghasad,
világom végső szent szavad,
és keresztfád vándorbotom,
sírod a hely, hol nyughatom!

7. Hazatérésem és hitem
tiédre bátran építem.
Lezárul itt a földi út,
de tárd ki fenn a mennykaput!

8. Testemet egykor támaszd föl,
és állíts jobb kezed felőli!
Ne sújtsdon szent ítéleted,
ha ítélisz minden népeket!

9. Új, tiszta testet adj nekem!
Mint a nap, tündöklő legyen!
Hordozza szent ábrázatod!
Ragyogjon, mint az angyalok!

10. Nagy öröm vár ott! Éneke
angyali karban zenghetem,
és mint a választott sereg,
örökre látom színedet.

Dallamforrás: Ó, Jézus, kincsem, vigaszom – EÉ1982 503. sz.; KÉK 143. sz.
Idegen nyelvű szövegforrás: Behm, Martin (1557–1622): O Jesu Christ mein's Lebens Licht – 15 versszak
Megjegyzés: az EÉ1982 503. sz. éneke rövidebb, más szerzőtől származó fordításváltozat

*Zsolt 119,19

109. Adj békességet nekünk!

G C D⁷ G e D e A⁷D
Ó, Jé-zus, nyá-jas szív - vel És hí-ve - id nyelv - vé - vel
D⁷ G e D G A⁴⁻³ D G C D D⁷ G
Áldj meg egy-más ja - vá - ra És ví-gasz-ta - lá - sa - ra!

1. Ó, Jézus, nyájas szívvel
és híveid nyelvével
áldj meg egymás javára
és vigasztalására!

2. Ne legyen hangunk érdes,
ítélő, fensőbbeséges!
Te töltsd meg szeretettel
a szívünk, égi Mester!

3. Mert annyi itt a sebzett,
a fáradt, reményvesztett,
kit kemény szó megbántott,
és nem lel orvosságot.

4. Légy vigasztalónk, kérünk!
Add békességed nekünk,
míg szívből szívbe árad,
s felüdül minden fáradt.

Dallamforrás: Adjunk hálát az Úrnak – EÉ 336. sz.
Idegen nyelvű szövegforrás: Haavio, Jaakko (1904–1984): Suo, Jeesus, hellä mieli (1968) – SV Nr. 180.
Megjegyzés: az EÉ1982 471. sz. éneke T. E. fordításváltozata: Megváltónk, kérünk téged

110.

C e F G C a D G
Ó, milyen jó te - ná - lad, Jé - zus, Nyugodni bé - kén,
Le - tör - lőd min - den fá - jó könnyem, El - sí - rom ál - dott

a D⁷ G G C F C G
csen - de - sen. Tűnik az éj, a gyász, a bá - nat, Ör - öm és
szí - ve - den.

G C F C G C a D⁷ e a D⁷ G
é - let van te - ná - lad, Sze - re - tet mély és vég - te - len.

C C⁷ F B F C C⁷ F
Megnyertem már itt lenn a mennyet. Ó, ki ne lel - ne

B F C F G C F C F G⁷ C
bé - két ben - ned, Ki hoz - zád tér, ó, Mes - te - rem!

Ó, milyen jó tenálad, Jézus,
nyugodni békén, csendesén.
Letörlőd minden fájó könnyem,
elsírom áldott szíveden.
Tűnik az éj, a gyász, a bánat,
öröm és élet van tenálad,
szeretet mély és végtelen.
Megnyertem már itt lenn a mennyet.
Ó, ki ne lelne békét benned,
ki hozzád tér, ó, Mesterem!

Dallamszerző: Ismeretlen (1698)

Dallamforrás: BG Nr. 74.; BWV 517.

Idegen nyelvű szövegforrás: Dressler, Wolfgang Christoph (1660–1722): Wie wohl ist mir, o Freund der Seelen (1692) – 1. versszak

111.

h Fis G A D fis
Ó, se - gíts, Jé - zus, te fény vagy és é - let! Nézd, jön az
Fel - vo - nul el - le - nem, bár - mer - re té - rek, Rám hoz - za

G Fis Fis⁷ h fis D
éj - sza - ka, nő a se - tét! Nézd, ho - gyan ter - ve - zi
fé - lel - mes, zord se - re - gét.

A A⁷ D h Fis G
már ör - ök vesz - tem, Új meg új cselt ko - hol, hogy ra - bul

e A Fis G D e Fis h
ejt - sen! Új meg új cselt ko - hol, hogy ra - bul ejt - sen.

1. Ó, segíts, Jézus, te fény vagy és élet!
Nézd, jön az éjszaka, nő a setét!
Felvonul ellenem, bármerre térek,
rám hozza félelmes, zord seregét.
Nézd, hogyan tervezni már örök vesztet,
új meg új cselt kohol, hogy rabul ejtsen!
Új meg új cselt kohol, hogy rabul ejtsen.

2. Ó, segíts győzni, ha rám tör a véték:
elfeledt, régi, mint új áll elem.
Ifjúi vétkeim mind utolérnek,
nincs hová fussak a föld kerekén.
Ó, törjön össze a bűnvalló bánat,
úgy fogjam át hittel szent keresztfádat,
úgy fogjam át hittel szent keresztfádat.

3. Ó, segíts győzni, ha gőg, önzés támad,
és szívem mélyén csak bűnt, haragot,
mást nem is láthatok, mint vétkes vágyat.
Nincs ember bűnösebb, mint én vagyok.
Ébressz a szívemben mély, igaz szegényt!
Bűnt, vágyat mosson el szent, tiszta véred,
bűnt, vágyat mosson el szent, tiszta véred.

4. Ó, segíts győzni, és ejtsd rabul, kérlek,
test és vér vágyait, hú Mesterem!
Új, tiszta óhajlás úgy fakad, éled,
mely fel a menny felé von szüntelen.
Isteni lényeddel légy úrrá bennem!
Úgy újul, gyógyul meg én testem, lelkem,
úgy újul, gyógyul meg én testem, lelkem.

5. Ó, segíts győzni, hogy rád hagyjam utam,
csak néked hódoljon szív, akarat.
Úgy várjam hangodat már porba hulltan,
kész legyen szívem, ha hív a szavad.
Önmagam számára hadd haljak én meg!
Hadd legyen életem átadott élet,
hadd legyen életem átadott élet!

6. Ó, segíts győzni, ha cselt vet a sátán,
s mint a te angyalod jár idelent.*
Jöjj akkor, Mesterem, és ne hagyj árván,
úgy látom jól, mi a bűn, mi a szent.
Lelkeket próbáló Szentlélek, várlak,
ó, jövel: nélküled megcsal a látszat,
ó, jövel: nélküled megcsal a látszat.

7. Ó, segíts győzni, hogy őrt álljak ébren,
hisz te, nagy őriző, nem alszol el!
Támogasd halk imám most is az égben!
Ígérted, szószólóm, védőm leszel.
Ébressz fel engem, ha elfog az álom!
Adj erőt híven az őrhelyen állnom!
Adj erőt híven az őrhelyen állnom!

8. Ó, segíts győzni, ha szétfoszlik minden,
csak pornak, semminek látom magam!
Már erőm esdeni és kérni sincsen.
Megriadt őz lehet ily hangtalan.
Ám ha egy sóhaj még vár, keres téged,
azzal köss, Jézusom, új szövetséget!
Azzal köss, Jézusom, új szövetséget!

9. Ó, segíts győzni, míg elnyerem nálad
egykor a győzelem drága jelét,
s új, örök énekem majd zengve árad,
új nyelven, ujjongva száll tefeléd!
Hős karod akkor én vég nélkül zengem:
Légy áldva, Jézusom, mert győztél bennem!
Légy áldva, Jézusom, mert győztél bennem!

Dallamforrás: finn népdal – SEKV Nr. 385.; ÚH 312. sz.; EKEÉ 396. sz.; EÉ1982 374. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Schröder, Johann Heinrich (1667–1699): Jesu, hilf siegen, du Fürste des Lebens (1695) – 14 versszak – EG Nr. 373. (6 versszak); Id. még Lönnrot, Elias (ford.): Auta, oi Jeesus, kun eksytys suuri, 1874. – SEKV Nr. 385. (8 versszak)

Magyar nyelvű szövegforrás: FF 32. sz.; ÚH 312. sz. (7 versszak); EKEÉ 396. sz.; EÉ1982 374. sz. – 4 versszak

*2Kor 11,14

112.

Ó, szánj meg min - ket, Jé - zus, Kö-nyö-rülj
raj - tunk, é - he - zünk, Te - fe - léd nyújt - juk,
Jé - zus, Ü - re - sen ké - rő két ke - zünk.
Ó, szánj meg min - ket, Jé - zus, Kö-nyö-rülj
raj - tunk, é - he - zünk, Te - fe - léd nyújt - juk,
Jé - zus, Ü - re - sen ké - rő két ke - zünk.

1. Ó, szánj meg minket, Jézus,
könyörülj rajtunk, éhezünk.
Tefeléd nyújtjuk, Jézus,
üresen kérő két kezünk.

3. Ha te megáldod, Jézus,
ezeket éltet őt kenyér.*
Ó, áldj meg minket, Jézus,
éhező lelkünk kérve kér.

2. E föld oly pusztá, Jézus,
és annyi itt a szenvedés.
Te segíts rajtunk, Jézus,
a kevés akkor nem kevés.

4. Mi téged várunk, Jézus,
egyedül téged éhezünk.
Add magad nekünk, Jézus,
Nélküled, lásd meg, elveszünk.

5. Élő kenyér vagy, Jézus,**
osztogasd széjjel önmagad,
hogya soha meg ne haljunk,
örökre éljünk általad.

(1951)

Dallamszerző: a) Csorba István (1935–); b) Ismeretlen szerző
Megjegyzés: az 1951-ben tartott gyóni evangélikációra írt ének

*Mt 14,19

**Jn 6,35

113. Áldd meg ifjúságunk!

Ó, Urunk, korán adtál szent örök-részt nekünk,
és erőd minden vészben megőrzi életünk.
Most áldd meg ifjúságunk, jó Atyánk, kegyesen,
hogy soha el ne vonja tetőled semmi sem.

1. Ó, Urunk, korán adtál szent örök-részt nekünk, és erőd minden vészben megőrzi életünk. Most áldd meg ifjúságunk, jó Atyánk, kegyesen, hogy soha el ne vonja tetőled semmi sem.
2. Ó, Krisztus, ki miértünk meghaltál keresztfán, nap vagy, és felkelsz nekünk már éltünk hajnalán. Te vagy a mi Királyunk, hadd szenteljük neked az erőt és a munkát, az ifjú éveket.

3. E világ csalfa színe ha kísért, bűnre hív, és tévelygésbe vinne már-már a gyenge szív: ó, Lélek, hívunk, várunk, adj erőt, emelj fel! Szenteld meg ifjúságunk vezérlő igéddel.

114. A kereszt alatt

Ó, világ, Üdvösséged, nézd, keresztfán függ érted,
és meghal életed. A dicsőség Királya,
mint bárány tűri, állja a gúnyt, verést, gyötrelmet.

1. Ó, világ, Üdvösséged, nézd, keresztfán függ érted, és meghal életed. A dicsőség Királya, mint bárány tűri, állja a gúnyt, verést, gyötrelmeket.

2. Lépj oda hittel, s nézzed a véres verejtéket megsebzett homlokán, és hallgasd, szent szívéből, amint fel, ég felé tör, a sóhaj sóhajtás után.

3. Ki gyötört így meg, kérdem, én, édes Üdvösségem? Ki szerzett ennyi kínt? Te soha nem vétettél, hogy mint bűnös, szenvednél, mi vétkeztünk és fiaink.

4. Én bűnös, én szereztem, mert számba vehetetlen, mint parton a fővény, sok gonoszágom, vétkem, és te bűnhődöl értem ott fenn, a Golgota hegyén.

5. Én, mind én érdemeltem: hogy örökre elnyeljen a halál, kárhozat. De, íme, szabad lettem. Te viselted helyettem a kínt, ostorcspásókat.

6. Szent válladra felvetted a súlyos sziklaterhet, mely énrajtam volt mind. Te átok lettél értem, hogy áldássá tedd életem, és véredben adj balzsamírt.

7. Leróttad adósságom szent véren, drága áron, így lettél kezesem. Gúny töviskoronáját és kereszt kínzó fáját eltűrted némán, csendesen.

8. Rád nézek, Megváltómra. Ne legyen perc és óra, ne legyen pillanat, amelyben felednék, amelyben test és lélek ne tégedet szolgáljanak.

9. Szegényes ajándék, tenéked bármit szánnék, de eggyel áldozom: szent halálod, gyötrelmed, míg utolsó lehellek, a szívem mélyén hordozom.

10. Ez az én bátorságom, mert magam előtt látom, bárhol élek, vagyok, mint ártatlanság tükrét, mint szeretet és hűség szent égi pecsétje ragyog.

11. Hadd hirdesse e váltság
az Úr nagy búsulását
és haragja hevét,
hogy a bűnt elítéli,
és közben nem kíméli
legdrágábbját, egyetlenét.

12. Amint a kereszt fáján
ott vérzel, tiszta Bárány,
nagy-némán, szelíden,
te taníts meg, miként kell
e tűrő szelídséggel
felékesíteni szívem.

13. Ha sebző szavak érnek
és súsárló beszédek,
vagy szennyes rágalom,
e tűrés készlet engem
a bántást elviselnem
és szívből megbocsátanom.

14. Megfeszítettem véled.
Ezután testnek, vérnek
már nem engedhetek,
mit gyűlölsz, megutálom,
és szívembe nem zárom,
csak, ami kedves teneked.

15. Jajszavad, sóhajtásod
és sok könnyhullatásod
az utolsó napon,
hadd kísérjenek végre
az örök békességre,
a te szívedre, Jézusom!

Dallamszerző: Isaac, Heinrich (ca. 1450 – 1517)

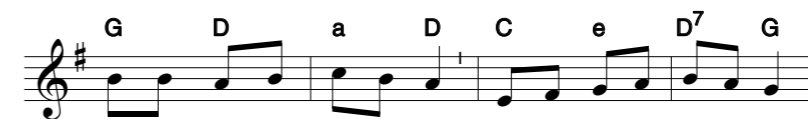
Dallamforrás: Már nyugosznak a völgyek – EÉ1982 113. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Gerhardt, Paul (1607–1676): O Welt, sieh hier dein Leben (1647) – 16 versszak – EG Nr. 84.
(13 versszak)

115. Nem hagy el!

O - mol-ja-tok, halmok, hegyek! Nem hagy el a ke-gye-lem!
Tör-he-tet-len szö-vet-sé-get Kö - tött Is-ten én-ve-lem.

Szí-ve-m nem fél, nem re-meg. Meg-vál-tóm í - gér-te meg!

1. Omoljatok, halmok, hegyek!*

Nem hagy el a kegyelem!
Törhetetlen szövetséget
kötött Isten énvelem.
Szívem nem fél, nem remeg.
Meváltóm ígérte meg!

2. Biztatás ez a gyengének.
Szívünkbe fogadni jó!
Örömet ad, békességet.
Bánatban vigasztaló.
Szent ígéret jár velem:
Nem hagy el a kegyelem!

3. Új erőt nyer minden fáradt,
ha roskad terhek alatt.
Szívébe oly béke árad,
mely mindent felülhalad.
Meváltóm, hirdesd nekem
minden bajban, ínségben!

Dallamszerző: Albert, Heinrich (1604–1651)

Dallamforrás: Gott des Himmels und der Erden – Mennynek, földnek teremtője – EÉ1982 96. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Hiller, Philipp Friedrich (1699–1769): Weicht, ihr Berge, fallt, ihr Hügel – 5 versszak – EG Regionalteil Württemberg Nr. 615.

Magyar nyelvű szövegforrás: az 1–3. versszak fordítása

*Zsolt 46,3

116.

Ott fenn, ott fenn a mennyekben az öröm vég-te - len.
 Nem né-mul el az é- nek- szó, cseng, uj- jong szün- te - len.
 Ott színről- színre lát a szem, És é- kes- ség- ben lát- ja fenn
 Ég és föld Is - te- nét.

1. Ott fenn, ott fenn a mennyekben az öröm végtelen.
 Nem némul el az énekszó, cseng, ujjong szüntelen.
 Ott színről színre lát a szem,* és ékességben látja fenn
 ég és föld Istenét.

2. Ott fenn, ott fenn a mennyekben ránk örök nappal vár,
 s a fénylő napnál fényesebb a ragyogása már,
 mert maga Isten hinti szét, mint nap az örök, tiszta fényt,
 ég és föld Istene.

3. Ott fenn, ott fenn a mennyekben vár örök közösség.
 A szentek, választottak közt vár boldog örökség.
 Ó, bár én is elnyerhetném, és ékességben nézhetném
 ég és föld Istenét!

4. Ott fenn, ott fenn a mennyekben elnémul jajsavunk.
 Nem félünk többé zord halált, bünt már nem siratunk.
 Csak béke, béke végtelen és öröm áldja szüntelen
 ég és föld Istenét.

5. Ott fenn, ott fenn a mennyekben vár örök üdvösség.
 Ó, szegény azt a földi nyelv most kifejezni még.
 De hitünk már itt odalát, és látja mintegy ködön át
 ég és föld Istenét.

6. Ott fenn, ott fenn a mennyekben ül az Úr trónusán,
 és fénybe vonja szentjeit a győztes harc után.
 Szól boldog ének: szent, szent, szent, őt áldja, amint egyre zeng,
 ég és föld Istenét.

7. Megnyerni mennynek örömét, ó, Jézus, segíts el
 te értem vallott kínodért, kiontott véreddel!
 Mi jó lesz áment mondani, és irgalmáért áldani
 ég és föld Istenét!

Dallamforrás: finn dallam Pori városából
 Idegen nyelvű szövegforrás: Laurinus, Laurentius (ca. 1573–1655): I himmelen, i himmelen, där Herren Gud själv bor (1622) –
 SP Nr. 169.; Taivaassa, ratki taivaassa – SEKV Nr. 617.
 Megjegyzés: az EÉ1982 527. sz. T. E. másik, 5 versszakos fordítása

*1Kor 13,12

117. Úr és szolgálga

Ö- rök Úr vagy, s szol- gá- vá let - tél, En- gem, szol- gát
 ú- rá tet - tél: Jé- zus Krisz- tus, di- csér- tes - sél!

1. Örök Úr vagy, s szolgálává lettél,*
 engem, szolgát úrrá tettél:
 Jézus Krisztus, dicsértessél!

2. Szolgálász nékem: adod igédet.
 Megtalállak benne téged,
 világosság, út az élet.**

3. Imádságod közbenjár értem,
 gonosz harcban erős vértetem,
 sziklaváram, menedékem.

4. Bűnbocsánat vár szent véredben.
 Önmagaddal éltetsz engem.
 Szívem-ajkam téged zengjen!

(1957)

Dallamforrás: Jézus Krisztus, szép fényes hajnal – EÉ1982 92. sz.
 Megjegyzés: a fóti teológus csendesnapokra készült (1957. március 25–27.)

*Jn 13,13–14

**Jn 14,6

118. Keresztelési ének

Ö-röm tölt el az é - let cso - dá - ján,
Gyer-me-kün-ket a - mi-kor el - hoz - zuk Hoz-zád, é - let
a-ján-dé-ko - zó - ja, Hozzád, é - let a-ján-dé-ko - zó - ja.

1. Öröm tölt el az élet csodáján,
gyermekünket, amikor elhozuk
hozzád, élet ajándékozója,
hozzád, élet ajándékozója.

2. Ismeretlen a jövődő útja.
Jó őt a te hú kezedre bízni,
oltalmadra a szent keresztségben,
oltalmadra a szent keresztségben.

3. Csodálattal állunk meg előtted.
Hordozod a világmindenséget,
s a kicsiket közeledbe várod...
a kicsiket közeledbe várod.

4. A te műved, kegyelem csodája,
ha Krisztusban újjászülethettünk,
új életre reménységben, hitben,
új életre reménységben, hitben.

5. Végesvéig, létünk határáig
kísér minket a te szövetséged:
keresztségünk ki nem alvó fénye...
keresztségünk ki nem alvó fénye.

6. Örök Isten, a te ajándékok
mérhetetlen csodagazdagsága
ad szívünknek örömet és békét...
ad szívünknek örömet és békét.

Dallamszerző: Hovland, Egil (1924–2013) (1976)

Dallamforrás: SEKV Nr. 217.

Idegen nyelvű szövegforrás: Ellingsen, Svein (1929–2020): Fylt av glede over livets under (1971) – NS2013 Nr. 586.; Raittila, Anna-Maija (ford.): Täynnä kiitosta ja hämmästyttä (1979) – SEKV Nr. 217.

119.

Ö-röm-re hív a drá - ga hír: Fel - tá - ma-dott!
Ü - res a sír! A kö - döt mesz - sze - úz - te már,
Fel - ra - gyo-gott a nap - su-gár. Hal - le - lu - ja!

1. Örömré hív a drága hír:
Feltámadott! Üres a sír!
A ködöt messze úzte már,
felragyogott a napsugár.
Halleluja!

2. Ha Jézus él, hova lett, mondd,
a könny, a gyász, a bú, a gond?
Dicséred Istent boldogan,
hisz ma az öröm napja van,
Halleluja!

3. Ujjong a szívünk, énekel.
Öröme már nem múlik el.
Száll szívből szívbe, szárnyra kél,
és zeng a jóhír: Jézus él!
Halleluja!

Dallamszerző: Herman, Nikolaus (ca. 1500–1561)

Dallamforrás: Erschienen ist der herrlich Tag – EG Nr. 106.; Felvirradt áldott, szép napunk – EÉ1982 217. sz.; KÉK 80. sz., 90. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: [17. századi német nyelvű szöveg nyomán]

120.

Ör-ven-dez-zél, Is-ten né-pe, É-gig zengjen ö - rö-möd!
 Is-ten na-gyot tett ve-led. É-nek-szó-val menj e - lé-be,
 Hogy ily nagy-ra mél-ta-tott, Ke-gyel-mé-be fo-ga-dott.
 Ö-röm, ö-röm, bol-dog ö-röm, Fény tör át a sű-rű kö-dön.
 Haj-nal, haj-nal, fényes hajnal, Krisztus megvív minden baj-jal.

1. Örvendezzél, Isten népe,
 égig zengjen örömed!
 Isten nagyot tett veled.
 Énekszóval menj elébe,
 hogy ily nagyra méltatott,
 kegyelmébe fogadott.
 Öröm, öröm, boldog öröm,
 fény tör át a sűrű ködön.
 Hajnal, hajnal, fényes hajnal,
 Krisztus megvív minden bajjal.

2. Lelkem, lásd, miként jó hozzád
 Üdvözítőd, Mestered,
 mert mindörökké szeret.
 Miként fekszik kemény szalmán,
 és a te váltságodért
 miként hullat drága vért.
 Öröm, öröm, boldog öröm,
 fény tör át a sűrű ködön.
 Hajnal, hajnal, fényes hajnal,
 Krisztus megvív minden bajjal.

3. Jézus, hálaból mit tegyek?
 Vallom, másban nincs nekem
 üdvösségem, életem.
 Engedd meg, hogy tiéd legyek,
 tőled sohse térjek el!
 Szívem akkor énekel:
 Öröm, öröm, boldog öröm,
 fény tör át a sűrű ködön.
 Hajnal, hajnal, fényes hajnal,
 Krisztus megvív minden bajjal.

4. Irgalmadból őrizzed meg,
 Jézus, tested tagjait!
 Könyörgésük teljesítsd!
 Adj a te kis seregednek,
 Esdünk szent színed előtt,
 békét, boldog esztendőt!
 Öröm, öröm, boldog öröm,
 fény tör át a sűrű ködön.
 Hajnal, hajnal, fényes hajnal,
 Krisztus megvív minden bajjal.

Dallamszerző: Hammerschmidt, Andreas (ca. 1611–1675) (1646)

Dallamforrás: EG Nr. 34.

Idegen nyelvű szövegforrás: Keimann, Christian (1607–1662): Freuet euch, ihr Christen alle (1646) – EG Nr. 34.

121.

Öt se-bé-vel sze-re-te-ted, kí-nod, vé-res gyöt-rel-med
 Hozzád kötött és ád e-rőt, hogy ha-lá-lig hú-le-gyek.

1. Öt sebével szereteted,
 kínod, véres gyötrelmed
 hozzád kötött és ád erőt,
 hogy halálig hú legyek.

2. Hagyjon el bár itt mindenki
 szívem akármint sajog,
 tagadjon meg önnön vérem,
 Jézus, híved maradok.

3. Testem-lelkem, teljes életem,
 Jézus, tiéd mindenem.
 Néked adtam, és tehozzád
 hú maradok, Mesterem.

Dallamszerző: Ismeretlen (1736)

Dallamforrás: BG Nr. 35.; BWV 471.

Idegen nyelvű szövegforrás: Wegleiter, Christoph (1659–1706): Jesu, deine Liebeswunden – 7 versszak – 1., 3–4. versszak

122.

Pi-henj csen - de - sen   É-des gyer - me - kem!

Angyal szár-nya száll az éj-ben.   Míg te al-szol, ő-riz éb-ren.

Pi-henj csen - de - sen,   É-des gyer - me - kem!

1. Pihenj csendesen, édes gyermekem! Angyal szárnya száll az éjben. Míg te alszol, őriz ébren. Pihenj csendesen, édes gyermekem!	4. Angyal virraszt fenn sötét éjjelen. Alhatsz békén, alhatsz csendben. Arany szárnya védve lebben. Angyal virraszt fenn sötét éjjelen.
2. Őrzőangyal áll kicsiny ágyadnál. Szeme rád néz tiszta-kéken. Arany szárnya ragyog szépen. Őrzőangyal áll kicsiny ágyadnál.	5. Így terjessze rád Isten oltalmát! Míg csak tart a földi élet, angyal szárnya óvja lépted! Így terjessze rád Isten oltalmát!
3. Jézus küldte őt, a te megmentőd, hogyan megvédjen minden bajban. Imát suttog érted halkán. Jézus küldte őt, a te megmentőd,	6. Véget ér az út, s angyal nyit kaput, hogyan az égi fényességben velük dicséred Istent szépen. Véget ér az út, s angyal nyit kaput.

7. Pihenj csendesen, kicsi gyermekem!
Ringat édesanyád áldva,
s száll az angyal arany szárnya.
Pihenj csendesen, kicsi gyermekem!

Dallamszerző: Dreese, Adam (Drese, ca. 1620–1701)
Dallamforrás: Jesu, geh voran – EG Nr. 391.; Vezess, Jézusunk, s véled indulunk – EÉ1982 443. sz.; RÉ2021 290. sz.
Idegen nyelvű szövegforrás: [német nyelvű szöveg nyomán]

123.

Súlyos napokban csak Jézusra nézz, Mondd el ne-ki bát-ran,

a - mi ne-héz. Mondd meg, hogy rá-bí - zol mindent hí-ven,

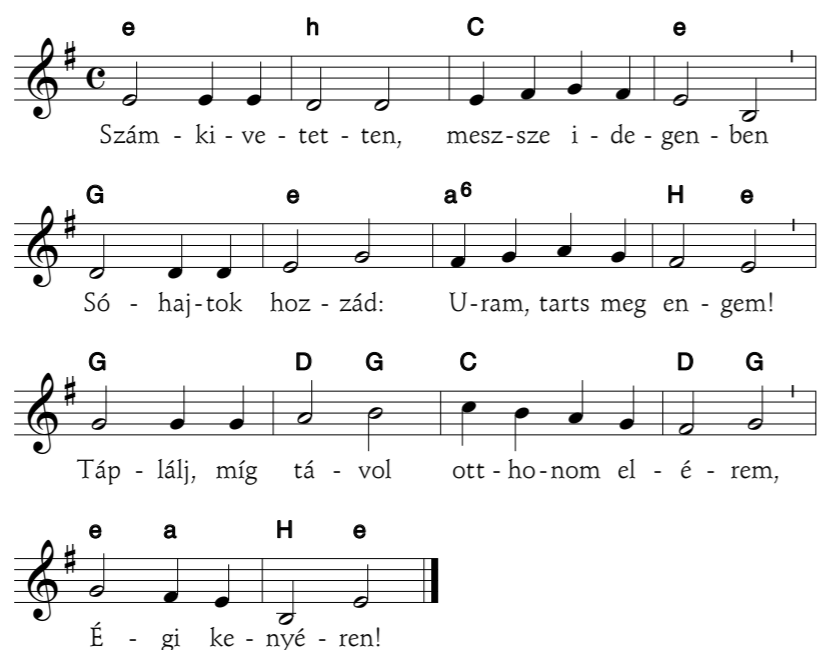
„Hisz te az e - nyém vagy” – szól sze - lí - den.

1. Súlyos napokban csak Jézusra nézz,* mondj el neki bátran, ami nehéz. Mondd meg, hogy rábízol mindent híven. „Hisz te az enyém vagy” – szól szelíden.	2. Tekints fel Jézusra, nyomor ha nyom, hatalmas király ő, gazdag nagyon. Ránézz, ha gyötörnek bűbánatok, szelíden így szól majd: „Veled vagyok”.
3. Tekints fel Jézusra, ha mély sebek kínozzák, égetik a szívedet. Tud ő vigasztalni, mint senki más. „Szeretlek” – hangzik majd a biztatás.	4. Tekints Jézusra, ő segíteni kész, emberre, magadra soha ne nézz. Jézusra tekintve fel szüntelen, szelíden így szól ő: „Számolj velem!”
5. Tekints fel Jézusra, s légy csendesen, amint ő akarja, úgy jól leszen. Nyomor és fájdalom ha elpihent, öröm és üdvösség vár odafent.	

Dallamszerző: Jármer Lajos (zongoratanár)
Dallamforrás: ÚH 327. sz.; EKEÉ 408. sz.; T. E.: Zsuzsika ibolyái, in Isten legkisebb szolgálói. Félé, Budapest, 1941, 17.
Idegen nyelvű szövegforrás: [német nyelvű szöveg nyomán]
Magyar nyelvű szövegforrás: ÉÚ1944 71. sz.; ÉÚ1948 71. sz.; ÚH 327. sz.; EKEÉ 408. sz.; MÉ 418. sz.

*Zsid 12,2

124. Bujdosók éneke

e h C e
Szám - ki - ve - tet - ten, mesz - sze i - de - gen - ben

G e a⁶ H e
Só - haj - tok hoz - zád: U - ram, tarts meg en - gem!

G D G C D G
Táplálj, míg tá - vol ott - ho - nom el - é - rem,

e a H e
É - gi ke - nyé - ren!

1. Számkivetetten, messze idegenben
sóhajtok hozzád: Uram, tarts meg engem!
Táplálj, míg távol otthonom elérem,
égi kenyéren!

2. Át minden harcon, minden kísértésen
láttasd meg mindig drága küldetésem:
Érted elégve fényt hinteni szíjjel,
míg tart az éjjel!

5. Vége lesz, vége, minden bujdosásnak.
Kik hitben jártak színről színre látnak.
Kik hazavágytak, hozzád hazaérnek,
s vígan dicsérnek.

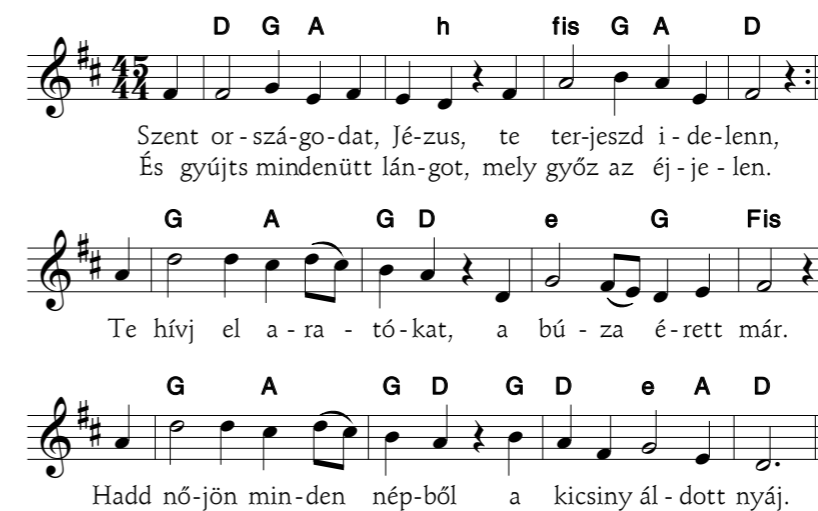
(1952)

Dallamszerző: Tinódi Sebestyén (1515 előtt–1556)

Dallamforrás: Siess, keresztyén, lelki jót hallani (1549) – Cronica... Heltai, Kolozsvár, 1554. e1b; RÉ 227. sz.

Megjegyzés: 1952-ben, a balassagyarmati ifjúsági evangelizációra készült ének

125.

D G A h fis G A D
Szent or - szá - go - dat, Jé - zus, te ter - jeszd i - de - lenn,
És gyújts mindenütt lán - got, mely győz az é - je - len.

G A G D e G Fis
Te hívj el a - ra - tó - kat, a bú - za é - rett már.

G A G D G D e A D
Hadd nő - jön min - den nép - ből a kicsiny ál - dott nyáj.

1. Szent országot, Jézus,
te terjeszd ideleenn,
és gyújts mindenütt lángot,
mely győz az éjjelen.
Te hívj el aratókat.
A búza érett már.
Hadd nőjön minden népből
a kicsiny, áldott nyáj.

2. Te áldd meg, kiket küldesz
jóhírrrel szertesztét,
hogy felemeljék bátran
a szent kereszt jelét.
És véred erejével
te győzz bennük magad,
hogy állják a nagy harcot,
s meg ne hátráljanak.

3. Mibennünk is gyújtsd lángra
te hő szerelmedet.
Ne önmagunknak éljünk,
ó, Jézus, csak neked,
szent áldozati Bárány,
öntsd Lelkedet belénk,
hogy áldozatra készen
kövessünk, merre mégy.

4. Te úgy ígérted régen:
a pusztá* is kihajt,
kizendül csudaképpen
és termőföld lesz majd.
Azóta évről-évre
a szívünk bízva vár:
ó, jöjj el, Urunk! Jöjj el
megígért boldog nyár!

Dallamforrás: Noormarkkuból származó finn dallam – SEKV Nr. 424; ÚH 333. sz.; MÉ 435. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Tamminen, Kauko Veikko (1882–1946): Maan ääriin asti, Herra (1938) – SEKV Nr. 424. – [Sandell, Lina: Nyt tulla jo sun valtakuntasi suo (1870) alapján írt ének]

Magyar nyelvű szövegforrás: FF 36. sz.; ÚH 333. sz.; MÉ 435. sz.

*Ézs 32,15

126. Ének a mélységben

F C F C F d C F F C F
 Szenvedni nem kell hó-si bá-tor - ság. Sze-re-tet kell csak
 C F d F F d F C g
 és hű-ség hoz-zád. Szen-ve-dés ál - tal le-szek egy ve - led.
 g F/A g/B F/C d g A F d
 Szen-ve-dés út - ja tehozzád ve - zet. Szen-ve-dés ál - tal
 F C g g F/A g/B F/C d C⁷ F
 leszek egy ve - led. Szen-ve-dés út - ja tehozzád ve - zet.

1. Szenvedni nem kell hősi bátorság.
Szeretetet kell csak és hűség hozzád.
Szenvedés által leszek egy veled.
Szenvedés útja tehozzád vezet.
Szenvedés által leszek egy veled.
Szenvedés útja tehozzád vezet.

2. Boldogság kútja lesz a szenvedés
szeretet által és kitüntetés.
Boldogan hordom súlyos terhemet,
hiszen az, Jézus, eggyé tesz veled.
Boldogan hordom súlyos terhemet,
hiszen az, Jézus, eggyé tesz veled.

3. Magányos, árva rabként éljek lenn
e sötét cella zordon mélyében,
ne hozzon vigaszt senki, mert elég
ez a szent, boldogító békeesség.
Ne hozzon vigaszt senki, mert elég
ez a szent, boldogító békeesség.

4. Jézusom, csak te ne hagyj engem el!
Sohase voltál hozzám ily közel.
Te légy itt, Jézus, drága Megváltó!
Hogyha te itt vagy, akkor minden jó!
Te légy itt, Jézus, drága Megváltó!
Hogyha te itt vagy, akkor minden jó!

Dallamszerző: Sibelius, Jean (1865–1957)

Dallamforrás: Finlandia (op. 26., 1899)

Idegen nyelvű szövegforrás: [Marschalkó Gyula megjegyzése: „Hitler Harmadik Birodalmának egyik börtöne falán talált ének a Finlandia dallamára németből.”]

127.

c As c c f G
 Szeretnék len-ni hár-fa húr-ja Észengni néked szün-te-len,
 As f c f B f c As
 A hár-fá-nak lágy dal - la-má-val Dicsérni té-ged, Is - te-nem.
 B Es c B⁷ c C f B Es
 Az é-ne-kem csak szállna folyton, Míg ég-be föl, hoz-zád nem ér.
 G c As f B f c As
 Fel-vin-né szár-nya-in tehozzád Tavasszal len-gő eny-he szél.
 B Es c B⁷ c C f B Es
 S ha el-sza-kad a hár - fa húr-ja, Te-ró-lad zeng még ak-kor is,
 G c As f G c As c G⁷ c
 A lelkem da - los hár - fá-já - nak U-tol-só megtört húr-ja is.

1. Szeretnék lenni hárfa húrja
és zengni néked szüntelen,
a hárfának lágy dallamával
dicsérni téged, Istenem.

2. Az énekem csak szállna folyton,
míg égbe föl, hozzád nem ér.
Felvinné szárnyain tehozzád
tavasszal lengő enyhe szél.

3. S ha elszakad a hárfa húrja,
terólad zeng még akkor is,
a lelkem dalos hárfájának
utolsó megtört húrja is.

128. Tudom, kinek hittem!

Szívemben ujjongó dal fakad: Tudom, kinek hittem én!

Zeng a dal, nyugszik vagy kél a nap: Tudom, kinek hittem én!

Nincs, mi el-né-mít-sa szent dalom, Érjen bár vérező fáj-da-lom.

Boldogan vallom és hir-de-tem: Tudom, kinek hittem én!

1. Szívemben ujjongó dal fakad:

Tudom, kinek hittem én!*

Zeng a dal, nyugszik vagy kél a nap:

Tudom, kinek hittem én!

Nincs, mi elnémítsa szent dalom,
érjen bár vérező fájdalom.

Boldogan vallom és hirdetem:

Tudom, kinek hittem én!

2. Ígétét mind beváltja ő!

Tudom, kinek hittem én!

Vallom, bár próbára próba jó:

Tudom, kinek hittem én!

Irgalma végtelen tengerét

bejárni nem elég földi lét.

Örökre ujjong majd énekelem:

Tudom, kinek hittem én!

3. Voltam-e árva vagy elhagyott?

Soha nem hagyott magam.

Hangzott a viharban: „Én vagyok!”**

S lelkemnek nyugalma van.

„Én vagyok! Holnap is én leszek!

Ki érted gyötrődött, vérezett.”

Megváltóm szerelme vesz körül.

Tudom, kinek hittem én!

4. „Elég a kegyelem!” Múlt az év,

s elég volt minden napon.

Éreztem erejét, hű kezét,

ő volt erős támaszom.

Hordozta híven a terhemet.

Az volt a békém, hogy ő vezet.

Hordozott engem is, terhem is.

Tudom, kinek hittem én!

5. Munka és megbízás tőle van.

Tudom, kinek hittem én!

Szolgálom bízva és boldogan.

Tudom, kinek hittem én!

Győzelmes karjain ő emel.

Visz, míg a céloom nem érem el.

Hirdeti, vallja év év után:

Tudom, kinek hittem én!

6. Üdítő reggel van, tiszta csend.

Lelkimmel az Úr beszél.

Hangjára minden gond elpihent.

S, íme, a dal újra kél:

„Uram, én kösziklám, mindenem,

milyen jó hűséges kebleden

nyugodva zengeni szüntelen:

Tudom, kinek hittem én!”

Dallamszerző: Nyberg, Huugo (1873–1935)

Dallamforrás: A Vezet a kereszthez út c. ének dallamára (Jöjj, te szegény, bűnös szenvedő)

*2Tim 1,12

**Mk 6,50

129. Megváltottak hálaéneke

a)

Szívünk már ö - vé e - gé-szen, a - ki a Gol-go-tán ott
Ha - lál kín - ja - i kö - zött az Is - ten tit - ká - ba lá - tott:

Minden em - be - ri go - nosz - ság í - té - le - te tit - ká - ba,

S a - ra - gyo - gó új ti - tok - ba, az A - tya ir - gal - má - ba.

b)

Szívünk már ö - vé e - gé-szen, a - ki a Gol-go-tán ott
Ha - lál kín - ja - i kö - zött az Is - ten tit - ká - ba lá - tott:

Min - den em - be - ri go - nosz - ság í - té - le - te tit - ká - ba,

S a - ra - gyo - gó új ti - tok - ba, az A - tya ir - gal - má - ba.

1. Szívünk már övé egészen, aki a Golgotán ott
halál kínjai között az Isten titkába látott:
minden emberi gonoszság ítélete titkába,
s a ragyogó új titokba, az Atya irgalmába.

2. Megállunk a kereszt* alatt. Lelkünk szent csend hatja át,
s egyre mélyebbre hajolva csodáljuk a nagy csodát,
hogy a szabad szolga lett és legkisebb a legnagyobb,
hogy a bűnösért az igaz lett Istentől elhagyott.

3. De bár ezer halál éje földi azt a szent hegyet,
s a pokol hazug erői győztesen dicsekszenek,
Krisztus hatalma áttöri a halálnak zárait,
s életre viszi magával a halálnak foglyait.

4. Ellenséget elnémító golgotai győzelem!
Megváltottak, kiáltások Krisztus útjára: Igen!
Igen, köszönjük kínjaid! Szívünk rólad énekel.
Igen, neked élünk! Igen, te mindent újjá teszel!

Dallamszerző: a) Lörcher, Richard (1907–1970)

Dallamforrás: a) EG Nr. 93.

Dallamforrás: b) Isten szívén megpihelve, forrjon szív a szívre hát – EÉ1982 266. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Bodelschwingh, Friedrich von (1877–1946): Nun gehören unsre Herzen ganz dem Mann von Golgatha (1938) – EG Nr. 93.

*Jn 19

130.

Szó-lalj, bol - dog é - nek! Tűn-jék bú és bá - nat!
 Vé - ge már az éj - nek: Jé - zus él, fel - tá - madt!
 Új - ra él, hogy véd - jen, Min - dig ve - lünk jár - jon,
 Sí - ron, pok - lon, é - jen, Győ - ze - lem - mel áld - jon.

1. Szóljaj, boldog ének!
 Tűnjék bú és bánat!
 Vége már az éjnek:
 Jézus él, feltámadt!
 Újra él, hogy védjen,
 mindig velünk járjon,
 síron, poklon, éjen
 győzelemmel áldjon.

2. Vége már az éjnek,
 vége minden gyásznak.
 Jézus, a te néped
 élet útján járhat.
 Szárnyal már a jóhír,
 szívet-lelket áthat.
 Minden sebre gyógyír:
 Jézus él! Feltámadt!

(1968)

Dallamszerző: Esterházy Pál (1635–1713)

Dallamforrás: Ave, maris stella (1711) – Harmonia caelestis 37. sz. (canto solo)

Megjegyzés: valószínűleg T. E. saját szerzeménye (1968); ld. még Zengjen a hála, dicséret! – H 215. sz.; MÉ 59. sz.; EÉ1982 399. sz.; RÉ2021 791. sz. (dallam: Zengjen hálaének)

131.

Szóljon Jé - zus-ról az é - nek, Jé - zus hú sze - rel - mé - ről.
 Bennem él ő, ben - ne é - lek. Minden bék - lyót ősz - sze - tör.
 (Refrén) Ré - gi é - nek ez, de szám Tud - ni más - ról nem kí - ván,
 Ő meg - vált és nyugtot ad, Minden bűnöst el - fo - gad.

1. Szóljon Jézusról az ének,
 Jézus hú szerelméről.
 Bennem él ő, benne élek.
 Minden béklyót összetör.
 Régi ének ez, de szám
 tudni másról nem kíván,
 ő megvált és nyugtot ad,
 minden bűnöst elfogad.

2. Fénnel árasztja el lelkem
 Jézust áldó énekem.
 Öröm, béke tölt be engem,
 hogyha rá emlékezem.
 Régi ének ez, de szám
 tudni másról nem kíván,
 ő megvált és nyugtot ad,
 minden bűnöst elfogad.

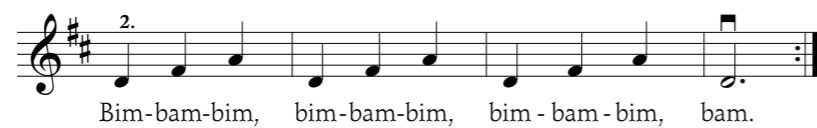
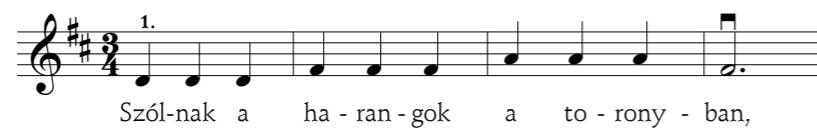
3. Csak az ő kegyelmét zengem
 e szegény világon át.
 Jézust áldom, ki legyőzte
 halál és bűn hatalmát.
 Régi ének ez, de szám
 tudni másról nem kíván,
 ő megvált és nyugtot ad,
 minden bűnöst elfogad.

Dallamszerző: Kolehmainen, Matti [?] vagy Hawkins, Floyd W. [?]

Idegen nyelvű szövegforrás: Hawkins, Floyd W. (1904–2002): [About my Jesus I want to sing] – svéd fordításban: Ekberg, Einar (1905–1961): Om min Jesus vill jag sjunga

Magyar nyelvű szövegforrás: EvÉlet 55. (1990) 44. sz., [2].

132. Kánon

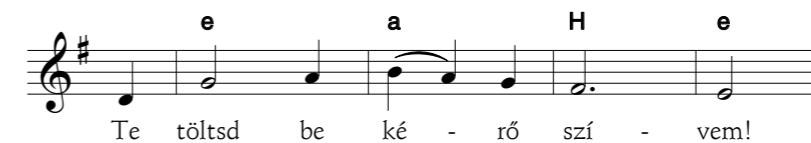
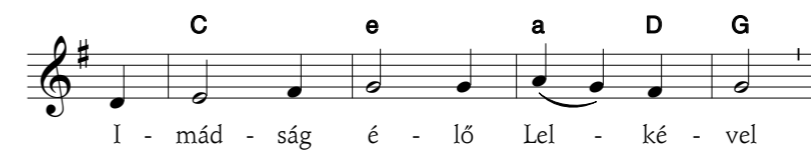
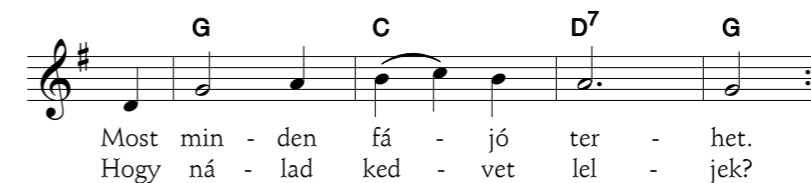
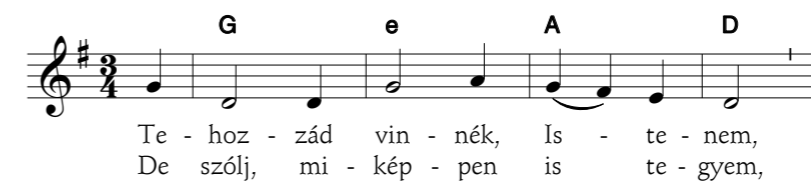
1. Szólnak a harangok a toronyban,
bim-bam-bim, bim-bam-bim, bim-bam-bim, bam

2. Jöjjetek, Jézusnál békeesség van!
Bim-bam-bim, bim-bam-bim, bim-bam-bim, bam

Dallamforrás: [svéd dallam]; ÚH 519. sz.; JJ 122. sz.; Jertek, énekeljünk. Budapest, 1988., 125. sz.

Magyar nyelvű szövegforrás: ÚH 519. sz.; JJ 122. sz.; Jertek, énekeljünk. Budapest, 1988., 125. sz.; IÉ2006 21.

133.

1. Tehozzád vinnék, Istenem, most minden fájó terhet,
de szólj, miképpen is tegyem, hogy nálad kedvet leljek?
Te adj tanácsot, készíts fel!
Imádság élő lelkével
te töltsd be kérő szívem!

2. Az égi szent erőt te add, hogy bízva kérjek, bátran,
hogy áhítattal várjalak, szívbéli buzgóságban!
Ne ajkam mondjon csak imát,
de lelkem sóhajtson hozzád
és teljes szívem mélye!

3. Add, sose kérjek semmi mást, csak kedvedre valókat,
ne múló földi csillogást, de rejtett égi jókat,
és add a gyermek szent hitét,
hogy engem Jézus Krisztusért
megáldasz és meghallgatsz.

4. Ne szabjak én időt, határt, ha kérek, semmiképpen!
Hadd jöjjön el a te órád! Te látod, mi jó nékem.
Csak azt add meg, Uram, te szent,
mi nékem égi jót jelent
és néked dicsőséget!

5. Jól látod te mindnyájunknak sok ínségét, hiányát.
Legkisebb vagy legsúlyosabb, ne tudnád és ne látnád,
hisz te vagy égi jó Atyánk,
ki szánó szívvel néz le ránk,
mint édes gyermekére.

6. Jóvoltod oly határtalan. Nem bízom semmi másban,
ahogy nem bízok hasztalan a gyermek jó atyjában.
Nem érdemlem jószágodat,
sok drága ajándékodat.
Csak irgalmadra várok.

7. Te Jézusban a legdrágább jót már megadtad nékem:
kitártad mennyek ajtaját, megmostál szent vérében.
Mért lenne többé kétségem?
Ki Fiát adta énértem,
az el nem hagyhat engem.

Dallamszerző: Nystadensis, Christian Adolf (Neustätter, 1542.)

Dallamforrás: 1535 körüli angol dallam nyomán; EÉ1982 87. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Krohn, Julius L. (1835–1888): Eteesi, armon Jumala (1880) – SEKV Nr. 313.

Magyar nyelvű szövegforrás: Tehozzád vinnék, Istenem, most minden fájó terhet – EÉ1982 87. sz. – változat, hiányzik az itt közölt 5–6. versszak

Megjegyzés: énekelhető a Hazafelé tart szüntelen a keskeny út kis nyája kezdetű ének dallamára is (ld. a kötetünkben, 46. sz.)

134.

Ti gyer-me-kek, jer-tek, ó, jer-tek ma mind, A-mer-re kis

Bet - le-hem já - szo-la int, Mert víg - sá-gos, nagy ö-röm

vár, í-me ránk, Mit számunkra ké-szí-tett é - gi A - tyánk.

1. Ti gyermekek, jertek, ó, jertek ma mind,
amerre kis Betlehem jászola int,
mert vígságos, nagy öröm vár, íme, ránk,
mit számunkra készített égi Atyánk.

2. Ó, nézzétek, ott van a jászol ölen.
Kis mécseske ég csak, és gyenge a fény,
mit arra a mennyei Gyermekekre hint,
ki százszorta szebb, mint az angyalok mind.

3. Ott nyugszik a szalmán. Elszenderedett,
s a Szűzanya virraszt az álma felett.
A pásztorok népe is ott térdel már,*
és angyali énektől zeng a határ.

4. Ó, hulljatok térdre a jászol előtt
a pásztorok módján, és áldjátok őt.
Úgy ujjong az éjben az angyali kar!
Nem ujjonganánk Isten angyalival?

5. Ó, mennyei Gyermekek, te áldott, te szent,
mit szenvedsz te bűnünkért még idelent!
Már most is csak istálló jászola vár,
s majd Golgota fáján a szörnyű halál.

6. Mi hálából szívünket adjuk ma át.
Csak érted ver, Jézus, csak tégedet áld.
Tedd tisztává, boldoggá már idelenn,
hogy nyughasson mennyben is hű szíveden.

Dallamszerző: Schulz, Johann Abraham Peter (1747–1800) (1794)

Idegen nyelvű szövegforrás: Schmid, Johann Christoph von (1768–1854): Ihr Kinderlein, kommet, o kommet doch all'

*Lk 2,15

135.

D A h e G e A
Tró - nu - sá - ról Is - ten föl - dünk - re te - kint,

fis h G A A⁷ D
S gyer - me - ke - it hí - ven szem - mel tart - ja mind.

Trónusáról Isten földünkre tekint,
s gyermekeit híven szemmel tartja mind.

136.

F C F a C⁷ F C F g C C⁷ F
U - gar szí - vem e - léd tá - rom, Mag - ve - té - sed csendben vá - rom.

d a g d G⁷ C⁷ d C F C⁷ F
I - géd mag - ja bőven hull - jon, Szív és é - let meg - új - jul - jon!

1. Ugar szívem eléd tárom,
magvetésed* csendben várom.
Igdéd magja bőven hulljon,
szív és élet megújuljon!

2. Útfél szívem ne kíméljed!
Bűn kövének, tövisének
ne kegyelmezz! Szántsd fel mélyen,
hogy a termés bőven érjen!

3. Uram, szívem eléd tárom,
magvetésed csendben várom.
Igdéd magja bőven hulljon!
Szív és élet megújuljon!

Dallamforrás: Ártatlanság szent Báránya – EÉ1982 378. sz.; KÉK 131. sz.

*Mt 13,3–9

137.

a)

Új há-la - é-nek száll - jon, És zeng-jen drá-ga hírt!
Légy ál-dott szent ka - rá-csony, hogy el - jöt - tél me - gint!
Az é - gi gyer-me - ket Új é - nek-szó-val áld - juk,
És bol-do-gan cso - dál - juk, Hogy Is-ten így sze - ret.

b)

Új há-la - é - nek száll - jon, És zengjen drá-ga hírt!
Légy ál-dott, szent ka - rá-csony, Hogy el - jöt-tél me-gint!
Az é - gi gyer-me - ket Új é - nek-szó-val áld - juk,
És bol-do-gan cso - dál - juk, Hogy Is-ten így sze - ret.

1. Új hálaének szálljon,
és zengjen drága hírt!
Légy áldott, szent karácsony,
hogy eljöttél megint!
Az égi Gyermekek
új énekszóval áldjuk,
és boldogan csodáljuk,
hogy Isten így szeret.

2. Nincs bánat, éj, sötétség:
napfényben járhatunk.
Ránk hinti égi fényét
megváltó Jézusunk.
Ki sírna könnyeket,
ha béke, fény és élet
őbenne mind miénk lett,
ha Isten így szeret?!

Dallamszerző: a) Csorba István (1935–); b) Ismeretlen szerző
Dallamforrás: b) Istentől el nem álllok – EÉ1982 337. sz.
Magyar nyelvű szövegforrás: TEÖ III. 76.

138. Reggeli ének

Új út - ra, tett-re ké - szen el - in - du - lunk.
Ki ő - ri-zett mind-ed - dig, őt áld - juk, hú U - runk.
Nem fé-lünk, ha ő vé - lünk és kar - ja meg-se - gít.
Mun - ká - ra fel! Hadd lás - suk nagy cso-da-tet-te - it!

1. Új útra, tettekre készen elindulunk.
Ki őrizett mindaddig, őt áldjuk, hú Urunk.
Nem félünk, ha ő vélünk és karja megsegít.
Munkára fel! Hadd lássuk nagy csodatetteit!

2. Te fényes örök hajnal, ki nem húnysz el,
s az éjjelt messze űzted, legyőzted fényeddel:
Nagy hűségben bízunk, te jársz néped előtt,
s adsz néki minden reggel az útra új erőt.

3. Elrejtheti a felleg a szép napot,
de téged nem: igédben szent arcod ránk ragyog.
Bár minden szem meglátná, mit jobbod végbe vitt!
Hadd áldja minden új nap nagy csoda tetteid!

4. Napkeltétől napestig te jársz elől!
Te adj tanítvány lelket, mely bátran célra tör!
Nem félünk, ha te vélünk, és karod megsegít:
Munkára fel! Hadd lássuk nagy csodatetteid!

Dallamszerző: Schäfer, Walter (1903–1979) (1933)

Idegen nyelvű szövegforrás: Kleine, Erwin: Wir haben uns erhoben zu neuer Fahrt (Die Mundorgel. Evangelisches Jungmännerwerk Kreisverband, Köln, 1953.)

139. Reggeli ének

Új út-ra, tett-re ké - szen Új nap-ra in-du - lunk.
Ki ő - riz-tél mind-ed - dig, Légy ál-dott hú U - runk!

1. Új útra, tette készen
új napra indulunk.
Ki őriztél mindedig,
légy áldott, hú Urunk.
2. Nagy hűségben bízunk,
te jársz mindig elöl,
S adsz nekünk minden reggel
munkára új erőt.
3. Elrejtheti a felleg
előlünk a napot,
de szent igédben arcod
szüntelen ránk ragyog.
4. Napkeltétől napestig
te jársz mindig elöl.
Te adj tanítvány lelket,
mely bátran célra tör.
5. Bár minden szem meglátná,
mit karod végbevitt!
Hadd áldja minden új nap
nagy csodatetteid!

Dallamszerző: Vulpius, Melchior (Fuchs, ca. 1570–1615)
Dallamforrás: Christus, der ist mein Leben (1609) – EG Nr. 516.; Az élet nékem Krisztus – EÉ1982 504. sz.
Idegen nyelvű szövegforrás: Kleine, Erwin: Wir haben uns erhoben zu neuer Fahrt – átdolgozás: a Das junge Lied. 80 neue Lieder der Christenheit (Hrsg. von Friedrich Samuel Rothenberg. 3. Aufl. Eichenkreuz Verlag, Kassel–Wilhelmshöhe, 1949.)
31. sz. éneke alapján készült szövegváltozat
Magyar nyelvű szövegforrás: EvÉlet 44. (1979) 42. sz., [5].

140.

Uram, bé-ké-det add én-né-kem, Örök arcodnak szent fé-nyét!
Tőled nem csendes u-tat ké-rek, Csupán tetszésed ös-vé-nyét.

1. Uram, békédet add énnékem,
örök arcodnak szent fényét!
Tőled nem csendes utat kérek,
csupán tetszésed ösvényét.
2. Atyám hú szeme virraszt ébren,
Atyám jóvolta jár velem.
Hazavár, hív az égi otthon,
és az út neve: kegyelem.

Dallamszerző: Nyberg, Huugo (1873–1935)
Idegen nyelvű szövegforrás: Haahti, Hilja (1874–1966)
Magyar nyelvű szövegforrás: Viljanen, Paavo (1904–1972) és T. E. fordítása; EvÉlet 35. (1970) 51. sz., [2].

141. Fölfelé! Tefeléd!

U-ram, sár - gul a lomb, U-ram el - fogy a fény,
Itt az ősz, jó a tél, S te-fe - léd me-gyek én.
Al-ko-nyul i-de-lenn. A ho-mály mindent el - fed,
Hogy ne lás - sa szemem, Csak az ar-cod, a szen - tet.

1. Uram, sárgul a lomb.
Uram, elfogy a fény.
Itt az ősz, jó a tél,
s tefeléd megyek én.
Alkonyul ideleln.
A homály mindent elfed,
hogy ne lássa szemem,
csak az arcod, a szentet.

2. Ez az arc tölti el
derűs fénnel szívem.
Ez az arc néz reám
szenvedés éjben.
S von a vágy, egyre von,
hogy színről színre lássam,
teljes szépségiben,
örök, nagy ragyogásban!

3. Odafenn ez a cél.
Megbízás ideleln.
Boldog munka, feléd-
mutatás szüntelen.
Szomorú, vak szemek,
hogy megláthassák orcád!
Így az élet, az út
ideleln is mennyország.

(1938)

4. De te többet akarsz.
Bár az út ködbe vész:
„Fölfelé! Tefeléd!” –
sóhajtom, ha nehéz.
Hű kezed vezet át
sötétségen, harcon,
hogy orcád tükrivé
alakítsa az arcom.

5. Uram, jó nekem így.
Hogyha nő a setét,
arcodról tiszta fény
hull alá, hí feléd.
S von a vágy, egyre von,
hogy színről színre lássam,
teljes szépségiben,
örök, nagy ragyogásban!

Dallamforrás: Egy az Úr, egy a hit (ld. a kötetünkben, 22. sz.) – ÚH 65. sz.
Magyar nyelvű szövegforrás: T. E.: Valéria virágház, in Magasztaljuk együtt az ő nevét! Kisebb vallásos színművek. Fébé,
Budapest, 1941, 171. – az 1–2. versszak; TEÖ I. 300.

142.

Va-don er-dőn e - gye-dül bú-san jár a pász-tor,
Fel-hang-zik hí - vo-ga - tó sza-va száz - szor.
Vár-va vár - ja, el - ve-szett bá - rá - nya
Mi - kor fe - lel hí-vo-ga - tó hang - já - ra.

1. Vadon erdőn egyedül, búsan jár a pásztor,
felhangzik hívogató szava százszor.
Várva várja, elveszett báránya
mikor felel hívogató hangjára.

2. Van kilencvenkilenc még, s elindul az egyért,
elindul az egy szegény elveszettért.*
Nem riasztják tátongó mélységek,
az az egy is olyan drága szívének.

3. Kiserked a piros vér, drága rubincseppek
hullanak, míg keres egy elveszettet.
Hulló piros vérét sem sajnálja,
drágább néki messze tévedt báránya.

4. Tudom, engem keresel, értem hull a véred.
Bárány vagyok, elveszett, messze tévedt.
Itt pusztulnék a sötét mélységben,
mentő kezed, ha nem nyúlna énértem.

5. Rólad mondok éneket, Jézus, égi pásztor.
Hívó szabad elhangzott felém százszor.
Áldalak, hogy eljöttél énértem,
szereteted nem hagyott a mélységben.

Dallamforrás: Szegedi Ferenc Lénárd: Cantus Catholici. Kassa, 1674, 437.

*Lk 15,4–7

143. Nem leszek ott idegen!

1. Vár egy örök otthon a menny fényében,
megnyerte már Jézus nekem.
S ha hív engem, jól tudom, bátran hiszem,
hogym nem leszek ott idegen.
Ó, nem, hisz a Megváltót jól ismerem.
Enyém ő, és vár odafenn.
S ha véreért majd hazaérkezhetem,
ott sem leszek én idegen.

2. Bár emberek sokszor nem értenek itt,
s egy hű barát sincsen velem,
Ha Jézust meglátom, él bennem a hit,
ott nem leszek már idegen.
Ó, nem, hisz a Megváltót jól ismerem.
Enyém ő, és vár odafenn.
S ha véreért majd hazaérkezhetem,
ott sem leszek én idegen.

3. Már várnak rám hazatért szeretteim,
és járhatunk kéz a kézben
a szép, örök otthon szent ösvényein,
és nem leszek ott idegen.
Ó, nem, hisz a Megváltót jól ismerem.
Enyém ő, és vár odafenn.
S ha véreért majd hazaérkezhetem,
ott sem leszek én idegen.

4. Jöjj Jézushoz, árva és elhagyatott!
Jöjj, nem maradsz árva te sem!
Ő otthont ad, s boldogan ujjonghatod,
hogym „nem vagyok már idegen!”
Ó, nem, hisz a Megváltót jól ismerem.
Enyém ő, és vár odafenn.
S ha véreért majd hazaérkezhetem,
ott sem leszek én idegen.

Dallamszerző: Janz Team Singers (Janz, Hildor 1921–2007; Janz, Leo 1919–2006)
Idegen nyelvű szövegforrás: Janz Team Singers [német nyelvű szöveg]
Megjegyzés: a kotta hiányzik (a kiadói jog megszerzése a jövő feladata)

144.

Vár - lak Úr Jé - zus, vár té - ged e lé - lek.
Jöjj, most úgy resz - ket a szí - vem, úgy fé - lek.
Jöj - jön vég - ó - rám, ha úgy a - ka - rod!
Ve - gye fel él - te - met e - rős ka - rod!
Vár - lak Úr Jé - zus, vár té - ged e
lé - lek, vár té - ged e lé - lek. Jöjj, most úgy
resz - ket a szí - vem, úgy fé - lek, Úgy fé - lek.

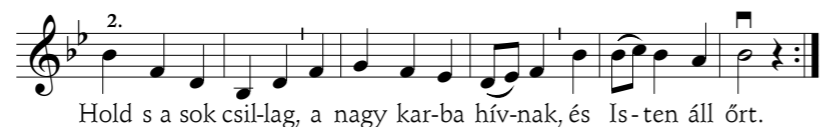
1. Várlak, Úr Jézus, vár téged e lélek.
Jöjj, most úgy reszket a szívem, úgy félek.
Jöjjön végórám, ha úgy akarsz!
Vegye fel éltetem erős karod!
Várlak, Úr Jézus, vár téged e lélek, vár téged e lélek.
Jöjj, most úgy reszket a szívem, úgy félek,
úgy félek.

2. Készülődj, hívő, az ajkadon dallal.
Égő lámpásodat töltsd meg olajjal.
Áradjon fényed, ha eljön az Úr!
Éjfélkor, csendesen, váratlanul.
Őt várja szívem, hozzá visz halálom, hozzá visz halálom.
Békém és üdvöm én nála találok,
találok.

Dallamforrás: BG Nr. 48.

Idegen nyelvű szövegforrás: [ismeretlen német költő verse]

145. Kánon

Vége a napnak, sok égi kis ablak kitarul ott fönt:
a hold s a sok csillag, a nagy karba¹⁶ hívnak,
és Isten áll őrt.

Dallamszerző: Hessel, Horst-Karl (1916–2006)

Dallam- és idegen nyelvű szövegforrás: Herr Gott, dich loben wir. Ein Kanonheft für die christliche Jugend. Evangelische Verlagsanstalt, Berlin, 1955. Nr. 132.

¹⁶ Változat: mind fénylenek, hívnak

146. Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet!

1. „Vigaszt, vigaszt!” – szól az Úr,*
„mert népem gyászol, könnye hull.”
Bűnt és halált, ne sírjatok,
leoldoz Jézus rólatok.

2. „Szívhez, szívhez szólj, igém,
hisz népem jóhírt vár szegény.
Nyomorúsága véget ért.
Mebocsátottam sok bűnét.”

3. Utat, utat törni hát
az Úrnak hegyen-völgyön át!**
Térjetek meg! – kiált a szó.
Közel az ígért Megváltó!

4. Lássá, lássa minden szem,
mint jó el dicső fényében!
Itt az idő, csodálhatod,
miről az Úrnak szája szólt.

5. Minden, minden fű, virág.
Csak fű a nép s a nagyvilág.
Hervadnak és lehullanak.
Isten beszéde megmarad.***

6. Hangod, hangod emeld fel:
„Ne féljetek, az Úr közel!”
Íme eljő és országol
mindörökké közel-távol.

Dallamszerző: Micheelsen, Hans-Friedrich (1902–1973) (1938)

Dallamforrás: EG Nr. 15.

Idegen nyelvű szövegforrás: Waldemar Rode (1903–1960): „Tröstet, tröstet”, spricht der Herr (1938) – EG Nr. 15.

*Ézs 40,1–10; 2Kor 1,4

** Lk 3,4–5

***Ézs 40,6–8; 1Pt 1,24–25

147. Kísérjen áldás!

a d a F C
 Zen-dül az i - ge. Csen-dül az é - nek. Kí-sér-je ál - dás,
 Ke-gyel-me rá - tok gaz - da-gon á - rad, Boldoggá ő tesz

G C a D F
 a - mer-re lép - tek! Ve-zes-sen Jé - zus bo-rú-ban, fény-ben!
 szí-vet és há - zat. Ve-zes-sen Jé - zus, a-mer-re lép - tek,

d e G a a G
 Őrizzen, óv - jon, segítsen, véd - jen! Ve-zes-sen Jé - zus,
 Boldogság út - ján! Békesség nék - tek!

G F G F A B C A
 a-mer-re lép - tek, Boldogság út - ján! Bé-kes-ség nék - tek!

1. Zendül az ige. Csendül az ének.
 Kísérje áldás, amerre léptek!
 Vezessen Jézus* borúban, fényben!
 Őrizzen, óvjon, segítsen, védjen!
 Vezessen Jézus, amerre léptek,
 boldogság útján! Békesség néktek!

2. Kegyelme rátok gazdagon árad,
 boldoggá ő tesz szívet és házat.
 Vezessen Jézus, amerre léptek,
 boldogság útján! Békesség néktek!
 Vezessen Jézus, amerre léptek,
 boldogság útján! Békesség néktek!

Dallamszerző: Csorba István (1935–)

*Róm 8,32

Függelék

1. Az ő kezén

1. A kéz, amelyik eddig hordozott,
nem lett erőtlen, meg se változott.
Hordoz tovább, rábízhatom magam,
csillagfényben és borúban.
2. Hol ő kormányoz, sötét nem lehet.
Soha nem árva, akit ő vezet.
Ki minden bajban reá tekint fel,
talán megretten, de nem csügged el.
3. Az ő kezén indulok hát tovább,
hazafelé, az életúton át.
Nem követelek, nem kérdezek mi sem,
inkább figyelek, mit mond nekem Isten.

Idegen nyelvű szövegforrás: Klepper, Jochen (1903–1942)

2.

1. Bár tűnnek az évek, percek elsuhannak,
aki Krisztus híve, ó, milyen jó annak!
Minden óra múltán egy az, amit érez:
Közelebb az Úrhoz! Szerető szívéhez!
2. Mindenen keresztül: napsütésen, vészen,
mígnem fénylő arca felragyog egészen,
mígnem az utolsó árny is semmivé lesz:
Közelebb az Úrhoz! Szerető szívéhez!
3. Őbenne nyugodva, őbenne pihenve
mit árt, ha vihar zúg bőszi birokra kelve.
Kebelén a lélek szent nyugalmat élvez:
Közelebb az Úrhoz! Szerető szívéhez!

3. Záporodra várunk!

1. Ének szálljon égnek, mert itt a Szentlélek!
Tárj elé kaput!
És legyen virággal, zsendülő faággal
ékes most az út!
Fogadd őt, az érkezőt,
s betölt fénnel, ragyogással,
örömmujjongással!
2. Gyűjtsd meg bennünk lángod, drága égi zálog!
Adj erőt nekünk!
Isten győztes ujja, vezess el az útra,
hol békét lelünk!
Légy velünk, hogy életünk
dúslakodjék kincseidben:
szeretetben, hitben!
3. Záporodra várunk. Öntözd meg egyházunk
mezejét, ne késs!
Hull a mag, az ige, de szent cseppjeidre
szomjas a vetés.
Akkor hoz majd százszoros
jó gyümölcsöt ért kalásza
boldog aratásra.

Dallamszerző: Crüger, Johann (1598–1662)

Dallamforrás: Jesu meine Freude (Praxis pietatis melica, 1653)– EÉ1982 357. sz.

Idegen nyelvű szövegforrás: Schmolck, Benjamin (1672–1737) német nyelvű éneke nyomán

4. Barátom Ő, az Isten

„Ha az Isten nem barátunk, nem segít rajtunk, de ha Isten barátunk, semmit sem jelent, ha rajta kívül senki nem barát.” (Luther Márton)

1. Ha Isten várom, énekem,
ki árthat akkor énekem?
Mért félne még a szívem?
Meghátrál minden ellenség,
hisz pajzsom ő, hű karja véd,
barátom ő, az Isten!

2. Ha Isten az én vigaszom,
bár néha könnyem hullatom,
mért félne még a szívem?
Ha szőnek álnok terveket,
nem aggódom, nem rettegek:
barátom ő, az Isten!

3. Ha Isten őrző pásztorem,
az utat bízva járhatom.
Mért félne még a szívem!
Megőrzi, menti lelkemet,
a vészen híven átvezet,
barátom ő, az Isten!

4. Ha mellém ő, az Isten áll,
mit árthat nékem bűn, halál?
Mért félne még a szívem?
Bár sátán, világ ví velem,
már vár a végső győzelem,
barátom ő, az Isten!

Megjegyzés: 1659-es német ének nyomán

5.

1. Megfogódom hű kezében.
Vezess engem szüntelen!
Benned bízom, tied, Jézus,
lelkem-testem, mindenem!

2. Csak a hitnek útja biztos,
el nem éri ellenség.
Lássék néha éjsötétnek,
mégis égi fényben ég.

3. Keresztfáról hulló napfény
ragyog mindig utamon.
Így a lábam el nem téved.
Vezet örök irgalom.

4. Járjak bár a mélység szélén,
rettentése bármi nagy,
szólíts súlyos áldozatra:
megremegni mégse hagyj!

5. Megígérted, hű Megváltóm,
hogy nem árthat semmi sem.
Boldog szívvel bízom utam
szent kezére teljesen.

Idegen nyelvű szövegforrás: Schlachter, Elise (1853–1924): Dich erfass ich, o Herr Jesus (1924) – Jesu Name nie verklinget. Altes und neues erweckliches Lied. 2, hrsg. von Otto Riecker. Musikverlag Friedrich Hänssler, Neuhausen–Stuttgart, 1977, Nr. 456.; Jesus unsere Freude, hrsg. vom Evangelischen Gnadauer Gemeinschaftsverband e.V., Dillenburg. Brunnen Verlag, Giessen, 1995, Nr. 315.

6. Mindeddig megsegített!

1. Mindeddig Isten járt velem,
ő segített meg engem.
Hű karja őrzött szüntelen.
Megóvta testem-lelkem.
Mindeddig védett, hordozott.
Mindeddig megvidámított.
Mindeddig megsegített.

2. Hadd dicsérjelek, Istenem,
nagy hűségédért téged!
Megújult minden reggelen,
mióta tart az élet.
És én szívembe véshetem:
nagy dolgot tett az Úr velem!
Mindeddig megsegített!

3. Légy ezután is támaszom,
Év év után, ha szárnyal!
Te segíts minden új napon
a Jézus vére által!
Így mindhalálig zenghetem:
Megsegít az én Istenem,
mint eddig megsegített!

Idegen nyelvű szövegforrás: Emilia Julianna (Ämilie Juliane von Schwarzburg-Rudolstadt, 1637–1706): Bis hieher hat mich Gott gebracht (1699)

7. Ének a boldog házról

1. Ó, boldog ház, hol befogadtak téged,
Úr Jézus Krisztus, te legjobb barát,
és ha betérnek szeretett vendégek,
mind közt legdrágább vagy és várva várt.
Hol, Jézus, minden szív tefeléd dobban,
és minden szempár tereád tekint,
minden száj igéd tudakolja jobban,
s intésed várva készen állnak mind.

2. Ó, boldog ház, hol szerelmedben egyek,
s egy hitben járnak férj és feleség,
s mint, akik, Jézus, benned egyé lettek,
egy keskeny úton sietnek feléd.
És rajtad csüngnek, tőled el nem válnak,
ha öröm tér be, ha baj, fájdalom.
Csak egy a vágyuk: megmaradni nálad
mindvégig, minden jó vagy rossz napon.

3. Ó, boldog ház, hol szülők imádsága
bízta rád, Jézus, a kicsinyeket,
és ahol őket, gyermekek barátja,
hű szeretettel véded, vezeted.
Hol kedves hangod mind örömet hallják,
szívesen ülnek szent igéd körül,
gyermeki módon neved magasztalják,
és kicsiny szívük tebenned örül.

4. Ó, boldog ház az, amelyiknek népe
téged a munka közben sem feled,
mert neked végzi, egy hő vágytól égve,
hogyan teljesítse szent tetszésedet.
Szolgálnak híven, szeretettel, önként,
és minden dolguk kedvvel végezik,
mint, akik néked adnak egykor számot,
és igen hívek a kevésen is.

5. Ó, boldog ház, hol víg napok ha jönnek,
téged akkor sem felednek soha.
Ó, boldog ház, hol te töröld a könnyet,
megsebzett szívek áldott orvosa.
Hol csak az égi otthon felé néznek,
s földi út, munka végezte után
mind hazatérnek: boldogan belépnek
mennyei Atyjuk kitárt kapuján.

Idegen nyelvű szövegforrás: Spitta, Karl Johann Philipp (1801–1859): O, selig Haus, wo man dich aufgenommen (1854)
Megjegyzés: vö. EÉ1982 481. sz.

8. Magasztaló ének

1. Őnéki élek. Milyen öröm!
Jézusban gazdag ajándékozón:
isteni vezetés és védelem,
diadal bűnön és ínségeken.
2. Jézust dicsőítve hadd mondok el:
Nagyobb Megváltóra senkise lel.
Hol, aki áldással, fénnel betölt?
Senki, csak Jézus! Dicsérjük őt!

Idegen nyelvű szövegforrás: Rappard, Dora (1842–1923) német nyelvű éneke nyomán

9.

1. Szeret az Isten, megszabadított!* Szeret az Isten még engem is! Újra elmondom hát: Szeret az Isten! Hisz maga Isten a szeretet! 2. Bűnök rablánca kötözött engem, bűnök rablánca. Ő tépte szét!¹⁷ Újra elmondom hát: Szeret az Isten! Szeret az Isten még engem is! 3. Halál várt énrám, a bűnnek zsoldja!** Halál várt énrám, örök halál. Újra elmondom hát: Szeret az Isten! Szeret az Isten még engem is! 4. Elküldte Jézust, a hű Megváltót. Elküldte Jézust, s szabaddá tett! Újra elmondom hát: Szeret az Isten! Hisz maga Isten a szeretet!	5. Kegyelme hívott szent Igéjével, Kegyelme hívott Szentlelkével. Újra elmondom hát: Szeret az Isten! Hisz maga Isten a szeretet! 6. Irgalma gyógyít bűt és fájdalmat, irgalma gyógyít minden sebet. Újra elmondom hát: Szeret az Isten! Hisz maga Isten a szeretet! 7. Megtölti fénnel a fáradt lelket, és békességgel szegény szívem. Újra elmondom hát: Szeret az Isten! Hisz maga Isten a szeretet! 8. Az örök élet lett örökségem, az örök élet és békesség! Újra elmondom hát: Szeret az Isten! Hisz maga Isten a szeretet!

* Jn 3,16

** Róm 6,23

Idegen nyelvű szövegforrás: Rische, August Dietrich (1819–1906): Gott ist die Liebe, lässt mich erlösen (9 versszak, 1852)
– Jesu Name nie verklinget. Altes und neues erweckliches Lied. 1. hrsz. von Otto Riecker. Musikverlag Friedrich Hänssler,
Neuhausen–Stuttgart, 1977, Nr. 98.
Magyar nyelvű szövegforrás: EKEÉ 418. sz.

¹⁷ Változat: Ki tépte szét?

10.

1. Velem van Istenem! Ó, mily gondolat!
Ki szép így életem oltalma alatt!
Vele! Minden lépést vele!
Vele járni szüntelen!
Nagyobb áldást ember szíve
nem kívánhat sohasem.
2. Isten én vezérem. Ó, mily nyugtot ad,
hogy ő vezet engem az életen át.
Bármit hoz rám szent kegyelme,
célja csak az mindennel,
lelkem, hogy üdvre nevelje,
s boldogan hazavigyen.

További, a gyűjteményben nem közölt T. E. énekek és énekefordítások az Evangélikus énekeskönyvben (EÉ1982):

7.; 42. (RÉ2021 568. sz.); 43.; 45.; 52.; 54. (RÉ2021 248. sz.); 69. (RÉ2021 795. sz.); 71.; 87.; 93.; 100.; 120. (RÉ2021 704. sz.); 124. (RÉ2021 702. sz.); 132.; 137.; 138.; 141. (GYLK 805. sz.); 148. (RÉ2021 385. sz.); 151. (RÉ2021 415. sz.); 152.; 155.; 156. (RÉ2021 410. sz.); 161.; 162.; 171.; 181.; 184.; 185.; 198.; 200.; 212.; 213.; 215.; 216. (RÉ2021 510. sz.); 218.; 221.; 223.; 226.; 227.; 237.; 238. (RÉ2021 547. sz.); 239.; 240.; 247.; 257.; 281.; 286.; 288.; 289.; 290.; 291. (RÉ2021 298. sz. – egy versszak); 295.; 299. (RÉ2021 345. sz.); 302.; 312.; 315.; 317.; 327.; 331.; 332. (RÉ2021 743. sz.); 349.; 356.; 357.; 364.; 370. (RÉ2021 492. sz.); 374.; 375.; 384.; 386.; 387.; 389. (RÉ2021 794. sz.); 398.; 399.; 407.; 416.; 431.; 433.; 435.; 438.; 441.; 449.; 454. (RÉ2021 629. sz. – Már célba ért sok hívő gyermeked); 459. (RÉ2021 771. sz.); 461.; 467.; 470.; 471.; 475.; 481.; 499.; 500.; 526.; 527.; 528.; 529.; 530.; 531.; 532.; 533.; 537.; 538.; 540.; 541.; 542.; 544.; 545. sz.

Az énekek betűrendes kezdősor mutatója

1. A gecsemánei kertből a Golgotára fel
2. A ködön át
3. A tegnap terhe már a tegnapé
4. Ámen, ámen! Csupa ámen!
5. Arany nap fénye feljött az égre
6. Atyám, szánd meg nagy ínségem
7. Atyánk, a menny szép fényiben
8. Az éltem, Jézus, nélküled
9. Az év elmúlik csendben
10. Az Isten hú! Mint édes jó Atyánk
11. Az Úr a pásztorom, jó pásztor ő
12. Benned van a kegyelem mély tengere, benned!
13. Betlehem, Betlehem!
14. Biztos kézben van az éltem
15. Csak vendég vagyok én itt, a földön idegen
16. Csodálatos felség, mindenek királya
17. Dicséri, áldja szüntelen Jézust a szívem, ajkam
18. Dicsérjük Istent! Mind, ki féli itt lent
19. Dicsérlek téged, mennynek, földnek Atyja
20. Égi csillag tiszta fénye hívott három bölcsét rég
21. Egy árva csillag énekel
22. Egy az Úr, egy a hit, egy az út, egy a cél
23. Egy kincssel gazdag bárka
24. Életem, Jézus, egyedül te töltsd be
25. Eljött, eljött a világra
26. Elmúlik a nyár. Pusztá a határ
27. Elrejtett Isten! Fényben a te széked
28. Fel, ébredj! A napkelte
29. Fel, ébredj, én lelkem, és mondj éneket!
30. Fenn a mennyben az Úr minden gyermeknek ad
31. Fenn a mennyben, fenn az Úrnak égi hajlékaiban
32. Fény tör át a mély ködön
33. Fényes égből sötét földre
34. Földünk szépséges
35. Fölkelt minden reggel
36. Győztél, Uram, tied a győzelem
37. Ha a reggel ránk virrad és kelteget a napsugár
38. Ha csábít a suttogó, kísértő hang
39. Ha csendesednek lépteim
40. Ha csillagok megjelennek
41. Ha téged nézlek, szent kereszt

42. Hadd hirdessük te szent halálod
43. Hála ez esti órán néked
44. Hála, hogy újra itt a reggel
45. Hála, öröm dalától zeng minden táj
46. Hazafelé tart szüntelen a keskeny út kis nyája
47. Hívogat, Jézus, igéd szelíd hangja
48. Hogyha Jézus, és kívüle senki velünk
49. Hogyha kél a hajnal pírja, szívem dallal köszönt téged
50. Húsvét előtt nehéz, szomorú léptek
51. Igéd örök ajándékát
52. Igen, Atyám, mert így kedves előttem
53. Igen, évek telnek
54. Ím, elindulsz, én Jézusom
55. Imádattelen egybegyűltünk
56. Íme, eljő a felhőkkel
57. Irgalmas Jézusunk keble és karja
58. Isten áldjon és védjen
59. Itt az új év! Járj velünk, Jézus!
60. Jertek, Jézus mindnyájunkat boldog szolgálatra hív
61. Jézus kegyelmet és békét szerzett
62. Jézus Krisztus, mi Megváltónk, kárhozattól szabadítónk
63. Jézus Krisztusom, ki közöttünk jársz, s tudod minden dolgom
64. Jézus, mikor keresztfád
65. Jézus, te jó pásztor, gyenge báránycád
66. Jézusnak mondd el a fájdalmadat
67. Jézust áldja énekünk!
68. Jézust áldom, ő mindennél drágább nekem
69. Jól ismered szívem, jól ismered vétkem
70. Jöjj, égi szent láng, Szentlélek Isten
71. Jöjj és mondd el, hallja újra a világ
72. Jöjj, hogyha bűnöm éget, állj elé, Jézusom
73. Jöjjetek, pásztorok, jöjjetek már!
74. Jöjjetek, zengjen most ujjongó ének!
75. Kegyelem vacsorája!
76. Ki az Úrban bízott
77. Kis telefonom van nekem
78. Kismadárka csicsergő, zeng dalától az erdő
79. Lásd, én arra hívlak téged
80. Lefekszem most védelmedben
81. Lelkem, csak felfelé! Szállj fel a magas égbe!
82. Lelkem kiáltása fölszárnyal feléd
83. Leroskadnék a cél előtt
84. Ma éjjel Istennek jósága
85. Már a kelő nap fénye ring harmatcseppeken
86. Már ifjan jó, ha a fejünket szépen
87. Menjünk mi is Betlehembe
88. Mi Atyánk a mennyben, megköszönünk néked
89. Míg élek, Jézust szeretem
90. Míg le nem száll az éj
91. Mily boldog, aki Jézusban

92. Mily öröm várja a választottakat
93. Minden ünnepel, hálát énekel
94. Mint fűvön fénylő harmat, ha éjre kél a nap
95. Mint szétszórtak élünk
96. Most a késő esti csendben
97. Most, Jézus, szívemre teszed
98. Most készítsd, Isten népe, a szívedet elő!
99. Nagy ára van keresztyéni életet élni s Lélek szerint járni
100. Nap nevet most fűre, fára
101. Napfény, eső, szél és felleg
102. Napfényt a szívedbe, meleg sugarat
103. Názáreti Jézus, szent Fia Istennek
104. Nincs földi nyelv, hogy elmondja nekünk
105. Nincs Krisztusban Kelet, Nyugat, és nincsen Észak, Dél
106. Nincs más, ami úgy fölemel
107. Ó, Istenünk ez ünnepen
108. Ó, Jézus, éltető napom
109. Ó, Jézus, nyájas szívvel
110. Ó, milyen jó tenálad, Jézus
111. Ó, segíts, Jézus, te fény vagy és élet!
112. Ó, szánj meg minket, Jézus
113. Ó, Urunk, korán adtál
114. Ó, világ, Üdvösséged
115. Omoljatok, halmok, hegyek!
116. Ott fenn, ott fenn a mennyeekben az öröm végtelen
117. Örök Úr vagy, s szolgává lettél
118. Öröm tölt el az élet csodáján
119. Örömré hív a drága hír
120. Örvendezzél, Isten népe
121. Öt sebével szereteted
122. Pihenj csendesen, édes gyermekem!
123. Súlyos napokban csak Jézusra nézz
124. Számkivetetten, messze idegenben
125. Szent országodat, Jézus
126. Szenvedni nem kell hősi bátorság
127. Szeretnék lenni hárfa húrja
128. Szívemben ujjongó dal fakad
129. Szívünk már övé egészen, aki a Golgotán ott
130. Szólalj, boldog ének!
131. Szóljon Jézusról az ének
132. Szólnak a harangok a toronyban
133. Tehozzád vinnék, Istenem, most minden fájó terhet
134. Ti gyermekek, jertek, ó jertek ma mind
135. Trónusáról Isten földünkre tekint
136. Ugar szívem eléd tárom
137. Új hálaének szálljon
138. Új útra, tette készen elindulunk
139. Új útra, tette készen új napra indulunk
140. Uram, békédet add énnékem
141. Uram, sárgul a lomb

142. Vadon erdőn egyedül, búsan jár a pásztor
143. Vár egy örök otthon a menny fényében
144. Várlak, Úr Jézus, vár téged e lélek
145. Vége a napnak, sok égi kis ablak kitarul ott fönt
146. „Vigaszt, vigaszt!” – szól az Úr
147. Zendül az ige. Csendül az ének

Függelék

1. A kéz, amelyik eddig hordozott
2. Bár tűnnek az évek, percek elsuhanak
3. Ének szálljon égnek, mert itt a Szentlélek
4. Ha Isten váram, éneke
5. Megfogódom hű kezedben
6. Mindedig Isten járt velem
7. Ó, boldog ház, hol befogadtak téged
8. Őnéki élek. Milyen öröm!
9. Szeret az Isten, megszabadított!
10. Velem van Istenem! Ó, mily gondolat!

EVANGÉLIKUS GYŰJTEMÉNYI KIADVÁNYOK

EGYHÁZ – IRODALOM
– TUDOMÁNY

Kis János (1770–1846)

EVANGÉLIKUS GYŰJTEMÉNYI KIADVÁNYOK

AZ ÚR VACSORÁJA
ÜDVÖSSÉGES TUDOMÁNYÁNAK
ÚTÁBA VALÓ
RÖVID BEMUTATÁS

MELY A SZENT ÍRÁSOK,
és a régi keresztyén Doctöröknek Magyar ázat-
ZVONARICS MIHÁLY el és Feleleteivel

Csepregben nyomtatott Farkas Imre által,
maga költségén, 1643. esztendőben

EVANGÉLIKUS GYŰJTEMÉNYI KIADVÁNYOK

KENYÉR ÉS BOR
SZÍNÉBEN

Az úrvacsora kortárs szemmel

EVANGÉLIKUS ORSZÁGOS MÚZEUM KIÁLLÍTÁSA
2020. november 10. – 2021. március 28.

KATALÓGUS

EVANGÉLIKUS GYŰJTEMÉNYI KIADVÁNYOK

Harmati Béla
László

Szóköltőrák Magyarországón

EVANGÉLIKUS GYŰJTEMÉNYI KIADVÁNYOK

Lelki napló
a munkatáborból

Sztupkay Sándor pásztóri szolgálata 1945–1947

EVANGÉLIKUS GYŰJTEMÉNYI KIADVÁNYOK

CANTIO
OPTIMA

EMLÉKKÖNYV HUBERT GABRIELLÁNAK

EVANGÉLIKUS GYŰJTEMÉNYI KIADVÁNYOK

A MI SÁNDORUNK
Petőfi az evangélikus oktatás útvesztőiben

KATALÓGUS
EVANGÉLIKUS ORSZÁGOS MÚZEUM
2022. november 30. – 2023. május 31.

EVANGÉLIKUS GYŰJTEMÉNYI KIADVÁNYOK

Papp Júlia

Pulszky Ferenc
ajándoka

Rézmetset, gipsz, fonykép – fejezetek a műtárgymásolás történetéből

EVANGÉLIKUS GYŰJTEMÉNYI KIADVÁNYOK

SZERETETNEK ELEDELE

A tápláléktól a teljes közösségig

EVANGÉLIKUS ORSZÁGOS MÚZEUM
2021. szeptember 6. – 2022. január 30.

TABLE OF LOVE – From Nourishment to Full Community
Katalógus | Catalogue

